

BETÄNKANDE OCH FÖRSLAG

ANGÅENDE

BESKATTNING AF MALTDRYCKER

AFGIFVET DEN 11 DECEMBER 1891

AF

DE TILL I NÅDER FÖRORDNADE KOMITERADE.

STOCKHOLM, 1891

KONGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER.

TILL KONUNGEN.

Genom nådigt bref den 6 Augusti innevarande år har Eders Kongl. Maj:t behagat uppdraga åt undertecknade Dickson, Brummer, von Feilitzen, Lindeberg och Warholm att i egenskap af ordförande och ledamöter i

en komité, bland annat, efter skedd utredning afgifva yttrande i fråga om det skattebelopp, som vid behof af ökade statsinkomster lämpligen må kunna uttagas genom beskattning af maldrycker, samt i fråga om sättet för anordnande af sådan beskattning, efter granskning af det utaf särskilda komiterade den 30 Juni 1881 i sådant afseende afgifna förslag och med hänsyn till derefter vunnen erfarenhet vid tillämpningen af maldrycksbeskattningen i främmande länder, inkomma med förslag till författningar i ämnet.

Komitén, som började sitt arbete den 3 sistlidne Oktober och dervid först till behandling företog frågan om maldrycksbeskattningen, har i enlighet med komitén i nåder lemnadt bemyndigande och jemlikt förslag, framställt vid sammanträde emellan svenska bryggeriföreningens styrelse och dess kretsordförande, såsom sakkunnige inom maldrycksindustrien tillkallat undertecknade Bjurholm och Sandwall, hvilka från och med den 23 nästlidne November deltagit i komiténs förhandlingar.

Då frågan om maldrycksbeskattningen numera blifvit inom komitén slutbehandlad, har komitén ansett sig böra redan nu för Eders Kongl. Maj:t framlägga resultatet af sitt arbete i denna del af det komitén lemnade uppdrag, och får komitén med anledning häraf i underdånighet öfverlemnna hosföljande förslag dels till förordning angående beskattning af maldrycker och dels till ordningsstadga för bryggerierna i riket äfvensom betänkande, innehållande motiv till berörda förslag.

Underdånigst:

ROBERT DICKSON.

M. BRUMMER.
GOTTFR. WARHOLM.

M. VON FEELITZEN.
ANDERS BJURHOLM.

K. LINDEBERG.
ALFRED SANDWALL.

G. Louis De Geer.

Stockholm den 11 December 1891.

Förslag

till

Förordning angående beskattning af maldrycker.

Art. I. Om skattens beräkning, erläggande och återbäring.

§ 1.

Vid tillverkning af maldryck skall med det undantag, som i nästa § sägs, erläggas tillverkningskatt med tio öre för hvarje kilogram torkadt, rostadt eller brändt malt, som användes för tillverkningen.

Vid sådan tillverkning må ej i stället för eller såsom tillsats till torkadt, rostadt eller brändt malt användas grönmalt, omälad spanmål eller annat ämne såsom stärkelse, socker eller dylikt.

§ 2.

Hvad i denna förordning stadgas eger ej tillämpning:

a) då annan än den, hvilken idkar värdshusrörelse, handel med maldrycker eller beskattad tillverkning af sådana drycker, för husbehof tillverkar maldryck, och

b) vid tillverkning af maltinfusioner och maltextrakt antingen å apotek för medicinskt behof eller eljest under de vilkor och den kontroll, Kongl. Maj:t vill i särskildt fall föreskrifva.

§ 3.

Det malt, som till beredande af maldryck användes, skall krossas å en i bryggeriet uppstald malkross, så förbunden med en sjelfregistrerande justerad väg, att maltets krossning ej kan ega rum utan att detsamma först

genomgått våginrättningen. Maltkross och våg, hvilka anskaffas, bekostas och i behörigt skick underhållas af tillverkaren, skola vara inrättade och uppställda enligt föreskrifterna i den ordningsstadga, Kongl. Maj:t vill fastställa för bryggerierna i riket. Vill tillverkare uppsätta mer än en med sjelfregistrerande våg försedd kross, vare derför ej hinder.

Tillverkningskatten beräknas efter vågens anvisning. Märkes å vågen fel, skall, tills detta hunnit afhjelpas, kontrollör icke allenast uppväga maltet med annan justerad våg utan äfven närvara vid dess krossning. Kan af någon anledning kross, som är förenad med sjelfregistrerande våg, ej användas, och finnes annan kross, som ej kan kopplas till vågen, skall kontrollören närvara, då maltet uppväges med sjelfregistrerande våg, samt derefter tillse att det krossas.

§ 4.

Tillverkningskatt skall erläggas för minst ett hundra kilogram malt för hvarje helgfri dag af den tid, för hvilken tillståndsbevis gäller.

Tillverkningsår räknas från och med den 1 Oktober till och med den 30 September.

§ 5.

Inom två månader efter utgången af hvarje kvartal skall tillverkare till landtränteriet i länet inbetala tillverkningskatten för det under kvartalet uppvägda maltet tillika med det belopp, som kan brista i den uti nästföregående § stadgade minsta tillverkningskatt. Betales ej skatten i föreskrifven tid, återkallas tillståndsbeviset och utmätes skatten.

Vid betalning för det sista kvartalet, under hvilket maltkrossning enligt samma tillståndsbevis under tillverkningsåret egt rum, uträknas, huruvida tillverkare under den tid, tillståndsbevis gällt, afverkat mindre belopp malt, än i § 4 sägs. Har han erlagt bristande tillverkningskatt eller sådan honom påförts till högre belopp än enligt nämnda beräkning ligger honom till last, varde skilnaden honom tillgodoräknad.

§ 6.

Om uppvägdt malt eller deraf beredd produkt, innan den lemnat lagerfaten, så väsentligen skadats, att maltet eller produkten, ej kan såsom malt-dryck eller för tillverkning af sådan användas, må eftergift af tillverkningskatten ega rum. Ansökan härom, åtföljd af handlingar, innefattande erforderlig utredning rörande förhållandet och det sätt, på hvilket godset

kunnat användas eller onyttiggöras, ingifves till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, som i ärendet meddelar beslut, hvilket underställes Kongl. Maj:ts pröfning.

§ 7.

Utföres maltdryck, som tillverkats af beskattadt malt, åtnjutes under de vilkor, särskildt stadgas, restitution med tre kronor 30 öre för hvarje hektoliter porter och med två kronor 50 öre för hvarje hektoliter öl.

Art. II. Om anmälan för tillverkning af maltdrycker.

§ 8.

Minst trettio dagar innan krossning af malt enligt denna förordning först må ega rum vid bryggeri, skall tillverkaren till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i två exemplar inlemnade dels skriftlig anmälan om sin afsigt att använda bryggeriet för tillverkning af maltdrycker (*fabriksanmälan*), innefattande jemväl en enligt de i ordningsstadgan meddelade särskilda föreskrifter affattad beskrifning å detsamma, dels ock planritning öfver samtliga lägenheterna vid bryggeriet med tydligt angifvande af hvars och ens ändamål.

§ 9.

Då fabriksanmälan skett, låte Kongl. Maj:ts Befallningshafvande öfverlemnade handlingarne i ärendet till öfverkontrollör, som har att vid besigtning tillse, att anordningarne vid bryggeriet icke strida mot gällande föreskrifter, att de af tillverkaren lemnade uppgifterna äro rigtiga samt att de anmälda kärnen och fasta apparaterna förses med ordningsnummer och de förra jemväl med uppgift om rynden, för hvilket ändamål kärnen må kunna i öfverkontrollörens närvaro uppmätas.

På kallelse af besigtningssmannen skall tillverkaren sjelf eller genom ombud närvara vid besigtningen vid äfventyr att densamma inställes och ny sådan endast medgifves på tillverkarens bekostnad. Öfver förrättningen skall föras protokoll i två exemplar, som undertecknas ej mindre af tillverkaren eller hans ombud än äfven af besigtningssmannen, hvilken senare till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande insänder det ena exemplaret och till tillverkaren eller hans ombud öfverlemnar det andra.

Sedan tillverkaren lemnats tillfälle att vid ny besigtning styrka, att de föreskrifter, besigtningssmannen meddelat, blifvit iakttagna, meddele Kongl. Maj:ts Befallningshafvande beslut, huruvida anordningarne godkännas. Godkännas desamma, tecknas beslutet derom å planritningen; hvarefter ett exemplar af planritningen och anmälan jemte besigtningsprotokoll öfverlemnas till öfverkontrollören, som insänder handlingarne till Kongl. finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå, och ett exemplar af ritningen och anmälan återlemnas till tillverkaren, som är skyldig att, när så påfordras, hålla desamma tillgängliga för kontrolltjenstemännen.

§ 10.

1. Byggnader, lägenheter, bryggeriredskap eller jäskar, som icke blifvit upptagna i fabriksanmälan, eller som godkänts men sedermera ändrats, må icke vid tillverkning af maltdryck användas utan att hafva blifvit af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande eller öfverkontrollör godkända.

2. Ej må malkross eller sjelfregistrerande väg ändras eller ny sådan redskap i bryggeriet insättas, innan skriftlig anmälan derom ingifvits till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och öfverkontrollör gifvit sitt samtycke till åtgärden.

§ 11.

När i anseende till vidtagna förändringar inom bryggeri äldre ritning icke af chefen för kontroll- och justeringsbyrån vidare anses användbar, ege Kongl. Maj:ts Befallningshafvande förelägga tillverkaren att anskaffa ny ritning och beskrifning, med hvilka förfares enligt § 9.

§ 12.

1. Då bryggeri under tillverkningsåret skall sättas i gång eller vid dess början vara i verksamhet, åligger tillverkaren att minst tio dagar förr, än malkrossningen företages, till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ingifva skriftlig *driftsanmälan* med uppgift om

- a) dagen, då han ämnar börja malkrossningen,
- b) den vikt malt, han beräknar i medeltal skola komma att krossas för hvarje helgfritt dygn under den tid, för hvilken driftsanmälan gäller, och
- c) det ombud, som i hans frånvaro skall företräda honom inför kontrolltjenstemännen.

2. Samtidigt med denna anmälan skall tillverkaren hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ställa säkerhet för så stort skattebelopp, som svarar

mot den uppgifna medelafverkningen för fem månader, dock alltid för minst ett tusen tre hundra kronor.

3. Varder nyssnämnda säkerhet af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande godkänd och finnes ej heller annat hinder för handteringens utöfvande, meddele Kongl. Maj:ts Befallningshafvande tillståndsbevis för malkrossningens företagande.

4. Vill tillverkare, sedan driftsanmälan skett, vidtaga åtgärd, hvarigenom han frångår lemnad uppgift, vare han pliktig sådant ofördröjligen anmäla hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande.

5. Har under någon kalendermånad vigten af det krossade maltet i medeltal för hvarje dygn uppgått till mer än en femtedel utöfver hvad i driftsanmälan uppgifvits, och har denna anmälan gält för minst halfva månaden, skall tillverkaren inom fjorton dagar efter månadens slut ställa säkerhet för den skatt, som svarar mot den tillökade medelafverkningen för fem månader, vid äfventyr att tillståndsbeviset återkallas.

6. Vill tillverkaren i driftsanmälan inskränka tillverkningstiden till kortare tid än fem månader, varde säkerheten och tillståndsbeviset derefter jemkade, dock skall såväl anmälan som säkerhet afse minst en månad och säkerhet således ställas för minst tvåhundra sextio kronor.

7. Uppgift om utfärdadt tillståndsbevis skall af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande öfversändas till öfverkontrollör sist dagen efter det beviset utfärdats; och skall Kongl. Maj:ts Befallningshafvande till kontroll- och justeringsbyrån första helgfria dagen i hvarje vecka insända uppgift å de tillståndsbevis, som under föregående vecka utfärdats.

§ 13.

Har bryggeri genom olyckshändelse så väsentligt skadats, att tillverkningen måste upphöra, eller vill tillverkaren af annan anledning före tillverkningsårets utgång afsluta tillverkningen, skall han skriftligen anmäla sådant för kontrollören, i senare fallet minst fem dagar förr än malkrossning sist eger rum; och åligger kontrollören att härom lemna tillverkaren bevis samt ofördröjligen underrätta Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och öfverkontrollören. När sådan anmälan skett, må malkrossning ej utan nytt tillståndsbevis ega rum efter den tid, då enligt anmälan malkrossning skolat afslutas.

§ 14.

Om malkrossning ej företages inom fem dagar efter den i driftsanmälan uppgifna tiden eller afbrytes utan sådan anmälan som i § 13 om-

förmäles, och ej ånyo företages inom tio dagar, den oräknad, hvarunder afbrottet skedde, åligger tillverkare att för hela den tid, hvarunder maltkrossning sålunda icke egt rum, till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande inbetala det på bryggeriet belöpande kontrollörsarfvode, som Kongl. Maj:ts Befallningshafvande eljest låter hos honom utmäta.

§ 15.

För hvarje brygd skall tillverkare i stad minst sex och å landet minst tolf timmar innan maltets krossning börjas, hos kontrollören göra skriftlig anmälan (*brygdanmälan*) om

- a) tiden för krossningens början,
- b) tiden för inmäskningens början, och
- c) i händelse svagdricka skall genom efterlakning tillverkas, tiden då denna kommer att ega rum.

Tillverkare må samtidigt anmäla en följd af brygder för en tidrymd af högst två veckor.

§ 16.

Kan anmäld maltkrossning, inmäskning eller efterlakning till följd af inträffande hinder ej påbörjas inom en timme från den tid, som brygdanmälan angifver, skall tillverkaren ofördröjligen derom göra anmälan hos kontrollören.

Art. III. Om kontrollen vid bryggerierna.

§ 17.

Öfverinseendet öfver bryggerikontrollen i riket utöfvas af chefen för Finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå.

§ 18.

1. Enligt de närmare föreskrifter, som innehållas i ordningsstadgan, utöfvas kontrollen vid bryggerierna af kontrollörer under tillsyn af öfverkontrollörer.

2. Öfverkontrollörer förordnas af Kongl. Maj:t, som bestämmer den dem tillkommande ersättning.

3. Kontrollörer utses af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande efter förslag af vederbörande öfverkontrollör.

4. Kontrollör erhåller under tjänstgöringstiden af staten dagarfvode med tre kronor för tillsyn å ett bryggeri och med en krona för hvarje ytterligare bryggeri, vid hvilket han har tillsyn; dock må, der å landsbygden lokala eller andra förhållanden sådant kräva, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, efter öfverkontrollörs hörande, tilldela kontrollör högre dagarfvode, dock högst fem kronor, äfvensom reseersättning efter femte klassen i resereglementet.

5. Då kontrollör samtidigt utöfvar tillsyn vid bränvinsbränneri och bryggeri, åtnjute han för tillsyn å hvarje bryggeri blott en krona om dagen.

6. Der å landet så erfordras, må Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ålägga tillverkare att vid bryggeri tillhandahålla kontrollör utan ersättning såsom bostad ett eldadt och städadt rum med nödiga möbler, äfvensom mot två kronor om dagen kost.

§ 19.

I hvarje bryggeri skall på tillverkarens ansvar och med användande af blanketter, som från kontroll- och justeringsbyrån tillhandahållas, med bläck föras en bryggjournal, upptagande för hvarje brygd de olika tiderna för malkrossningens början, för inmäskningens början, för vörtens öfverförande till jäskar samt för brygdens öfverförande till lagerkällaren, maltvågens siffror i den ordning, de å densamma förekomma efter slutad krossning, den myckenhet malt, som krossats, numren å de kylredskap och jäskar, hvilka för brygden blifvit använda, samt den erhållna myckenheten af olika slags maldrycker; skolande i bryggjournalen jemväl meddelas de ytterligare uppgifter, hvilka erfordras enligt det för blanketterna använda formulär. Vid bokens förande iakttages föreskrifterna i § 9 af Kongl. förordningen angående handelsböcker och handelsräkningar den 4 Maj 1855.

Denna bryggjournal skall när som helst, då bryggeri skall hållas öppet för kontrolltjänsteman, derstädes vara för honom tillgänglig. I ordningsstadgan bestämmes, huru boken skall förvaras efter tillverkningens afslutande eller efter tillverkningsårets slut.

§ 20.

Inträffar skada å sjelfregistrerande väginrättning eller yppar sig skäligen anledning till misstanke, att dess utslag ej äro tillförlitliga, åligger det tillverkaren att ofördröjligen inställa malkrossningen och anmäla för-

hållandet för kontrollören. Finnes vågen missvisa, eller har skada å den-
samma inträffat, skall vågen kopplas från krossen; och skall krossen
vid de tillfällen, då han icke begagnas, stå under kronans lås och för-
segling.

Skulle tillverkare ej inom en månad, efter det kontrolltjensteman beredt
honom tillträde till den sjelfregistrerande vågen, låtit afhjelpa befunnet fel
eller anskaffat ny våg af föreskrifven beskaffenhet, har tillverkaren att
efter Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes bestämmande godtgöra kontrollören
för hans besvär med öfvervakande af maltets vägning och krossning. Lag
samma vare, då krossning eljest under längre tid än fjorton dagar egt rum
å kross, som ej varit förenad med sjelfregistrerande våg.

§ 21.

Utom sådan maltkross, som i § 3 mom. 1 omförmåles, må ej i bryggeri eller
tillhörande lägenheter finnas någon till krossning af malt användbar redskap,
med mindre den ställes under kronans lås eller försegling och i fråga om
begagnande underkastas ordningsstadgans bestämmelser.

§ 22.

Spanmål för utfodring af bryggeriets dragare skall förvaras i sär-
skilda lägenheter i enlighet med de föreskrifter, som innehållas i ordnings-
stadgan.

I öfrigt må omäktad spanmål icke inom bryggeri eller tillhörande
lägenheter finnas annorstädes än i de förvaringsrum, hvilka i fabriks-
anmälan uppgifvits såsom därför afsedda.

§ 23.

Okrossadt malt må icke finnas inom de lägenheter, der mäskkar och
vörtpanna äro uppställda.

Maltet skall krossas för hvarje brygd och må följaktligen i kros-
sadt tillstånd icke förvaras längre, än till dess inmäskningen för denna
brygd egt rum.

Krossadt malt må ej utifrån införas i bryggeri eller tillhörande lägen-
heter och ej heller derifrån utföras.

I bryggeri eller tillhörande lägenheter må icke finnas stärkelse, socker
eller annat, som kan vid tillverkning af maltdryck användas i stället för

eller såsom tillsats till malt; der ej Kongl. Maj:t för visst bryggeri eller särskildt fall meddelar tillstånd att under kontroll i lagerkällaren använda socker eller sockerkulör.

§ 24.

Justerad våg med justerade vigter, annan redskap och det arbetsbiträde, som fordras för direkt uppvägning af malt eller mäskgods, uppmätning af kärl, anbringande af vederbörliga beteckningar å desamma med flere kontrollåtgärder, äfvensom malt för justering af den sjelfregistrerande vågen, ställe tillverkare utan ersättning till kontrollpersonalens förfogande.

§ 25.

Bryggeri skall stå öppet för vederbörande kontrolltjensteman mellan klockan 6 f. m. och 9 e. m. och å andra tider, när arbete derstädes pågår. Under denna tid skola alla de lägenheter, som fabriksanmälan omfattar, vara för honom tillgängliga. Vid andra tillfällen har kontrolltjensteman att fordra obehindradt tillträde endast till de lägenheter, der malkross, mäsckkar, vörtpanna och kylredskap äro uppställda.

§ 26.

Då bryggeri skall upphöra att stå under tillsyn af kontrollör, skall lucka till eldstad under mäsck- och vörtpannor äfvensom kran å det till mäsck- eller vörtpanna ledande ångrör sättas under kronans lås eller försegling.

§ 27.

Ett exemplar af denna förordning skall under den tid, meddeladt tillståndsbevis gäller, vara anslaget inom bryggeriet på ställe, som kontrollören bestämmer.

§ 28.

Tillverkaren ställe sig till efterrättelse hvad ordningsstadgan innehåller om hans åligganden samt de föreskrifter, chefen för kontroll- och justeringsbyrån eller vederbörande kontrolltjensteman i enlighet med denna förordning eller ordningsstadgan meddelar,

Art. IV. Om ansvar för öfverträdelse af förordningens föreskrifter.

§ 29.

Den, som utan vare sig behörighet enligt § 2 eller tillståndsbevis tillverkar maltdryck, böte från och med ett hundra till och med två tusen kronor eller straffes med fängelse från och med en till och med sex månader samt gälde den i § 1 stadgade tillverkningskatt.

I sådant fall beräknas tillverkningskatten efter det i § 4 föreskrifna minsta belopp för trettio helgfria dagar; dock att, om den olagliga tillverkningen fortgått längre eller omständigheterna visa, att större myckenhet malt afverkats, skatten derefter bestämmes, hvarvid i brist af bevis om tätare brygder eller större inmäskning antages, att en brygd om dagen verkstälts samt att det inmäskade maltets mängd i okrossadt tillstånd uppgått till hälften af mäskarsrymden. Vid denna beräkning antages, att en hektoliter okrossadt malt väger 52 kilogram.

§ 30.

Skulle den, som eger tillverka maltdryck för husbehof, sälja hvad han dervid tillverkat, och har han ej vid tillverkningen åsyftat varans försäljning, böte han från och med tio till och med två hundra kronor. Har han åter vid tillverkningen åsyftat varans försäljning, varde han ansedd efter § 29.

§ 31.

Om i bryggeri någon
vid inmäskning eller eftermäskning använder råämnen, som äro der-
till förbjudna eller icke blifvit i föreskrifven ordning vägda,
eller eljest söker svikligen undandra sig att erlagga behörig till-
verkningskatt,
eller gör åverkan å sjelfregistrerande våg,
eller använder sjelfregistrerande våg, sedan skada å densamma veter-
ligen uppkommit,
eller olofligen bryter försegling eller öppnar eller borttager lås, som
kontrolltjensteman åsatt,
straffes med böter från och med femhundra till och med femtusén
kronor eller dömes till fängelse från och med en månad till och med ett

år; dock må, der omständigheterna äro synnerligen försvårande, dömas till straffarbete från och med två månader till och med två år. Den sakfælde gälde ock den tillverkningskatt, han undandragit sig att erlagga.

§ 32.

Om i bryggeri någon utan tillstånd ändrar godkänd eller insätter ny maltkross eller våginrättning, eller begagnar ändrad eller ny insatt maltkross eller våg, som ännu icke godkänts, eller öfverträder föreskrift i §§ 21, 22 eller 23, eller underlåter att ordentligt föra den bryggjournal, som föreskrifves i § 19, eller vägrar vederbörande kontrolltjensteman tillgång till bryggjournalen eller ritning och beskrifning öfver bryggeriet, eller vägrar kontrolltjensteman eller den, hvilken eger anställa undersökning om förbrytelse mot denna förordning, tillträde till rum eller byggnad, der undersökning må ske, straffes med böter från och med ett hundra till och med ett tusen kronor.

Varder tillverkare under en lagföring förvunnen om förbrytelse i två eller flera af de i denna § nämnda fall, må bötesbeloppet höjas till två tusen kronor.

Öfverträdes föreskrift i § 21, skall krossningsredskapen, och öfverträdes §§ 22 eller 23, skall det olagligen upplagda godset dömas förbrutet, äfven om tillverkaren ej är egare deraf.

§ 33.

För förbrytelse, hvarom handlas i §§ 29, 30, 31 och 32, af tillverkares hustru, barn, tjänstefolk och i bryggeriet anstälde arbetare ansvar, såvidt gäller böter, gäldande af tillverkningskatt eller förlust af redskap och gods, tillverkaren såsom vore förbrytelsen af honom sjelf begången, derest icke omständigheterna göra sannolikt, att förbrytelsen skett utan hans vetskap och vilja. Begagnar tillverkare ombud vid rörelsens utöfvande, ansvar dock ombudet jemte tillverkaren och lika med denne för sådan förbrytelse.

§ 34.

För åsidosättande eller öfverträdelse af hvad för tillverkare stadgas i § 10 mom. 1, der gerningen ej är efter § 32 straffbar, eller i §§ 15, 16,

24, 27 och 28 vare straffet böter från och med tjugu till och med två hundra kronor.

§ 35.

Tillverkare, som åt den vid hans bryggeri anstälde kontrollör såsom gåfva något gifver eller erbjuder, böte från och med tjugu till och med två hundra kronor. Kontrollör, som gåfva mottager, vare lika ansvar underkastad och miste derjemte befattningen.

§ 36.

Den, som innehar eller innehaft befattning såsom kontrolltjänsteman, vare förbjudet att röja tillverkares yrkeshemlighet eller affärsförhållanden. Gör han detta och framgår ej af omständigheterna, att han om den hemlighet eller de affärsförhållanden erhållit kännedom å tid, då han dylik befattning ej innehaft, straffes med böter från och med femtio till och med ett tusen kronor.

§ 37.

När undersökning, hvarom i § 42 sägs, anställes mellan klockan 9 om aftonen och klockan 6 om morgonen å ställe, dit kontrollpersonalen då ej eger fritt tillträde, men förbrytelse ej upptäckes, böte förrättningsmannen från och med fem till och med femtio kronor, der han ej haft giltig anledning till undersökningen.

§ 38.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, skola, om tillgång till deras gäldande brister, förvandlas enligt allmän strafflag.

§ 39.

Då tillverkningskatt jemte böter blifvit ådömd enligt denna förordning, må, der tillgång saknas till skatten eller någon del deraf, böterna ej kunna med penningar gäldas, utan skall den sakfælde i stället undergå motsvarande förvandlingsstraff.

§ 40.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, afvensom värdet af redskap eller gods, som ansetts förbrutna, tillfalla med en tredjedel kronan och med två tredjedelar åklagaren. Finnes särskild angifvare, tage han hälften af åklagarens andel. Sådan del tillkomme dock ej angifvare, då angifvelse skett af föräldrar mot barn, barn mot föräldrar, makar eller syskon mot hvarandra, annan skyldeman mot den, hos hvilken han njuter kost och underhåll, fosterbarn mot fosterföräldrar eller tjenare mot husbondefolk under den tid, de äro i tjensten.

Art. V. Föreskrifter i afseende å förordningens verkställighet.

§ 41.

Lands- och stadsfiskaler samt kronobetjente hafva att åtala förbrytelser mot denna förordning.

Finner kontrolltjensteman öfverträdelse begången, som bör föranleda till åtal, anmäla han det för allmän åklagare.

§ 42.

De i föregående § omförmälte allmänna åklagare afvensom polisbetjente, ega att anställa undersökning om förbrytelse mot denna förordning samt att verkställa beslag. Samma rätt tillkommer kontrolltjensteman i fråga om bryggeri, öfver hvilket han har tillsyn.

Den, som förrättar undersökning, bör för att tillgodonjuta det skydd, honom dervid lagligen tillkommer, vid förrättningen på sig synbart bära påbjudet tienstetecken eller, innan förrättningen företages, uppvisa fullmägt eller förordnande. Vederbörande kontrolltjensteman eller i orten boende eller känd krono- eller stadsbetjent vare likväl frikallad från skyldigheten att sålunda styrka sin behörighet.

§ 43.

Beslag skall göras i två vittnens närvaro. Innehafvare af hvad i beslag tages eller, i hans frånvaro, hans ombud på stället eller någon af hans husfolk skall tillsägas om beslaget.

Art. VI. Allmänna bestämmelser.

§ 44.

Med tillverkare förstås i denna förordning den person, hvilken såsom egare, innehafvare, verkställande direktör, disponent eller i annan egenskap har högsta inseeende öfver bryggeriets skötsel och för hvilken det i § 12 mom. 3 omförmälda tillståndsbevis skall utfärdas.

§ 45.

Fullgörandet af de i denna förordning omförmälda anmälningar befriar ej från skyldighet att göra anmälningar, hvilka andra författningar kunna föreskrifva.

Art. VII. Öfvergångsstadganden.

§ 46.

Skulle vid bryggeri, som varit i gång inom tolf månader före denna förordnings utfärdande, en eller flera af ofvan stadgade kontrollföreskrifter icke kunna tillämpas, skall på Kongl. Maj:ts särskilda pröfning bero, huruvida det oaktadt tillverkning af maldryck vid sådant bryggeri får ega rum samt hvilka kontrollätgärder, som för sådant fall skola på tillverkarens bekostnad vidtagas.

§ 47.

För bryggeri, som varit i gång inom tolf månader före denna förordnings utfärdande, vare under de första tio tillverkningsåren minsta tillverknings-skatten beräknad för minst femtio kilogram malt för hvarje helgfri dag, då bryggeriet enligt tillståndsbevis skolat under tillverknings-året vara i gång; och må den minsta säkerhet, som skall ställas, för sådant fall bestämmas till hälften af hvad för annat bryggeri är föreskrifvet. Skulle tillverkningen vid bryggeriet ligga nere under helt tillverkningsår, eller uppgår maltafverknigen under något tillverkningsår i medeltal till ett hundra kilogram för hvarje helgfritt dygn af den tid, för hvilken tillståndsbevis gäلت, varde denna § ej vidare å bryggeriet tillämplig.

§ 48.

Om tillverkare, som utöfvat bryggerirörelse inom tolf månader före förordningens utfärdande, icke anses kunna vid sitt bryggeri afverka det i § 47 bestämda minsta belopp malt, skall på Kongl. Maj:ts särskilda pröfning bero, huru kontrollen vid bryggeriet må anordnas och huruvida kontrollkostnaden skall helt och hållet eller till en del bestridas af tillverkaren.

§ 49.

Vill egare af bryggeri, som varit i gång inom tolf månader före förordningens utfärdande, nedlägga rörelsen, skall kronan inlösa bryggeriredskap och fat efter deras bruksvärde, dock högst med fem tusen kronor, derest egaren inom sex månader efter det förordningen trädte i tillämpning gör anmälan derom hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, som förordnar kontrolltjensteman samt två andra lämpliga personer att värdera bryggeriredskapen och faten. Nöjes ej egaren med värderingen, förfaller frågan om inlösen. Eljest insände Kongl. Maj:ts Befallningshafvande handlingarne i ärendet till Kongl. Statskontoret, som anordnar medlen att lyftas från ränteriet i länet. Egaren skall aflemna det inlösta godset inom stad eller fogderi å plats, som af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande bestämmes.

Denna förordning träder i kraft den 1 Oktober 189 ; dock att tillsättning af öfverkontrollörer och kontrollörer skall för det tillverkningsår, som sagde dag tager sin början, derförut ske i enlighet med denna förordning, som jemväl före den 1 Oktober 189 må tillämpas beträffande ej mindre anmälningar och tillståndsbevis för rörelse, som under nämnda tillverkningsår skall ega rum, än äfven beträffande besigtning och godkännande af bryggerier; skolandet för bryggeri, som under Oktober månad 189 skall vara i gång, fabriksanmälan göras minst sextio dagar förr, än krossning af skattepliktigt malt må ega rum.

På det samtliga bryggerier, hvilka äro afsedda att efter den 1 Oktober 189 vara i gång, må kunna derförut undergå besigtning samt godkännas, vill Kongl. Maj:t förordna särskilde personer att före sagde dag utöfva den befattning, som enligt denna förordning tillkommer öfverkontrollör.

Förslag
till
Ordningsstadga för bryggerierna i riket.

Art. I. Om kontrolltjenstemännen.

§ 1.

För öfverkontrollörs inkallande i tjänstgöring, aflöning, tjänstledighet, rätt att aflägsna sig från tjänstgöringsområde äfvensom skyldighet att meddela uppgift om adress samt att föra diarium och konceptbok gälle hvad som stadgas i ordningsstadgan för bränvinsbrännerierna i riket.

§ 2.

1. Ansökning till kontrollörsbefattning inlemnas före den 15 Augusti till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, som ofördröjligen derefter öfverlemnar ansökningshandlingarne till vederbörande öfverkontrollör. Denne åligger att före den 1 September till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande afgifva förslag till kontrollörs utnämning. Äfven i fråga om kontrollörernes placering vid bryggerierna afgifve öfverkontrollör förslag, hvarefter Kongl. Maj:ts Befallningshafvande inkallar kontrollör i tjänstgöring i den mån sådant erfordras.

2. Sökande till kontrollörsbefattning bör vid ansökningsfoga bevis, hvarmed han vill styrka sin lämplighet, deribland, om han ej förut tjänstgjort, intyg af öfverkontrollör om nödig kännedom af gällande författningar och föreskrifter rörande beskattning af maltdrycker och tillsynen dervid, samt, om den sökande står i tjänsteförhållande, bevis, att han skall erhålla den för befattningens mottagande erforderliga tjänstledighet.

§ 3.

1. Kontrollör skall på den tid, öfverkontrollören bestämmer, infinna sig vid bryggeri, der han blifvit anstald; dock att arfvode ej utgår för

mer än två dagar före den, då maltkrossningen enligt tillståndsbeviset må begynna. Omedelbart efter sin inställelse till tjänstgöring skall kontrollören derom underrätta öfverkontrollören.

2. Derest ej ombyte af kontrollör eger rum, skall inkallad kontrollörs tjänstgöring fortfara till och med dagen näst efter den, helgdag oräknad, då vörtkokning sist egt rum af det malt, hvilket enligt tillståndsbeviset krossats.

3. Kontrollör må ej under tillverkningsår tjänstgöra längre tid än sex månader vid samma bryggeri.

4. Då kontrollör inkallas i tjänstgöring eller ombyte af kontrollör sker, underrätte Kongl. Maj:ts Befallningshafvande derom öfverkontrollören.

§ 4.

1. Kongl. Maj:ts Befallningshafvande eller för kortare tid öfverkontrollör eger bevilja kontrollör tjänstledighet och förordna annan pålitlig person att under tiden bestrida kontrollörsbefattningen; och gifve öfverkontrollör Kongl. Maj:ts Befallningshafvande del af sitt åtgörande.

2. Varder till tjänstgöring inkallad kontrollör af sjukdom eller annat förfall hindrad att å bestämd tid inställa sig till tjänstgöring eller att eljest fullgöra sin befattning, anmäla han det ofördröjligen hos Kongl. Maj:ts Befallninghafvande, som, der så nödigt finnes, inkallar annan kontrollör.

3. Den, som är satt i kontrollörs ställe, åtnjute under sin tjänstgöringstid det arfvode och de öfriga förmåner, som tillkomma kontrollör.

§ 5.

1. Tjänstgöringsarfvode eger kontrollör utbekomma hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande för en månad i sender eller vid tjänstgöringstidens slut, dock må slutliqvid ej ske förr än vederbörande öfverkontrollör eller kontrollörens efterträdare vid bryggeriet meddelat intyg, att kontrollören redovisat kontrolleffekterna och aflemnat sin dagbok.

2. Der tillverkaren tillhandahåller kost, erhåller han hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ersättning enligt räkning, som vitsordas af kontrollören, och minskas med samma belopp det kontrollören tillkommande arfvode.

§ 6.

Öfverkontrollörer och kontrollörer lyda under chefen för Kongl. Finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå och äro pligtige att

ställa sig till efterrättelse de föreskrifter, han å embetets vägnar meddelar.

§ 7.

Gör kontrollör sig skyldig till oredlighet, oskicklighet, opålitlighet eller liknöjdhet eller underlåter han att efterkomma de föreskrifter, öfverkontrollören honom i tjensten meddelar, ege denne att skilja honom från utöfnngen af kontrollörsbefattningen och att förordna annan tjenlig person att bestrida tjensten, intill dess Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, som genast bör om åtgärden underrättas, i ämnet beslutit.

Art. II. Om byggnader och redskap samt vissa tillverkaren åliggande skyldigheter.

§ 8.

Bryggeri får icke vara sammanbygdt med qvarn. Om å samma tomt som bryggeri finnes annan fabriksinrättning, skall denna senare inrättning, så vidt möjligt är, genom mur eller staket vara skild från bryggeriet.

§ 9.

Om i samma byggnad som bryggeri finnes förråd af spannmål, afsedd för annat ändamål än tillverkning af maltdryck, skola förvaringsrummen för denna spannmål vara genom vägg utan öppning skilda från de lägenheter, der den till brygd afsedda spannmålen förvaras eller mäsckkar och vörtpanna äro uppställda.

§ 10.

1. Den sjelfregistrerande vågen skall vara uppställd på stadigt underlag samt öfver maltkrossen, så att det vägda maltet tömmes uti krossens tilloppstratt. Om i bryggeri, som varit i gång inom tolf månader före utfärdandet af förordningen angående beskattning af maltdrycker, sjelfregistrerande våg icke kan sålunda uppställas, må den ställas bredvid krossen, i hvilket fall förbindelsen mellan våg och kross skall vara af jern, af plåt eller plåtbekladd.

2. Vågen skall vara innesluten i ett jernskåp, så inrättadt att det kan tillstängas med lås eller plomber på sätt chefen för kontroll- och justeringsbyrån närmare föreskrifver.

3. Krossens tilloppsträtt skall vara af plåt eller plåtbeklädd. Förbindelsen mellan vågen och krossen äfvensom sjelfva krossen skola vara så anordnade, att malt icke kan tillföras krossen, utan att det har genomgått vågen. Krossens rensningslucka skall ock kunna stängas med lås eller plomber. I rensningsluckan må finnas en glasruta för iakttagande af matningen af krossen.

§ 11.

1. Mäskkar, vörtpanna och kylredskap skola, när flera än ett kärl af hvardera slaget finnas i bryggeriet, vara numrerade med tydliga siffror.

2. Jäskar skola vara försedda med nummer i löpande följd eller med seriebokstäfver och fortlöpande nummer inom hvarje serie. Numreringen bör verkställas i så vidt möjligt regelbunden ordning.

3. Öfver jäskarens rymd skall finnas en tabell, upprättad genom tillverkarens försorg i enlighet med de föreskrifter, som meddelas af chefen för kontroll- och justeringsbyrån.

§ 12.

Finnes inom bryggeri annan för krossning af malt användbar redskap än maltkross, som står i förbindelse med sjelfregistrerande våg, får den icke användas i annat fall än när nyssnämnda kross eller våg af någon anledning ej kan begagnas och då endast till krossning af malt. Vid hinder för den vanliga maltkrossens användande, bör reservkrossen, om så ske kan, af kontrollören kopplas till den sjelfregistrerande vågen samt förbindelsen sättas under lås och sigill.

§ 13.

Den i Kongl. förordningen angående beskattning af maltdrycker föreskrifna fabriksanmälan skall innehålla uppgift om:

- a) bryggeriets belägenhet;
- b) de till detsamma hörande särskilda byggnaderna;
- c) de i nyssnämnda byggnader för maltberedning och förvaring af spannmål, malt, humle samt färdiga produkter afsedda lägenheterna;
- d) de lägenheter, der mäskkar, afsilningskar, mäskpanna, vörtpanna, kylskepp, annan kylredskap och jäskar äro uppställda;

- e) malkross och våginrättning, deras konstruktion och uppställning;
- f) de fasta apparaterna med uppgift om rymden af mäskkar, afsilningskar, mäskpanna och vörtpanna; och
- g) de öfriga kärl, som skola användas för maldryckernas beredning, jemte dessa kärls rymd.

Af den ritning, som skall åtfölja fabriksanmälan, bör det för kontroll- och justeringsbyrån afsedda exemplaret vara ritadt på kalkerväf.

§ 14.

Tillverkaren åligger att sjelf eller genom ombud närvara vid den besigtning af bryggeriet, som omnämnes i § 20 af denna ordningsstadga.

§ 15.

Tillverkaren skall, då sådant för expeditionsgöromålen fordras, lemna kontrollpersonalen tillträde till ett i bryggeriet eller i närheten därpå beläget, eldadt och städadt rum, försedt med erforderliga möbler.

§ 16.

Anteckning skall ske i bryggjournalen, innan ny malkrossning får påbörjas och i allt fall före dagens utgång — om tiden för påbörjad malkrossning och vågens siffror efter slutad krossning, samt före kl. 10 f. m. hvarje dag — om öfriga uppgifter, som för föregående dag böra införas.

I händelse maltet uppväges annorledes än med sjelfregistrerande våg, skall maltets vikt genast i kontrollörens närvaro införas i bryggjournalen samt anteckningen bestyrkas af kontrollören.

§ 17.

I den mån bryggjournalen fullskrifves, skall tillverkaren sida efter sida hopsummera och till nästa sida öfverföra såväl beloppet af det krossade maltet som myckenheten af de tillverkade maldryckerna.

Då tillverkningen för tillverkningsåret upphört, skall tillverkaren avsluta och underskrifva journalen, som senast en månad efter tillverkningsårets slut öfversändes till öfverkontrollören.

§ 18.

Vill tillverkare under tid, då kontrollör icke är vid bryggeriet anställd, för reparation eller af annan anledning hafva tillgång till något af de redskap, som af kontrollpersonalen blifvit satta under lås eller plomberade, göre han derom anmälan hos öfverkontrollören. Sedan tillverkarens behof af tillgång till redskapen upphört, underrätte han derom öfverkontrollören.

Art. III. Om kontrollen vid bryggeri.

§ 19.

Kontrollörs allmänna åligganden äro: att utöfva tillsyn vid bryggeri, der han blifvit anställd; att tillse, att byggnader och redskap vid bryggeriet ej äro inrättade annorlunda än gällande författningar medgifva; att enligt meddelade föreskrifter afläsa den sjelfregistrerande vågens räkneverk; att föra föreskrifven dagbok; att tillse att alla för kontrollen anbragta lås, förseglingar och plomberingar befinnas i oförändradt skick samt att i öfrigt med noggranhet öfvervaka, det gifna stadganden för kontrollen städse iakttagas.

Kontrollör ställe sig ock till efterrättelse de föreskrifter, som varda honom i och för hans befattning meddelade af vederbörande öfverkontrollör.

§ 20.

Innan malkrossning första gången efter nytt tillståndsbevis börjar, anställe kontrollör besigtning af bryggeriet för att utröna, huruvida byggnader och redskap öfverensstämma med fabriksanmälan och tillhörande ritning samt föregående besigtningens protokoll. Besigtningen må verkställas endast vid dagsljus. Hinner densamma icke afslutas på dagen, skall den afbrytas vid skymningen för att fortsättas påföljande helgfria dag.

Med anledning af besigtningen uppsattes protokoll, innehållande uppgift på de förändringar, som vidtagits med byggnader och redskap efter näst föregående besigtning, eller att förändring ej egt rum. Af detta protokoll utskrifvas två exemplar, hvaraf det ena bilägges den vid bryggeriet förvarade fabriksanmälan och det andra insändes till öfverkontrollören.

§ 21.

Under den i föregående § nämnda besigtning anbringas kontrollören sitt sigill eller kronans lås ej mindre å maltkrossens rensningslucka än äfven å förbindelsen mellan vågen och krossen vid alla de ställen, der förbindelsens omklädnad skulle kunna öppnas.

§ 22.

Kontrollör skall besöka hvarje under hans tillsyn stående bryggeri minst två gånger i veckan och bör åtminstone vid det ena besöket vara närvarande vid maltkrossningens afslutande och inmäskningen. I öfrigt böra hans besök vara så täta som förhållandena medgifva, men ej återkomma på bestämda tider utan ske oförmodadt såväl dag som natt.

§ 23.

Kontrollör skall vid sina besök i bryggeri tillse, att de olika lägenheterna och rummen i bryggeriet endast användas till de i fabriksanmälan uppgifna ändamål samt att föreskrifterna i §§ 21—23 i förordningen angående beskattning af maltdrycker iakttagas. Vidare skall kontrollör granska bryggjournalen och dervid efterse, att våginrättningens siffror rätt angifvits samt att öfriga föreskrifna anteckningar skett i öfverensstämmelse med verkligheten. Efter verkställd granskning teckne kontrollör sitt namn i bryggjournalen.

§ 24.

Kontrollör skall med uppmärksamhet följa tillverkningen och söka sätta sig in i förhållandena vid densamma så fullständigt, att han må kunna bedöma, huruvida tillverkningsbeloppet motsvarar vigten användt malt eller om anledning kan vara att misstänka oloffig inmäskning, och skall han vara berättigad att för undersökning taga prof såväl af vörten som af den maltdryck, som tappas.

§ 25.

Öfver sina besök i bryggeri före kontrollör dagbok, hvori antecknas dag och tid för besöket, uppgift å de delar af bryggeriet, öfver hvilka inspektionen sträckt sig, hvad vid densamma förekommit samt räkneverkets ställning å maltvågen efter senast slutad krossning.

§ 26.

Yppas misstanke, att den sjelfregistrerande vågens utslag icke är riktigt, skall kontrollören, utan att öppna vågen, söka att genom profvågning utröna, huruvida missvisning eger rum. Synes detta vara förhållandet, förfäres enligt föreskriften i § 20 af förordningen angående beskattning af maltdrycker.

§ 27.

Försegling eller plombering, som öfverkontrollör anbragt, må kontrollör endast bryta:

- a) om den sjelfregistrerade vågen skadats eller kommit i olag, så att den måste skiljas från krossen,
- b) om hinder uppstått för krossens användande, eller
- c) när tillverkaren begär, att krossens rensningslucka skall öppnas i och för krossens rengöring.

I hvilketdera fallet anmäle kontrollör genast förhållandet hos öfverkontrollören och iakttaga i tillämpliga delar stadgandet i § 21.

§ 28.

Om bryggeri eller redskap, som der begagnas, genom vådeld eller annan olyckshändelse förstöres eller väsentligt skadas, underrätte kontrollören ofördröjligen Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och öfverkontrollören.

§ 29.

Senast å tredje helgfria dagen i hvarje månad skall kontrollör ur bryggjournalen göra utdrag, enligt fastställt formulär, upptagande den mängd malt, som under föregående månad blifvit till krossning uppvägd, samt antalet helgfria dagar, då tillverkningen vid bryggeriet enligt tillståndsbevis kunnat under månaden ega rum. Sådant utdrag sändes till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, kontroll- och justeringsbyrån samt öfverkontrollören.

§ 30.

Kontrollör skall omsorgsfullt förvara dagbok, sigill och öfriga kontroll-effekter, så att ingen obehörig må till dem ega tillgång.

§ 31.

Kontrollör må icke under söckendag utan öfverkontrollörs medgifvande aflägsna sig från tjenstgöringsorten och skall, när han aflägsnar sig från sin bostad för längre tid än sex timmar, der lemna underrättelse, hvar han under tiden kan anträffas.

§ 32.

Varder kontrollör aflöst af annan kontrollör, skall han till efterträdaren mot qvitto öfverlemna dagboken samt mottagna kontrolleffekter.

§ 33.

När maltkrossning vid bryggeri upphört och vörtkokning afslutats, skall kontrollören anbringa kronans läs eller försegling å lucka till eldstad under mäske- och vörtpannor äfvensom å kran å det till mäske- eller vörtpanna ledande ångrör. Upprätte ock för den gångna delen af månaden sådant utdrag af bryggjournalen, som omnämnes i § 29 med uppgift tillika, 1) om dagen, då maltkrossning senast försiggått, 2) om dagen, då vörtkokningen afslutades, samt 3) huruvida sådant uppehåll i maltkrossningen, som i § 14 af förordningen angående beskattning af maldrycker omförmäles, egt rum eller icke. Sådant utdrag insändes till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, kontroll- och justeringsbyrån samt öfverkontrollören. Till öfverkontrollören sändes äfven kontrollörens dagbok, hvarjemte med kontrolleffekterna förfares enligt öfverkontrollörens föreskrift.

§ 34.

Öfverkontrollörs allmänna åliggande är att hålla tillsyn öfver efterlefnaden af de för maldrycksbeskattning gällande författningar; och skall han för detta ändamål tillse, att byggnader, apparater och redskap finnas i lagenligt skick, undersöka plomber och sigill, granska den sjelfregistrerande vågens justering, tillse, att alla beräkningar i bryggjournalen äro riktiga, samt i öfrigt öfvervaka, att kontrollörerna noggrant tillämpa meddelade föreskrifter och med ordning och noggranhet föra dagbok.

§ 35.

1. Vid den besigtning af bryggeri, som företages med anledning af fabriksanmälan, skall öfverkontrollören plombera den sjelfregistrerande vågens skåp.

2. Erhåller tillverkaren tillträde till vågen under tid, då kontrollör icke finnes vid bryggeriet anstald, skall öfverkontrollören, innan maltkrossning efter nytt tillståndsbevis företages, undersöka vågens justering och derefter ånyo plombera skåpet samt lemna kontrollören skriftligt meddelande om räkneverkets ställning.

§ 36.

Profvågning för utrönande, huruvida sjelfregistrerande våg arbetar riktigt, skall öfverkontrollör med iakttagande af de föreskrifter, som meddelas af chefen för kontroll- och justeringsbyrån, verkställa minst två gånger hvarje tillverkningsår, såvida bryggeri är i gång mer än halfva året.

§ 37.

Vid besök i bryggeri skall öfverkontrollör mot plomber utbyta de sigill, som kontrollören anbragt vid maltkrossen och förbindelsen mellan denna och vågen.

§ 38.

Begär tillverkare att under tid, då kontrollör ej finnes vid bryggeriet anstald, erhålla tillträde till redskap, som i enlighet med föreskrifterna i förordningen angående beskattning af maldrycker äro plomberade eller satta under kronans lås, må öfverkontrollören, såvida han ej sjelf infinner sig vid bryggeriet, lemna tillverkaren tillstånd att bryta plomberna samt uppdraga åt pålitlig person att öppna låsen. I dessa fall skola plomberna och låsen ofördröjligen tillsändas öfverkontrollören.

Har kronans lås eller plomb sålunda borttagits från lucka till eldstad under mäsk- och vörtpannor eller från det till sådan panna ledande ångrör, skall öfverkontrollören lemna underrättelse derom till allmän åklagare i orten.

§ 39.

Hvarje gång öfverkontrollör besöker bryggeri, göre han anteckning i bryggjournalen derom samt om hvad han till rättelse och iakttagande anmärker och påbjuder.

§ 40.

Öfverkontrollör åligger att i hvardera af månaderna Januari, April, Juli och Oktober besöka hvarje under hans uppsigt staldt bryggeri för att

ur bryggjournalen göra och till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande insända utdrag för föregående qvartal, upptagande mängden till krossning uppvägd malt och derå belöpande skatt.

§ 41.

Angående redovisning af kontrolleffekter gäller hvad som stadgas i ordningsstadgan för bränvinsbrännerierna i riket.

Denna ordningsstadga skall ega tillämpning från och med den 1 Oktober 189 , men må redan förut tillämpas beträffande anställande af kontrollörer samt andra åtgärder, som afse tillverkning under det tillverkningsår, som börjar sagde dag.

MOTIV.

MITOM

Införandet äfven här i landet af beskattning å tillverkningen af malt-drycker har redan under flera år varit ifrågasatt. Ett förslag till författning i ämnet blef på grund af nådig befallning utarbetadt af den för öfver-seende af gällande bränvinslagstiftning den 24 Augusti 1877 tillsatta komité, hvilken i sitt den 30 Juni 1881 afgifna särskilda betänkande angående be-skattning af maldrycker föreslog påläggande af en maltskatt att, med undantag för hembrygd, utgå med 4 öre för kilogram torkadt eller rostadt malt, som uppvägdes, eller alternativt 2 kronor för hvarje hektoliter malt, som uppmättes för krossning. Innan detta komitébetänkande afgafs, hade Professoren vid Kongl. Universitetet i Lund J. R. T. Lang efter nådigt uppdrag besökt åtskilliga främmande länder, om hvilkas lagstiftning i ämnet det kunde anses erforderligt att vinna kännedom, samt angående sina iakt-tagelser afgifvit berättelse, som blifvit till trycket befordrad. (Anteckningar rörande ölbeskattningen i främmande länder. Stockholm 1883). Nyss be-rörda betänkande blef, efter det Öfverståthållareembetet och Kongl. Maj:ts samtliga Befallningshafvande i länen deröfver afgifvit underdåniga utlåtan-den, öfverlemnadt till Skatteregleringskomitén, hvilken förordade införande af maltbeskattning och hemstälde, att skatten måtte bestämmas till dubbelt så högt belopp som bränvinslagstiftningskomitén föreslagit.

Något förslag i ämnet blef emellertid icke af Kongl. Maj:t för Riks-dagen framlagdt, och de vid ett par tillfällen af enskilde motionärer väckta förslag i denna riktning hafva icke ledt till någon Riksdagens åtgärd. Skälet, hvarför frågan sålunda under någon tid fått hvila, torde närmast vara att söka deri, att statens finanser icke för tillfället ansetts påkalla in-förandet af någon ny beskattning.

Då emellertid Kongl. Maj:t den 14 Mars innevarande år beslöt aflåtande till Riksdagen af nådig proposition angående afskrifning af de på viss jord hvilande grundskatter med mera, väcktes frågan åter till lif af Herr Statsrådet och Chefen för Kongl. Finansdepartementet, hvilken i sitt anförande till protokollet öfver finansärenden för nyssnämnda dag framhöll beskattning på maldrycker såsom en af de utvägar, hvilka närmast erbjöde sig för

ersättande af den genom grundskatternas afskrifning uppkommande minskning i statens årliga tillgångar.

Derest ökade statsbehof eller eftergift af eller lindring i skatter, som nu utgå, skulle göra anlitaudet af nya inkomsttitlar nödigt, lärer ock beskattningen af maltdrycker vara en af dem, som dervid främst torde kunna ifrågasättas. Sådan beskattning eger rum i Norge, Danmark, Finland, Ryssland, Tyskland, Österrike-Ungern, Frankrike, Italien, Storbritannien, Nederländerna, Belgien och Nordamerikas förenta stater med flera länder samt inbringar åt vederbörande statskassor betydande belopp.

Då maltdryckerna, om de ock, såsom vissa af länsstyrelserna erinrat, af många anses såsom en nödvändighetsvara, dock ofta torde användas så, att de böra i likhet med andra alkoholhaltiga drycker hänföras till njutningsmedlens klass, samt förbrukningen af dessa drycker numera blifvit så vidsträckt, att en måttlig skatt bör kunna lemna statskassan ett afsevärdt tillskott, lära maltdryckerna få betraktas såsom ett lämpligt skatteobjekt. Att ett fördyrande af dessa drycker — der detta ej sker i för hög grad — skulle leda till ökad bränvinskonsumtion torde icke vara att befara. Äfven om det må antagas, att ölförbrukningens tillväxt bidragit till bränvinssuperiets minskande, lärer det icke kunna bestridas, att det — i motsats till hvad förhållandet numera är med bränvinet — snart sagdt öfverallt till salu hållna, ofta mycket alkoholstarka ölet delvis får utgöra ett surrogat för det mera svåråtkomliga bränvinet och lika som detta missbrukas till rusdryck. Från nykterhetens synpunkt torde alltså en maltdrycksbeskattning, som skulle kunna medföra en minskning af dryckens alkoholhalt, obetingadt vara att förorda. I de ofvan omförmälda utlåtandena hafva ock flertalet af länsstyrelser icke haft något att invända mot införande af sådan beskattning.

Att emellertid en särskild beskattning å ifrågavarande tillverkning äfven i ett eller annat afseende kan medföra olägenheter är obestridligt. Utom det att skatten ju fördyrar en vara, som äfven för mängden, hvilken icke missbrukar densamma, blifvit så godt som en nödvändighetsartikel, måste den med skatten förenade kontroll medföra kostnader, besvär och obehag för varans tillverkare. Särskildt känbart träffas innehafvare af mindre bryggerier, hvilka, så snart beskattning införes, säkerligen i stort antal nödgas upphöra med sin rörelse af det skäl, att nödig kontroll för skattens upptagande icke låter sig anordnas utan så pass stora kostnader, att de mindre bryggerierna i allmänhet icke torde kunna bära äfven det lägsta belopp, som staten för kontrollkostnadens betäckande måste utkräfvä af hvarje bryggeri. Det afbräck, en lofflig handtering sålunda måste genom beskattningen tillskyndas, äfvensom de icke obetydliga kost-

nader, anställandet af en ny kontrollpersonal medför för staten, utgöra således omständigheter att beakta vid pröfning af de olika medlen för statsbehofvens fyllande.

Vid fullgörandet af det komitén lemnade nådiga uppdrag har komitén haft till utgångspunkt det år 1881 afgifna komitébetänkandet, jemte det komitén egnat särskild uppmärksamhet åt de författningar, hvilka i senare tider inom andra länder tillkommit. För att emellertid icke allt för mycket sönderstycka framställningen genom täta hänvisningar till förenämnda betänkande, har komitén såsom eget yttrande hufvudsakligen upptagit det samma, der icke förändrade förhållanden eller vunnen erfarenhet från annat håll påkallat afvikelser.

Innan komitén öfvergår till en närmare framställning af ämnet har komitén trott sig böra med några ord söka beskrifva sjelfva förfarandet vid tillverkningen af maltdrycker.

Med öl i detta ords vanliga mening förstår man en i ett visst stadium af s. k. efterjäsning stadd alkoholhaltig dryck, beredd af mältad säd, företrädesvis korn, samt humle och vatten. Ölbrygden innefattar följande hufvudoperationer: a) maltberedning eller mältning, b) vörtberedning, c) vörtens jäsning och d) ölets lagring och skötsel.

Mältningen afser att genom kornets groning utveckla dess halt af diastas, ett ämne, som har förmågan att omvandla stärkelse i maltos, en jäsbar sockerart. Till mältningen höra flere operationer, nemligen: kornets *stöpning* eller fuktning med vatten, det stöpta kornets *växande* eller groning och det grodda kornets *torkning*. Stöpningen sker på det sättet, att kornet i stöpkaren, hvilka kunna vara af trä, sten, jern eller cement, öfvergjutes med vatten för att uppmjukas, hvartill nytt korn behöfver 2 à 3 dygn, gammalt deremot längre tid. Med stöpningen förenar man numera äfven kornets grundliga tvättning från yttre vidhängande föroreningar. Det färdigstöpta kornet föres till mältgolfvet och utbreddes derstädes i flata 12 à 15 centimeter höga bäddar, hvilka omskyfflas, i början hvar 6:te och sedan hvar 8:de timme. Temperaturen i högarne stiger öfver omgifningens och åstadkommer en stark afdunstning af fuktighet, som kondenseras i öfre delen af högarne, och man säger därför, att kornet *svettas*. Groningstiden utgör under den varmare årstiden omkring 7 dygn, under den kallare omkring 10. Det utgrodda maltet kallas *grönmalt* och användes såsom sådant i brännerierna; i bryggerierna deremot torkas det, hvarvid grodden dödas,

utan att den sockerbildande kraften förstöres. Torkningen kan ske på två olika sätt: antingen utbreddes maltet mycket tunnt på torkvinden och utsättes der för starkt luftdrag, hvarigenom man erhåller lufttorkadt eller s. k. *luftmalt*; eller ock torkas maltet vid högre temperatur i särskilda för ändamålet konstruerade *maltkölnor*. Det sålunda erhållna maltet kallas *kölnmalt* och har vanligen blifvit lufttorkadt, innan det lägges på kölnan. Efter torkningen kan maltet med lämplig skötsel förvaras alldeles som vanlig säd.

Vörtberedningen afser att af malt, humle och vatten tillaga en socker-, dextrin- och ägghvitehaltig vätska, vörten, som sedan genom alkoholjäsning kan förvandlas till öl. Förutom mäلتadt korn kunna äfven andra stärkelse- och sockerhaltiga ämnen användas till ölbrygd; de förra måste dock först genom mäskeningen försockras, de senare åter kunna tillsättas den redan färdiga vörten. Man plägar här särskilja följande operationer: *maltets krossning*, *mäskeningen*, *vörtens kokning* och försättande med humle samt *vörtens afkyllning*. Maltets krossning sker antingen på vanliga qvarnar eller ock på särskilda maltkrossar, bestående af två släta jernvalsar, mellan hvilka maltet måste passera. Mäskeningen tillgår så, att det krossade maltet först fuktas och uppmjukas med en mindre mängd vatten af låg temperatur, hvarefter den sålunda erhållna mäsken genom tillsats af varmt vatten långsamt uppvärms till den för försockringen lämpligaste temperaturen af omkring 70° C. Med afseende härpå skiljer man mellan två olika mäskeningsmetoder: infusions- och dekoktionsmetoden; vid den förra bringas mäsken genom direkt tillsats af varmt vatten upp till försockringstemperaturen, vid den senare uppvärms mäsken genom tillsats af varmt vatten i förstone blott obetydligt, hvarefter en del af mäsken öfverföres i en särskild mäskepanna och uppvärms till kokning och sedan föres tillbaka på mäsken, hvilket upprepas ett par gånger, tills mäsken fått sin rätta temperatur. Af vattnets mängd i förhållande till maltets beror vörtens styrka, och af denna åter beror det färdiga ölets beskaffenhet; en svag vört ger *dricka* och en stark vört ger *öl*. Den genom mäskeningen erhållna vörten bringas nu öfver i bryggpannan, och den i mäskkaret kvarblifvande drafven urlakas i många fall ännu en gång med vatten, hvarigenom man får en betydligt svagare, till svagdricksberedning passande vört.

I bryggpannan försättes vörten med humle och kokas, och denna kokning har till ändamål dels att extrahera humlen, dels att koagulera en del ägghviteämnen, dels att koncentrera vörten, så att den erhåller den styrka, man önskar. Vörtens styrka eller ekstrakthalt bestämmes med tillhjälp af ett instrument, kalladt saccharometer, som till utseende och verkningsätt liknar den vanliga bränvinsprovaren, men är så konstrueradt, att man å detsamma kan direkt afläsa vörtens ekstrakthalt i procent af dess vikt.

Efter slutad kokning afkyles vörten så hastigt som möjligt, emedan den, särskildt vid en temperatur af 25—30°, har stor benägenhet att taga skada. Afkylningen sker vanligen på s. k. kylskepp, stora, låga, fyrkantiga kärl af trä eller helst jern, och från dessa rinner vörten med eller utan ytterligare afkylning ner i jäskaren.

Vörtens jäsning åstadkommes på det sättet, att den till en passande temperatur afkylda vörten försättes med jäst. Den temperatur, till hvilken vörten måste afkylas, bestämmes af jäskällarens temperatur och den form af jäsning, som användes; det gifves nemligen två arter af jäsning: *öfverjäsning* och *underjäsning*. Den förra fordrar en högre temperatur hos vörten, går vida fortare och afskiljer jästen på ytan af den jäsande vätskan. Underjäsningen åter, som användes till alla slag af bayerskt öl, förutsätter en låg temperatur hos vörten, försiggår mycket långsamt och afskiljer jästen på botten. Underjäst öl har framför öfverjäst fördelen af större hållbarhet.

Vörtens jäsning sker i två stadier, nemligen: *hufvudjäsningen*, som inträder straxt efter jästtillsatsen, försiggår i jäskaren och fortgår i 8 à 14 dagar, allt efter ölets beskaffenhet, och *efterjäsningen*, som efter den förras slut fortgår i lagerkällaren, hvilken hålles mycket kall, på det efterjäsningen må gå så långsamt som möjligt. I lagerkällaren blifver ölet liggande längre eller kortare tid, beroende på dess beskaffenhet och afsättningen. Från lagerfaten *tappas* ölet på mindre fat eller buteljer. Äfven efter tappningen fortsättes ölets efterjäsning, ehuru mycket långsamt och knappt märkbart.

Vid vörtens jäsning öfvergår en del af dess extrakthalt i alkohol och kolsyra, och man räknar i praktiken, att hvarje procent bortjäst extrakt ger $\frac{1}{2}$ vigtsprocent alkohol. En följd häraf är, att vörtens egentliga vigt och dermed utslaget på saccharometern aftager under jäsningens gång, på samma gång som alkoholhalten tilltager. Det bråk, som erhålles, då den bortjässta procenten af vörtens extrakt divideras med den ursprungliga extrakthalten, kallas ölets skenbara utjäsningssgrad, och man kan af dess storlek bedöma, huruvida ölet färdigt. Vid underjästa ölsorter är den skenbara utjäsningssgraden omkring 0.6 eller 60 %.

En direkt bestämning af alkoholhalten i öl kan ske med tillhjälp af Sallerons destillator eller ock medelst ebullioskopet, ett instrument, som grundar sig derpå, att en alkoholhaltig vätska har lägre kokpunkt än vatten. Som vattnets kokpunkt emellertid vexlar något med barometertrycket, måste densamma, innan instrumentet användes, noga bestämmas, och denna vattnets kokpunkt blir sedan utgångspunkten för bestämning af alkoholprocenten. Under vanliga förhållanden kokar rent vatten vid 100° C. och absolut alkohol vid 78.4°; mellan dessa två tal ligger kokpunkten för en blandning,

hvilken som helst af alkohol och vatten; men emedan alkoholdifferenserna ej förhålla sig direkt som kokpunktsdifferenserna, är instrumentet försedt med en genom försök faststald skala, och erfarenheten lär, att vid mycket svaga sprithaltiga vätskor en ringa tillväxt i styrkan vållar en jmförelsevis stor förändring i kokpunkten, hvaraf synes, att instrumentet företrädesvis lämpar sig för spritsvaga vätskor. Vid undersökningen af extrakthaltiga vätskor, såsom öl, måste en korrektion göras för extrakthalten. Ett för noggranna undersökningar särskildt afsedt s. k. precisionsebullioskop har på sista tiden blifvit konstrueradt af Professor P. Waage i Kristiania¹. Angående dess tillförlitlighet och användbarhet hänvisas till bilagda yttrande af Byråingenjören Doktor A. G. Ekstrand, se bil. N:r VI.

Ett annat instrument likaledes fotadt på den olika ångtensionen hos vätskor med olika sprithalt samt afsedt att bestämma, huruvida en sprithaltig vätska är starkare eller svagare än en annan, hvars alkoholhalt man redan känner, har på sista tiden blifvit konstrueradt af Professor S. O. Pettersson och Ingenjör R. Ekman. Denna differentialalkoholometer ger mycket noggranna utslag men erfordrar temlig vana vid dess behandling.

De olika system som i utlandet tillämpats vid beskattning af maltdrycker, kunna hänföras till tre hufvudafdelningar, allteftersom till grund för skattens beräknande lagts *redskapen*, *råämnet* eller *det mer eller mindre färdiga fabrikatet*.

Beskattning efter *redskapen* eger rum i Frankrike, Elsass-Lothringen och Baden, der skatten beräknas efter bryggpannornas storlek, samt i Ryssland, Holland och Belgien, der skatten utgår efter maskkarens rymd; dock eger i de båda sistnämnda länderna tillverkaren, om han sådant föredrager, att i stället få skatten uträknad efter vigten af det råmaterial, som inmäsкас.

Egentlig *råämnesbeskattning* förekommer dels i Norge, der skatten lägges på det korn, som för maltberedning stöpsättes, och dels i Nordtyskland, Bayern, Würtemberg och Finland, i hvilka länder det färdiga maltet utgör beskattningens föremål.

¹ Om ebullioskopet samt bidrag till bedömmelsen af dets brugbarhed ved alkoholbestemmelsen i öl af P. Waage. Kristiania. Gröndahl & Söns forlag 1891.

Fabrikatsbeskattning användes åter i Österrike-Ungern, Italien och England, hvarest skattens belopp bestämmes efter den färdigkokta vörtens mängd och styrka, samt i Nordamerikas förenta stater och Danmark, der skatten drabbar den fullt färdiga varan.

Hvad först beträffar redskapsbeskattningen har komitén funnit densamma behäftad med anmärkningsvärda olägenheter. All beskattning efter redskapen, vare sig det är bryggpannans eller mäskkarens rymd, som lägges till grund för skattens bestämmande, lider af det hufvudfelet, att tillverkaren derigenom vid sin sträfvan att i största möjliga mån göra sig det beskattade kärlutrymmet till godo frestas att använda sådana arbetsmetoder, som möjliggöra inrymmande i kärlet af den mest koncentrerade produkt, om än derigenom det färdiga fabrikatets beskaffenhet varder sämre. Systemet inverkar därför skadligt på fabrikationens tekniska utveckling, på samma gång som skattens afkastning förminskas i den mån, tillverkaren lyckas i det beskattade kärlet förarbeta en starkare produkt än som vid skattens bestämmande blifvit förutsatt.

Tillämpningen af redskapsbeskattning medför äfven i åtskilliga andra afseenden svårigheter. Der bryggpannans rymd tjenar till norm för skatten, möter till en början den svårigheten, att pannan under kokningen aldrig kan vara helt och hållet fylld, hvadan antingen skattefrihet måste medgifvas för en del af utrymmet eller ock skatt påföras för en större kvantitet vört än som i verkligheten kunnat kokas. Till följd häraf och med afseende jemväl derå, att någon kvantitet vört och öl under tillverkningen% fortgång anses gå förlorad, föreskrifver den franska lagen, att endast 80 % af den uppmätta pannrymden skola beskattas, men då det, äfven utan sviklig afsigt å tillverkarens sida, lätt kan inträffa, att den för brygden afsedda mäskningsprodukten vid öfverförandet till bryggpannan befinnes upptaga mer än det beskattade utrymmet, är vidare medgifvet, att 10 % af det skattefria utrymmet får fyllas utan att därför efterbeskattning eller annan påföljd för tillverkaren eger rum. Om ock detta medgifvande från billighetens synpunkt måste anses skäligt, föranleder likväl detsamma en icke ringa olikformighet i beskattning till säker förmån för den svekfulle eller vårdslöse tillverkaren och just derigenom till men för den, som sorgfälligt söker ställa sig lagens syften till efter rättelse.

För att kontrollera det icke den högsta tillåtna pannrymden öfverskridits, då städse efterbeskattning och i vissa fall derjemte böter eller annat straff ålägges, måste omfattande åtgärder vidtagas, såsom uppmätning af vörten, anställande af jämförelser mellan den kvantitet råmaterial, som användts, och den produkt, som på olika stadier af fabrikationen vunnits o. s. v. Då man härtill lägger, att i Frankrike olika skattesatser gälla

vid bryggandet af öl och svagdricka, är det tydligt, att kontrollen måste blifva både kostsam för staten och hinderlig för tillverkaren.

I de länder, der skatten bestämmes efter mäskekarens rymd, är förhållandet detsamma. I Ryssland, der bryggerierna äro underkastade dels en årlig af mäskekarsrymden beroende s. k. patentskatt och dels en med visst belopp för hvarje hektoliter öl utgående fabrikationsskatt, är tillverkningen besvärad af synnerligen betungande kontrollföreskrifter. Sålunda skola mäskekaren och eldstäderna under bryggeriets pannor stå under offentlig försegling, och brytandet af denna försegling liksom äfven återställandet af densamma efter slutad användning af redskapen skall ske i närvaro af två vittnen och antecknas i protokoll, hvars riktighet af vittnena vitsordas o. s. v. Dessutom är föreskrifvet, att ingen brygd får företagas förr än derpå belöpande tillverkningskatt blifvit erlagd och vederbörande tjenstemans bevis derom erhållits. I Belgien har man i kontrollens intresse föreskrifvit synnerligen vidlyftiga och detaljerade anmälningar af hvarje brygd, innefattande en noggrann redogörelse för hela brygdförfarandet och de för de olika operationerna afsedda tider. Tillverkarens frihet med afseende på sjelfva förfaringssättet är dessutom genom föreskrifter i lagen i åtskilliga riktningar inskränkt. Trots alla dessa kontrollbestämmelser, hvilka naturligen verka synnerligen hindrande för tillverkningen och till stor del omöjliggöra införandet af förbättringar i bryggningsförfarandet, har det visat sig möjligt för de belgiska tillverkarna att utfinna arbetsmetoder, hvarigenom en icke oväsentlig minskning af skattebeloppet åstadkommes. Enligt hvad Professor Lang i sin ofvan omnämnda berättelse uppgifver, lär nämligen vid inmäskningen i stället för de 40 kilogram bryggmaterial pr hektoliter mäskekrum, hvarifrån man vid skattens bestämmande utgått, faktiskt användas 55 à 60 kilogram och möjligen här och hvar ännu mera. Följden häraf blir, utom skatteminskningen för staten, jemväl den, att upptäckandet af underslef försvåras. Ty vid hopandet af så stora kvantiteter mäskegod i mäskekaret blir mäskeningen d. v. s. saccharificationen derstädes ofullständig, så mycket mer som i Belgien betydande mängder af rått mjöl ingå i mäskegodset. Den vört, som kommer till pannan, innehåller därför ganska stora kvantiteter uppslammadt mjöl eller stärkelse, som först i den för sådant ändamål särskildt inrättade pannan förvandlas till dextrin eller socker. Att det till följd häraf måste blifva svårt och i flertalet fall rent af omöjligt för kontrollören att afgöra om underslef föreligger eller om det i pannan befintliga mjölet kan antagas hafva medföljt från mäskekaret, är tydligt.

Af det anförda torde framgå, att i de länder, der redskapsbeskattning tillämpas, kontrollen är synnerligen betungande såväl för statskassan

som för tillverkaren. Om man härtill lägger att systemet, hvilket, på sätt ofvan antydts, nära nog tvingar industrien in på afvägar, verkligen torde hafva bidragit dertill, att produktionen i de länder, som tillämpat detsamma, i afseende å varans godhet visat sig underlägsen de flesta andra länders, torde det vara klart, att den ganska allmänt uttalade förkastelsedomen öfver redskapsbeskattningen måste anses befogad.

Bland de stater, hvilka, enligt hvad ofvan omförmälts, använda *råämneshesbeskattning*, är Norge den enda, der skatten lägges på sjelfva spanmålen, innan densamma förvandlats till malt. All tillverkning af malt för afsalu eller för beredning af maltdrycker afsedda till försäljning skall ske under offentlig kontroll, hvaremot den egentliga brygden icke är någon sådan underkastad. Skatten utgår efter hvarje kilogram korn, som uppväges för att stöpsättas. På det att obeskattadt korn ej må kunna stöpsättas, äro stöpkaren satta under kontrollörens lös. Då mältningsprocessen skall företagas, måste kontrollören vara närvarande för att, sedan kornet under hans uppsigt blifvit vederbörligen uppvägd, öppna luckorna till stöpkaren för kornets nedkastande deri samt derefter åter tillstänga desamma. Då emellertid lönstöpt korn sedermera under den efter stöpningen följande delen af mältningsprocessen skulle kunna tillsättas, måste kontrollören ständigt vara tillstädes i mälteriet under hela mältnings tiden. Särskildt skall han närvara vid stöpets förflyttande till groningsrummet för att tillse, att det i sin helhet föres till det uppgifna mältgolfvet samt lägga märke till storleken af de »bäddar», i hvilka det upplägges. Sedermera skall han flera gånger om dagen inspektera mältgolfven för att kunna följa hvarje stöp under groningsprocessen ända till dess detsamma bringas till luftrummet eller kölnan, och skall han föra anteckningar angående tiden, då stöpet vare sig i sin helhet eller i olika afdelningar kommer på kölnan eller torkloftet. Misstänker han att något underslef förekommit, eger han påfordra maltets uppmätning eller vägning, då det tages från kölnan.

Den norska beskattningsmetoden kräfver sålunda ett oafbrutet öfvervakande af hela mältningsprocessen, hvadan kontrollören måste vara boende inom mälteriet. Äfven nattetid skall han minst ett par gånger i veckan inspektera samtliga lägenheterna och han eger icke under någon tid på dygnet vara frånvarande från mälteriet mer än en timme utan att i kontrollprotokollet anteckna sin frånvaro samt angifva grunden därför. Om ock sålunda en duglig och samvetsgrann kontrollör bör kunna förhindra hvarje underslef från tillverkarens sida, synes det dock så godt som saknas utväg för de högre kontrollmyndigheterna att upptäcka svek, som till följd af vare sig bristande iakttagelseförmåga hos kontrollören eller hemligt för-

stånd mellan denne och den fabrikant, hos hvilken han är inqvarterad, kunnat ega rum. Öfverkontrollörerne äro visserligen ålagda att genom de underordnade tjänstemännens täta förflyttning söka förekomma eller afbryta de personliga förbindelser, hvilka eljest lätteligen kunde inverka på tillsynens noggrannhet, men endast härigenom lär den antydda faran icke vara undanröjd. Det torde därför vara tvifvel underkastadt, huruvida den norska kontrollen kan anses vara tillräckligt betryggande. Att den måste vara ganska kostsam, är tydligt, ehuru detta mindre framträder till följd af den höga skattesiffran. Tillämpadt på våra förhållanden skulle ett dylikt kontrollsystem blifva synnerligen betungande, enär här i landet snart sagdt hvartenda bryggeri af någon betydighet sjelf tillverkar sitt malt och följaktligen skulle behöfva förses med sin egen kontrollör. I Norge, der fråga varit väckt om öfvergång till ölets beskattande efter alkoholhalten, hvarom vidare härnedan, har emellertid en för frågans utredning tillsatt komité uti ett i Januari månad innevarande år afgifvet betänkande kommit till det resultat, att det nuvarande systemet vore det för de norska förhållanden lämpligaste, hvadan komitéen framlagt ett förslag till en ny lag angående malttillverkning, grundad på samma princip som nu gällande lagstiftning i ämnet. Enligt såväl denna som det nya förslaget är maltberedning för husbehofs brygd fri från skatt likasom äfven användningen af maltsurrogater; dock är i det nya förslaget förutsatt, att surrogatbeskattning kan varda införd.

Öfriga stater, som använda råämnesheskattning, lägga afgiften på det färdiga maltet.

I Bayern har alltsedan år 1806 skattepligten varit fäst vid maltets krossning och detsamma är förhållandet enligt den nya bayerska lagen af den 8 December 1889. Allt användande af surrogater till ölbryggning är förbjudet; endast torkadt malt får användas. I och för skattens utkräfvande är föreskrifvet, att maltkrossning endast får företagas på offentliga qvarnar eller på sådana privata, som dertill erhållit behörigt tillstånd. De sistnämnda måste vara försedda med automatisk, sjelfregistrerande mätapparat af viss bestämd konstruktion. Innan maltet föres till qvarnen, skall hos vederbörande skatteuppbördsman uttagas ett tillståndsbevis, »pollett», hvori angifves myckenheten af det malt, som skall krossas, det slag af öl, hvartill det skall användas, qvarnens namn och dagen då krossningen skall försiggå. Denna pollett skall öfverlemnas till qvarnegaren eller mjölnaren, innan denne eger taga någon befattning med maltets krossning. Sedan maltet före krossningens början blifvit behörigen uppmätt, har mjölnaren att å polletten göra anteckning om det till krossning inlemnade maltets myckenhet. Handel med krossadt malt är helt och hållet förbjuden.

För att förhindra olaga krossning måste alltså den bayerska kontrollen utsträcka sin tillsyn icke blott öfver gröpqvarnar och för maltkrossning särskildt afsedda verk utan äfven öfver skrot- och mjölqvarnar med flere inrättningar, å hvilka krossning af malt kan företagas. I öfrigt har kontrollen hufvudsakligen till uppgift att öfvervaka, det mjölnaren å de qvarnar, hvilka icke hafva automatisk mätapparat, fullgör den honom ålagda uppmätningen af maltet och vederbörligen antecknar mätningresultaten, samt vidare att vid qvarnar med automatisk mätapparat tillse, att denna tjänstgör på behörigt sätt, att dess plombering icke brutits o. s. v. äfvensom naturligen att icke malt utan att genomgå mätapparaten insmugglas i krossen.

Den svårighet, som synes böra uppstå vid tillämpningen af ifrågasvarande system till följd af kontrollens utsträckning öfver alla slags för maltkrossning användbara redskap, läser i Bayern icke visat sig ega någon större praktisk betydelse. Husbehofs brygd, för hvilken någon frihet från maltskatt ej är medgifven, förekommer nemligen numera endast högst sällan och blott i få trakter af landet och då nu å ena sidan löngröpning af malt på hemliga qvarnar med större afverkningsförmåga icke gerna utan snar upptäckt är möjlig samt å andra sidan afsättning för å handqvarn löngröpt malt, i brist på hembrygdsidkare, så godt som saknas, torde farorna för skatteförsvinnning på denna väg vara mindre än som kunde antagas.

Ehuru den bayerska kontrollen nästan uteslutande är fäst vid maltet före dess krossning, lemnar den dock icke sjelfva bryggeriförfarandet helt och hållet ur sigte. Kontrolltjenstemännen äro berättigade till obehindradt tillträde, natt som dag, till de lokaler i bryggerierna, der maskkar, kokpannor, jäskar och kylskepp hafva sin plats, och hafva kontrollörerne till åliggande att förskaffa sig noggrann kännedom om de nämnda kärrens rymd, om antalet brygder och den vid hvarje brygd tillverkade varumängden o. s. v. Förutom det att denna del af kontrollen afser att förhindra användandet af maltsurrogater, kan densamma äfven i någon mån tjena som ett slags hjälpkontroll, hvarigenom åtminstone mera betydande underslef kunna genom jämförelser mellan vörtens och det beskattade maltets kvantitet upptäckas.

Det bayerska systemet, hvilket, enligt hvad här nedan vidare omförmäles, tjänat till förebild för 1881 års svenska förslag till maltbeskattningslag, tillämpas i viss mån äfven i Würtemberg, der likväl maltets vikt lägges till grund för beskattningen. Derjemte är i Würtemberg tillåtet att använda surrogater, hvilka beskattas då de införas i bryggeriet. Uppstår grundad misstanke att en bryggare använder obeskattade surrogater, ega

kontrolltjenstemännen icke blott anställa visitation utan äfven lägga beslag på såväl bryggarens räkenskapsböcker som på den för surrogaternas försäljning misstänkte köpmannens böcker.

I det öfriga Tyskland, det s. k. Brausteuergemeinschaft, omfattande det egentliga Nordtyskland, användes, såsom förut anmärkts, äfven maltbeskattning, men med den olikhet att skattepligten såväl för maltet som för maltsurrogaterna inträder vid inmäskningen.

Den tyska lagen, daterad den 31 Maj 1872, medgifver skattefrihet för husbehofsbyggd, der denna sker uteslutande till eget behof i ett hushåll icke omfattande fler än 10 personer öfver 14 års ålder; skolande likväl den som önskar begagna sig af rätten härtill derom göra anmälan hos vederbörande beskattningsmyndighet. Den, som i öfrigt vill drifva bryggerirörelse, har först och främst att inom 8 dagar, innan bryggeriet sättes i gång, ingifva en noggrann beskrifning öfver hela bryggeriet med uppgift om mäskkarens, bryggpannornas, kylskeppens och jäskarens rymd. Alla förändringar, som sedermera vidtagas, skola på liknande sätt anmälas. Enligt anvisning af kontrollpersonalen blifva kärnen numererade och märkta, samt, om så anses nödigt, af kontrolltjenstemän uppmätta.

Inom bryggeriet få förråd af krossadt malt samt maltsurrogater, utöfver hvad som erfordras för hushållsbehof, icke förvaras annat än i bestämnda under kontrollörens uppsigt stående rum. Förrådet af krossadt malt får, då inmäskning skall företagas, icke utgöra mer än högst hvad som erfordras för följande dags behof; sockerhaltiga ämnen få deremot först omedelbart före användandet införas i bryggeriet.

Före hvarje byggd skall anmälan om densamma göras med uppgift på arten och mängden af det för bygden afsedda råmaterial, tiden för inmäskningens början samt den quantitet öl, som skall ur råmaterialet framställas. Anmälningen kan äfven omfatta flere bygder under en viss tidrymd, i hvilket fall skatten kan erläggas antingen i förskott vid anmälningen eller ock före början af hvarje särskild inmäskning. Då endast en byggd anmäles, erlägges skatten vid anmälningen. Då kontrollören å den för inmäskningen utsatta tid infinner sig, skall genast råmaterialet i hans närvaro uppvägas och mäskningen påbörjas. Skulle kontrollören uteblifva, är bryggaren skyldig att vänta med inmäskningen en timme men eger derefter oaktadt kontrollörens frånvaro företaga densamma. Eftermäskning är i allmänhet icke tillåten men kan medgifvas, der denna metod regelmässigt tillämpas. I sådant fall skall en gång för alla uppgifvas, i huru många afdelningar mäskningen företages och hvilka quantiteter hvarje gång skola användas.

Den bryggare, som så önskar, kan, derest hans årliga maltförbrukning uppgår till 50,000 kilogram, under vissa vilkor få för alla bryggmaterialier, som erfordra krossning, erlægga en mäldskatt anordnad i öfverensstämmelse med det bayerska systemet. Genom en dylik anordning undgår bryggaren visserligen en del af de inskränkningar, kontrollen eljest för honom medför beträffande inmäskningen, maltförrådets storlek o. s. v., men är i stället underkastad andra förpligtelser afseende att förhindra användningen af annat krossadt malt än det, för hvilket han erlagt skatt.

Den tyska lagen erbjuder emellertid bryggaren en annan utväg, hvarigenom den största möjliga frihet vid handteringen kan ernås, nemligen den s. k. fixationen. Denna fixation tillgår sålunda, att bryggaren med uppbördsstyrelsen för en viss tid, ej öfverstigande ett år, öfverenskommer om skattens erläggande med ett bestämt belopp, beräknadt efter den mängd råmaterial, bryggeriet antages komma att förbruka under den tid, för hvilken öfverenskommelsen gäller. Till ledning för vidare öfverenskommelsers avslutande skall bryggaren föra ett s. k. register, deri han senast en timme före hvarje inmäskning antecknar mängden och beskaffenheten af de ämnen, som skola inmäskas, samt den myckenhet öl, han afser att af dessa ämnen erhålla. Såväl detta register som öfriga bryggeriets räkenskaper skola när som helst vara tillgängliga för kontrollpersonalen, och för hvarje kvartal skall registret insändas till uppbördsstyrelsen. I synnerhet af de mindre bryggerierna är denna förenklade beskattningsform mycket anlitad, och lär densamma tillämpas vid icke mindre än omkring 60 procent af hela antalet bryggerier i Nordtyskland.

Utom Tyskland finnes, såsom förut omnämnts, numera maltbeskattning införd äfven i Finland. Enligt den finska lagen utgår skatten efter vigten af det malt, som uppväges till krossning. Användning af maltsurrogater är helt och hållet förbjuden, hvaremot husbehofsbygden är fri från beskattning. Den som önskar tillverka maltdrycker till försäljning har endast att tre veckor före tillverkningens början göra en enkel anmälan härom hos guvernören i länet samt att i bryggeriet uppställa en af guvernören godkänd med automatisk maltväg försedd qvarn eller kross. Allt malt, som bryggeriet använder, skall krossas å bryggeriets egen kross, och till ledning för kontrollen skall å hvarje bryggeri föras en journal, upptagande maltvägens siffror i den ordning de å densamma förekomma för hvarje dag efter slutad krossning jemte den myckenhet malt som under samma tid blifvit krossadt, dagen för hvarje brygd och huru mycket malt, som till hvarje sådan blifvit användt, äfvensom den kvantitet maltdryck, med undantag af såsom biprodukt erhållet svagdricka, som vid hvarje brygd producerats.

I fråga om kontrollen stadgas, att kontrollör minst två gånger i månaden skall besöka bryggeri, hvaröfver uppsigten blifvit honom anförtrodd; han har dervid att afläsa maltvågen och i öfrigt tillse, att föreskrifterna i förordningen efterleivas. För hvarje kvartal skall kontrollören till guvernören i länet insända afskrift af bryggeriets journal samt dervid uppgifva, huruvida densamma öfverensstämmer med det protokoll, som af kontrollören föres öfver hans besök i bryggeriet. I öfrigt eger kontrollören när som helst granska berörda journal afvensom erhålla tillträde till alla delar af bryggeriet. Derest en tillverkare mer än en gång blifvit förvunnen till öfverträdelse af förordningens föreskrifter, eger guvernören fria händer att på den skyldiges bekostnad vidtaga alla de åtgärder, som för en ökad kontroll kunna anses erforderliga. Kontrollören undfår i arfvode fem procent af skattebeloppet.

I regeln är sålunda den finska kontrollen synnerligen enkel och kan till följd af den ovanligt ringa inspektion, som är kontrollpersonalen ålagd, åstadkommas för en jemförelsevis obetydlig kostnad.

Bland de länder, som tillämpat fabriksbeskattning, märkas till en början Österrike-Ungern, Italien och England, hvarest det ännu icke fullt färdiga fabrikatet, vörten, utgör skattens föremål.

I Österrike-Ungern utgår, enligt lagen den 15 December 1852, skatten efter vörtens mängd och sockerhalt, hvilken senare, under det vörten befinner sig å kylskeppen, bestämmes med tillhjälp af saccharometer. Vörtens mängd utrönes icke genom direkt uppmätning för hvarje gång, utan kylskeppens volym är genom kontrollpersonalens försorg uppmätt och en viss gräns bestämd, utöfver hvilken desamma ej få fyllas. Sedan sockerhalten vid en temperatur af 14° Réaumur afprovats med saccharometern, uträknas skatten på det sätt att antalet hektoliter vört multipliceras med antalet saccharometergrader. Det resultat, som dervid erhålles, utgör den s. k. hektolitergraden. Skatten påföres derefter med ett visst belopp för hvarje sådan grad.

De förpligtelser, som för kontrollens skull åligga tillverkaren, äro enligt den österrikiska lagen ganska omfattande. Hvarje brygd skall skriftligen anmälas, med uppgift om tiden för dess början, mängden och sockerhalten af den vört, som skall tillverkas, på hvilket eller hvilka kylskepp den skall afkylas samt till hvilka jäskar den derefter skall ledas. Samtidigt med denna anmälan inbetalas den afgift, som enligt tillverkarens uppgift bör belöpa på brygden. Visar det sig å kylskeppen, att den uppgifna vörtmängden öfverskridits med mer än 5 %, medför detta straffpåföljd för tillverkaren. Mindre öfverskott föranleder endast tilläggsavgift. Likartadt förhållande eger rum i fråga om öfverskridande af den uppgifna sockerhalten. Skulle deremot vörten icke gå upp till uppgifven mängd eller sockerhalt, erhålles därför icke något afdrag å erlagd skatt.

Kontrollörens uppsigt börjar vid hvarje brygd, när eld uppgöres under bryggpannan eller, i ångbryggerier, då ångan ledes in i mäskkaren. Såväl eldstäderna under bryggpannorna som ångrören skola därför stå under kontrollörens försegling och af honom öppnas för hvarje brygd. Den å kylskeppen beskattade vörtmängden, som ej utau särskildt tillstånd i styrka får uppgå till mer än 20 saccharometergrader, får icke sedermera utspädas. För att underlätta kontrollen häröfver äro jäskaren uppmätta och inmärkta på samma sätt som kylskeppen. Kontrollen utsträcker i öfrigt öfver hela bryggingsprocessen, och läser densamma särskildt med hänsyn till svårigheten för bryggaren att hålla brygden inom den bestämda volymen visat sig synnerligen besvärande för handteringen, på samma gång som den för staten måste vara förenad med betydliga kostnader. Hvad sjelfva debiteringen af skatten angår, torde det österrikiska systemet lemna föga tillfredsställande resultat. Saccharometern har nemligen vid användningen icke visat sig ega större noggrannhet, än att två sådana instrument kunna för samma vört lemna utslag, som med en hel saccharometergrad skilja sig från hvarandra. Ligger då vörtens styrka emellan t. ex. 8 och 10 saccharometergrader, så uppgår skilnaden mellan utslagen å båda instrumenten till icke mindre än omkring 10 % af styrkan, en skilnad, som kan än vidare ökas genom mer eller mindre skarp afläsning af de olika instrumenten. Då såsom ofvan omförmälts saccharometerutslaget ingår såsom bestämmande faktor i fråga om skattens belopp, inses lätt huru vexlande och ojemn skattedebiteringen kan blifva, helst godtycke kan göra sig gällande afven vid bestämmandet af kvantiteten.

I Italien är sedan år 1874 det österrikiska beskattningssystemet i hufvudsakliga delar tillämpadt.

I England äro bryggerierna underkastade en dubbel beskattning, nemligen dels en årlig afgift för hvarje bryggeri och dels en skatt på den för hvarje brygd tillverkade vörten.

Den i England förut stadgade maltskatten afskaffades genom lagen af den 12 Augusti 1880, som i stället införde en med den österrikiska likartad vörtbeskattning. Skatten är bestämd till ett visst belopp för hvarje barrel vört med en specifik vigt af 1,055°, hvilket belopp proportionsvis förhöjes vid högre specifik vigt. Den specifika vigten bestämmes med tillhjälp af saccharometer med tillhörande tabeller. Vörtens mängd utrönes, då vörten befinner sig i jäskaren, hvilka skola vara så uppställda, att deras innehåll med lätthet kan uppmätas. För kontrollens underlättande är föreskrifvet, att hvar och en, som brygger öl till afsalu, skall föra en bok, hvori han 24 timmar, innan han begynner mäskas, skall införa tiden för nästa brygd. Två timmar före brygdens början skall han i samma bok anteckna

huru mycket malt, korn eller socker, han ämnar använda, samt tiden, då all vört skall vara extraherad ur mäskegodset. Vidare skall han inom en timme efter vörtens öfverflyttning till jäskaren anteckna dess mängd och specifika vikt samt numren å de jäskar, hvori den befinner sig.

Hembrygden är i vissa fall alldeles fri från skatt, men drifves sådan brygd i ett hus, hvars hyresvärde öfverstiger 15 £, erlägges utom en viss årlig afgift äfven ett skattebelopp beräknadt efter den myckenhet råmaterial, som förbrukats. Äfven hembryggaren skall därför i en honom af staten tillhandahållen och för kontrollpersonalen tillgänglig bok införa den mängd malt, korn eller socker, han för en brygd ämnar använda.

Om det engelska systemet gäller naturligen samma anmärkning som om det österrikiska, att nemligen detsamma kräfver en mycket omfattande och dyrbar samt för tillverkaren hinderlig kontroll.

Beskattnings af den fullt färdiga varan förekommer slutligen i Nordamerikas förenta stater samt i Danmark.

Den amerikanska lagen af den 13 Juli 1866 lemnar sjelfva tillverkningen så godt som alldeles fri. Tillverkaren åligger att ingifva en detaljerad fabriksanmälan samt ställa säkerhet för skatten. Vidare har han att föra noggranna räkenskaper öfver de råämnen, som anskaffas och förbrukas, samt öfver tillverkningen och försäljningen af den färdiga varan äfvensom att före viss dag i hvarje månad tillstålla vederbörande uppbördsman till riktigheten beedigade utdrag ur böckerna, hvilka senare en gång i månaden skola af den för bryggerirörelsen ansvarige förses med en skriftlig edsförsäkran, att de riktiga kvantiteterna tillverkad och försåldt öl blifvit i böckerna införda samt att intet, som enligt lagen skall i böckerna antecknas, blifvit med vett och vilja utelemnadt. Böckerna skola när som helst vara för kontrolltjenstemännen tillgängliga, men i öfrigt hafva icke dessa något att skaffa med sjelfva brygdoperationerna. Skatten erlägges medelst lösen af kontrollstämplar eller skattmärken, som fästas å de kärl, som innehålla den till försäljning färdiga varan. Dessa märken, till valören afpassade efter hvarje kärls rymd, skola fästas öfver sprundet samt förses med anteckning om bryggarens namn samt ort och datum för försäljningen. Faten få endast tömmas genom det sprund, öfver hvilket skattmärket är fäst, och detta skall vara så anbragt, att det är synbart äfven sedan det genomstöts af kranen och tömningen försiggått. Alla fat skola vara försedda med bryggeriets märke och uppgift om sin rymd, hvilken skall utgöra två eller en barrel eller bestämd bråkdelen af sagda rymdmått.

Om ock det amerikanska systemet medför en afsevärd fördel derigenom, att det lemnar sjelfva handteringen fri från mer eller mindre hinderliga kontrollåtgärder, är det likväl i andra afseenden behäftadt med väsentliga brister.

Redan den nyss omtalade bestämmelsen att hvarje fat skall hålla en viss angifven rymd vållar ojemnhet vid skattens debitering, enär det svårigen låter sig göra att alltjemt bibehålla ett fat vid den en gång uppgifna och fastställda rymden. Allt efter som stäfverna torka eller vidga sig, uppstå afvikelser från densamma, hvilket försvårar ett rättvist bestämmande af skattebeloppet. Såsom en väsentlig olägenhet måste äfven anses, att kontrollen mindre är att utöfva inom bryggerierna än utom dem, och att den ej ens stannar vid de allmänna försäljningsställena utan äfven intränger i de enskilda hemmen. Slutligen lider det amerikanska systemet af det stora felet, att skatten utgår uteslutande efter den tillverkade dryckens myckenhet, utan afseende å densammans halt af vare sig maltextrakt eller alkohol. Då det billigaste svagdricka sålunda är lika högt beskattadt som de dyrbarare slagen af öl eller porter, måste det ligga i tillverkarens intresse att hufvudsakligen producera starkare drycker som betinga högre pris och med afseende å hvilka skattebeloppet därför är af mindre betydelse. Den amerikanska lagstiftningen kan alltså icke fritagas från att uppmuntra till förbrukning af starka och mera rusgifvande maldrycker.

Då det amerikanska systemet icke känner några preventiva kontrollbestämmelser, söker det förebygga skatteförsnillning uteslutande genom stränga straffbestämmelser. Sålunda blir en bryggare, som söker undvika skattens erläggande eller som afsigtligt gör oriktiga anteckningar i böckerna, straffad med konfiskation af fat, redskap, apparater och de flytande varorna samt dessutom med höga böter och ända till ett års fängelse. För underlåtenhet att fästa skattemärke vid tapphållet eller att göra det obrukbart är straffet böter till högt belopp för hvarje fat och fängelse intill ett år o. s. v. I allmänhet torde det också kunna sägas, att en bryggare, som enligt den amerikanska lagen dömes för bedrägeri, i och med detsamma är fullständigt ruinerad.

De ofvan antydda bristerna i det amerikanska systemet, hvilket ådragit sig mycken uppmärksamhet och särskildt af en i Paris år 1878 församlad internationel bryggarekongress kraftigt förordats, synas komitén vara af den beskaffenhet, att hela systemet måste anses otillfredsställande, men hertill kommer, att detsamma i hvarje fall hos oss knappast skulle vara praktiskt utförbart, såvida man icke ville helt och hållet förbjuda det här i landet brukliga förfaringssättet att redan i bryggeriet tappa största mängden af de tillverkade maldryckerna på buteljer.

Det enda europeiska land, som infört beskattning af den färdiga maldrycken, är, såsom förut nämnts, Danmark. Den danska ölbeskattningslagen, daterad den 1 April 1891, började tillämpas den 1 sistlidne Oktober. Enligt densamma är allt för afsalu tillverkad öl, som när det utlemnas

från bryggeriet håller $2\frac{1}{4}$ viktprocent alkohol eller derutöfver, skattepliktigt. Tillverkning af öl, som håller mer än 6 viktprocent alkohol, är förbjuden. Intet öl får föras från bryggeriet förr än det kan anses vara fullt färdigt för konsumtion. I händelse öl upprepade gånger visas hafva bortförts från ett bryggeri tidigare för att genom lagring å annan plats uppbringas till högre alkoholhalt än $2\frac{1}{4}$ %, kan för framtiden en viss lagringstid föreskrivas för bryggeriet.

Enhvar, som önskar tillverka skattepliktigt öl, skall minst 4 veckor före tillverkningens början anmäla detta för kontrollmyndigheten samt dervid uppgifva bryggeriets egare eller disponent, namnet på de olika skattepliktiga öl-sorter, som skola tillverkas, äfvensom dessas ungefärliga alkohol- och extrakthalt samt slutligen, huruvida annat än skattepliktigt öl skall tillverkas och i sådant fall, hvilka lokaler och redskap skola begagnas gemensamt för båda slagen. Så snart tillverkningen börjar, skall tillverkaren i en honom af kontrollmyndigheten tillhandahållen bok, den s. k. driftsbogen, för såväl skattepliktigt som annat öl dagligen anteckna de olika brygderna och det till dem använda råmateriallets beskaffenhet och mängd, vörtens extrakthalt efter afsvälningen, omedelbart innan jästen tillsättes, dagen då ölet efter jäsningsen tappas på lagerfaten samt antalet tunnor tillverkad öl. I en annan bok, »salgsbogen», har tillverkaren att dagligen införa de kvantiteter öl, vare sig skattepliktigt eller skattefritt, som utlemnas från bryggeriet. Salgsbogen afslutas för hvarje månad, och inom den 10 i påföljande månad skall skatten för den skattepliktiga myckenhet öl, salgsbogen upptager, vara inbetald. Hvarje år den 1 Oktober skall bryggaren uppgöra och till kontrollmyndigheten insända ett inventarium öfver sitt lager af såväl skattepliktigt som skattefritt öl, upptagande behållningen från föregående räkenskapsår, huru mycket öl, som under året tillförts lagret och huru mycket, som utförts från detsamma, den myckenhet öl, som under lagringen kan anses hafva gått förlorad, samt behållningen till nästa räkenskapsår. Både driftsbogen och salgsbogen skola å tider, som af kontrollmyndigheten bestämmas, insändas till densamma och i öfrigt när som helst vara för kontrolltjenstemännen tillgängliga. Minst en gång om året skall kontrollören genomse bryggarens handelsböcker och jemföra dessa med uppgifterna i driftsbogen, salgsbogen och årsredogörelsen.

För undersökning af ölets alkoholhalt eger kontrollören när som helst samtidigt uttaga två prof af det slags öl, som skall undersökas. Det ena profvet undersökes på stället, men om profvet utfaller så, att bryggaren kan ådömas ansvar för olaglig tillverkning, och han ej vill nöja sig med resultatet af den gjorda undersökningen, insändes det andra profvet till kontrollmyndighetens laboratorium, hvars undersökning blir afgörande.

Vid kontrollen äro anstälde en inspektör och fem kontrollörer, hvilka lyda under tullstyrelsen, som har högsta uppsigten öfver såväl skatteupp-
börden som bryggerikontrollen i öfrigt. Tullpersonalen i allmänhet äfven-
som polismyndigheterna äro skyldige att aktgifva på förekommande öfver-
trädelser af lagen eller försök att kringgå densamma samt anmäla sådant
för kontrollen. Kontrolltjenstemännen skola ega tillträde till alla bryggerier,
vare sig der brygges skattepliktigt öl eller icke, samt äro berättigade att
anställa undersökningar i bryggeriets samtliga lokaler äfvensom i dermed
förenade aftappningsanstalter.

Några bestämmelser om huru ofta kontrolltjenstemännen böra besöka
hvarje bryggeri förekomma icke, och med den ytterst fåtaliga kontrollper-
sonal, som finnes, är det tydligt, att den egentliga tillsynen öfver brygge-
rierna måste blifva mycket knapphändig. Det synes i sjelfva verket vara
svårt att fatta, huru ett fåtal kontrollörer, bosatta i Köpenhamn och tjänst-
görande vid dervarande byrå, skola kunna å såväl Jutland som öarna
tillse ej mindre att de bryggare, hvilka tillverka skattepliktigt öl, be-
hörigen bokföra hvad af dem tillverkas och säljes, än äfven att bryggare,
som uppgifva sig endast tillverka skattefritt öl, icke vid tillverkningen
öfverskrida den gräns, som för sådant öl är föreskrifven. Kontrollen grun-
dar sig därför nästan uteslutande på granskningen af bryggeriernas böcker
och räkenskaper. I öfrigt söker lagen afskräcka från underslef genom
stränga straffbestämmelser, hvilka vid iteration kunna omfatta ända till
sex månaders fängelse och 10,000 kronors böter.

Då det torde blifva svårt för tillverkaren att alltid iakttaga de gränser,
lagen uppställer på alkoholhalten, lærer systemet icke kunna vara för närings-
idkaren tillfredsställande. I öfrigt kan mot detsamma anmärkas, att om
ock den svagaste maltdrycken befrias från skatt, beskattningen i öfrigt icke
i någon mån lämpas efter alkoholhalten.

Såvidt komitén har sig bekant, har ännu icke beskattning af maltdryc-
ker i direkt förhållande till alkoholhalten hos den färdiga produkten blifvit
i något lands lagstiftning införd.

Den förut omtalade norska komitén har emellertid utarbetat och i sitt
betänkande intagit ett utkast till en ölbeskattningslag, deri den i ölet be-
fintliga alkoholen helt och hållet tages till norm för skattebeloppets bestäm-
mande. Detta utkast gjordes för att visa, huru ett dylikt beskattnings-
system skulle taga sig ut praktiskt genomfördt, ty komiténs majoritet var,
såsom ofvan anmärkts, af den mening, att den grund, hvarpå den gällande
norska lagstiftningen hvilade, ej borde rubbas, och minoriteten ansåg sig,
med undantag af en medlem, ej våga för det närvarande tillstyrka öfver-
gången till alkoholbeskattning.

Då frågan om beskattning af alkoholen i maltdryckerna otvifvelaktigt torde vara förtjent af uppmärksamhet, har komitén ansett sig böra något redogöra för omförmälda lagutkast jemte de olika meningar, som inom den norska komitén varit rådande beträffande möjligheten och lämpligheten att i lagstiftningen tillämpa ifrågavarande princip.

Minoriteten i den norska komitén ansåg beskattning af den fullt färdiga varan böra föredragas framför hvarje annan beskattningsform, så snart man kunde anse sig ega ett lätt och pålitligt medel för bestämmande af alkoholhalten, hvilken i nykterhetens intresse borde läggas till grund vid skattens beräkning, och ett sådant medel funnes, enligt minoritetens mening, numera i det här ofvan omnämnda förbättrade ebullioskopet.

Förutom den fördelaktiga inverkan ett fördyrande af de starkare ölsorterna skulle utöfva i nykterhetsafseende, framhöll minoriteten såsom ytterligare fördelar af skattens läggande på ölet i stället för på maltet, att frågan om surrogaternas användning och beskattning på detta sätt förlorade all betydelse, att tillverkaren icke drabbades af skatten förr, än varan vore färdig till försäljning, samt att endast med denna form för beskattningen en fullt rättvis och exakt restitution vid export kunde åstadkommas.

Faran att ett utsträckt anlåtande af hembrygden, hvilken naturligen måste lemnas fri, skulle kunna komma att inverka menligt på nykterheten ansåg minoriteten icke vara afsevärd, då de starkare ölsorterna mera egnade sig för fabriksmässig tillverkning, samt hembrygden visat en ständigt tilltagande tendens att producera svagare maltdrycker.

Den enda väsentliga betänkligheten mot alkoholbeskattningens införande fann minoriteten ligga i den kostsamma kontroll, densamma skulle erfordra. Denna kostnad, som enligt hvad nedan vidare omförmäles, beräknades skola uppgå till fyra eller fem gånger så stort belopp som den nuvarande kontrollkostnaden, var det ock, som föranledde två af minoritetens tre medlemmar att förorda alkoholbeskattningen endast såsom en framtida aflösning af det gamla systemet, då detta en gång till följd af tilltagande användning af maltsurrogater icke längre visade sig hållbart.

Vid formulerandet af ifrågavarande utkast till ölbeskattningslag förut-sattes, att, jemte det för eget husbehof hembrygda ölet, äfven för afsalu tillverkad öl med mindre än 2,5 volymprocents alkoholstyrka skulle vara skattefritt. Allt annat öl skulle beskattas efter alkoholhalten enligt en skala, så afpassad, att alkoholen i öl af mindre alkoholhalt än 6 % drabbades af något lägre skattebelopp än motsvarande alkoholprocent i bränvin. Vid en alkoholhalt hos öl af 6 % och deröfver skulle detsamma dragas samma skatt som bränvin af lika alkoholhalt.

Tillverkning af öl för afsalu får enligt förslaget endast försiggå vid bryggeri, som står under offentlig kontroll, och skall bryggeri, som efter lagens trädande i kraft anläggas, vara inrättadt i enlighet med vissa för kontrollens underlättande särskildt meddelade föreskrifter. Under tillverkningstiden skall bryggeriet stå under ständig kontrolltillsyn och, så snart tillverkningen upphör, skola alla till uppvärmning af bryggpannorna använda eldstäder och ångledningar samt ledningarne från och till jäsningsrummet af kontrollören låsas eller förseglas. Öfver tillverkningen har bryggaren att föra ett protokoll upptagande mängden och beskaffenheten af det för hvarje dygn till inmäskning använda materialet, den ungefärliga vörtmängden vid hvarje brygd samt till hvilka jäskar vörten blifvit öfverförd.

Bryggeriets samtliga jäskar skola vara uppmätta och numrerade samt införda i ett särskildt protokoll, i hvilket jemväl ölfaten med angifvande af nummer och ungefärlig rymd skola upptagas.

Bestämmandet af ölets kvantitet försiggår i jäsningsrummet medelst mätning i jäskaren eller vägning med sjelfregistrerande apparat i enlighet med närmare bestämmelser, som utfärdas af Konungen. Om öl föres direkt från kylskeppen till lagerfaten, bestämmes myckenheten efter fatens rymd. Till grund för beskattningen lägges den myckenhet öl, som kontrollören antecknat öfverförd till efterjäsning i lagerkällaren med afdrag utaf en viss afdufningsprocent samt den alkoholstyrka, som det efterjässta ölet vid undersökning med ebullioskop befinnes innehålla. Ölets tappande på lagerfaten får endast försiggå på bestämd tid och efter anmälan hos kontrollören samt i en viss ordning, så att en bestämd serie af fat på en gång fyllas.

Då tillverkaren önskar från bryggeriet bortföra eller på flaskor aftappa färdigjäst öl, har han att anmäla detta senast en dag i förväg hos kontrollören, hvilken då i bryggarens närvaro uttager två prof af hvarje fat eller, om ölets styrka synes vara likartad och bryggaren icke har något att deremot erinra, två prof af minst hvart femte fat. Af profven, hvilka förseglas, öfverlemnas det ena i bryggarens förvar och det andra undersökes för alkoholhaltens bestämmande vare sig af kontrollören på stället eller vid någon af de för ändamålet i vissa städer inrättade undersökningsbyråerna. De fat, för hvilka prof uttagits, påklustras ett kontrollmärke till tecken att fatets innehåll är »frigjort».

Undersökningen af de uttagna profven skall i regeln ske inom 48 timmar, och kan bryggaren, som eger närvara vid undersökningen, om han dertill finner anledning, inom 60 timmar påfordra undersökning jemväl af det prof, han har i sitt förvar. Afviker det senare profvet med 0,1 % eller mer från det första, blir det sista profvet det vid skattens beräkning bestämmande.

Det efter ofvan omtalade skala bestämda skattebeloppet skall erläggas senast på sista dagen i månaden näst efter den, då profvet uttogs. Till följd af den höga kontrollkostnaden — enligt komiténs beräkning uppgående till minst 3,200 kronor om året för hvarje bryggeri — har det naturligen måst fastställas en viss minimitillverkning, och är denna för bryggerier, som icke före lagens trädande i kraft varit i gång, bestämd till 1,000 hektoliter öl om året. För äldre bryggerier nedsattes detta minimum under de tio första åren till 500 hektoliter.

I fråga om kontrollen har den norska komitéen beräknat, att vid hvarje större bryggeri skulle erfordras ej mindre än 6 kontrollörer, 2 af första och 4 af andra klassen. Vid medelstora bryggerier skulle erfordras 1 kontrollör af första och 2 af andra klassen samt vid små bryggerier 1 af första och 1 af andra klassen. Det stora antalet kontrollörer vore nödigt, emedan vakthållning måste ega rum såväl dag som natt samt åtskilliga förrättningar för sitt utförande kräfde två personer.

Under förutsättning att samtliga nu i verksamhet varande 51 bryggerier vore i stånd att erlägga skatt efter den föreslagna minimitillverkningen och sålunda kunde fortfara att existera, beräknade komitéen den sammanlagda kostnaden för kontrollväsendet till 300,000 kronor, d. v. s. mellan fyra och fem gånger så mycket som kostnaden för den nuvarande kontrollen, hvilken kunde anslås till omkring 70,000 kronor.

Komiténs flertal ansåg alkoholbeskattningen, oafsedt kostnaden, ingalunda vara att förorda och anmärkte mot densamma hufvudsakligen, att, om man på detta sätt lyckades befördra bryggandet af ett svagare öl, så skulle detta endast medföra en konsumtion af större kvantiteter sådant och möjligen äfven af mera bränvin än förut, samt att hembrygden säkerligen skulle i hög grad tillväxa och öfvergå till producerande af starka, berusande ölsorter. Det åsyftade resultatet, nykterhetens befrämjande, skulle alltså icke uppnås, utan snarare skulle dryckenskapen tilltaga. Kontrolltillsynens utsträckning öfver hela bryggprocessen skulle medföra stora svårigheter både för kontrollen och för tillverkaren. För staten skulle systemet medföra en betydlig minskning af skattens nettoafkastning. Hur stor denna minskning kunde blifva, om man, förutom den ökade direkta utgiften för kontrollen, toge med i beräkningen den af en tilltagande hembrygd förorsakade skatteförlusten, vore svårt att säga, men sannolikt blefve den icke obetydlig.

Innan redogörelsen för de olika sätt, hvarpå man ordnat eller ifrågasatt att ordna maldrycksbeskattningen, afslutas, torde böra omnämnas, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands och Vesternorrlands län i sina öfver 1881 års komitébetänkande afgifna yttranden väckt

förslag om att ifrågavarande beskattning, för undvikande af en kostsam och för handteringen hinderlig kontroll, hos oss måtte anordnas på det sätt, att taxeringsmyndigheterna finge åt sig uppdraget att, med ledning af tillverkarens enligt särskilda föreskrifter förda räkenskaper för hvarje bryggeri bestämma och i särskild debiteringslängd uppföra det belopp, som för året borde af bryggeriet erläggas i tillverkningsafgift.

Den äldre svenska lagstiftningen, för hvilken redogöres i 1881 års komitébetänkande sid. 8—23, synes icke erbjuda någon ledning i fråga om sättet för anordnande af en tidsenlig maltdrycksbeskattning.

Skatten å maltdrycker utgår i olika länder icke endast efter högst skiljaktiga grunder utan äfven med betydligt olika belopp. Om af de olika skattesatserna beräknas, huru stor skatt belöper sig på en hektoliter öl tillverkad af vört, hvars ursprungliga extrakthalt utgjort 13° Balling och dervid antages att 100 kg. malt lemna 4 hektoliter öl, erhålles nedanstående jämförande tablå, i hvilken naturligtvis siffrorna för de länder, der redskapsbeskattning förekommer, endast äro approximativa. I Nord-Amerikas förenta stater och i Danmark är skatten, såsom först nämnts, lika för allt öl oberoende af vörtens extrakthalt.

Norge	Kr. 5,70
Danmark	» 5,03
» (efter 1 Oktober 1895)	» 7,19
Italien	» 4,87
Österrike	» 4,20
Ryssland	» 3,34
Storbritannien och Irland	» 3,25
Nord-Amerikas förenta stater	» 3,19
Frankrike	» 2,88
Baden	» 2,85
Bayern	» 2,56
Württemberg	» 2,22
Elsass Lothringen	» 2,05
Finland	» 1,80
Belgien	» 1,58
Holland	» 1,30
Nordtyska skatteförbundet	» 0,89

Maltskatten antages årligen inbringa:

i Nordtyskland	18,994,000	Kr.
» Österrike	43,903,000	»
» Storbritannien och Irland	172,781,000	»
» Frankrike	16,257,000	»
» Norge	2,213,000	»
» Finland	396,000	»

Den redogörelse, komitén härmed lemnat, utvisar således, att frågan om anordnande af en beskattning på maltdrycker blifvit inom skilda länder löst på de mest olika sätt. Då det nu gäller att finna det beskattningssystem, som för svenska förhållanden må kunna anses mest lämpligt, bör man enligt komiténs åsigt söka ett sätt, som med så ringa ingrepp som möjligt i tillverkningen, vare sig genom dess inledande på afvägar eller genom hinder för industriens tekniska utveckling, förenar en möjligast verksam kontroll och en icke öfverdrifven kostnad. Beskattningen bör ock, i den mån sig göra låter, göras beroende ej blott af maltdryckens mängd utan äfven af dess alkoholhalt. Det torde nemligen icke kunna nekas, att i den mån maltdrycker genom stegrad alkoholhalt öka sin rusgifvande förmåga, de från sedlighetens område hemtade skälen för deras fördyrande genom åsatt beskattning jemväl tillväxa i betydelse, likasom äfven att i samma mån de på grund af ringa alkoholhalt och rikedom på närande beståndsdelar billigtvis böra skiljas från de spirituösa dryckerna, det ock måste ligga i samhällets välförstådda intresse att icke fördyra dem i lika grad med de spritstarkare dryckerna.

Af hvad förut anförts vid betraktelsen af den utländska lagstiftningen lär redan framgå, att komitén icke anser sig kunna förorda en skatt beräknad vare sig, såsom i Frankrike, Ryssland och Belgien med flera länder, efter redskapens afverkningsförmåga, eller såsom i Österrike-Ungern, Storbritannien och Italien, efter vörtens mängd och styrka. Icke heller anser sig komitén kunna förorda det norska beskattningssättet, enligt hvilket skatten lägges å det korn, som stöpsättes. Det är visserligen enkelt och erbjuder äfven den fördel, att de bryggerier, som icke sjelfva tillverka maltet, lemnas af kontrollen temligen oberörda, likasom att för dem något minimum af skatt icke ovilkorligen behöfver föreskrivas; men om ock detta system i Norge visat sig lämpligt ehuru ingalunda billigt, skulle det dock med den noggranna kontroll, det erfordrar, i Sverige, der få mälterier finnas, utan maltet vanligen tillverkas inom bryggerierna, föranleda

synnerligen afsevärda kostnader, sannolikt uppgående till mer än en half million kronor om året.¹ I anseende till omöjligheten att öfva någon kontroll öfver kontrollören sjelf, synes systemet för öfrigt icke erbjuda full tillförlitlighet. Det skulle äfven föranleda invecklade bestämmelser, åsyftande dels att från beskattning befria det malt, som användes för hembrygd eller annat ändamål än maldryckstillverkning, såsom bränvinsbränning och pressjästtillverkning, dels ock att från bryggerierna utestänga maltsurrogater.

Det återstår således endast att välja mellan de system, enligt hvilka skatten utgår efter det malt, som användes vid tillverkningen, och en beskattning å den färdiga varan. Att såsom i Bayern förlägga kontrollen å maltskatten till qvarnarne skulle dock icke vara tillrådligt i Sverige, der qvarnarnes antal är synnerligen talrikt. Det bayerska systemet medför ock de olägenheter, att hembrygden drabbas af skatten samt att tillverkaren föranledes att endast använda det mest fullvigtiga korn. Uppvägningen i bryggeriet af det krossade maltet, såsom i Nordtyskland sker, skulle hos oss medföra betydlig kontrollkostnad. Huruvida, såsom i Nordtyskland, skattebeloppet skulle kunna bestämmas genom »fixation», vågar komitén nu, innan erfarenhet om maldrycksbeskattningen vunnits inom landet, icke afgöra; men för närvarande torde ett sådant sätt, hvilket dock alltid förutsätter en bestämd grund för skattens utgörande, icke kunna tillstyrkas. Skulle beskattningen å maldrycker läggas å det malt, som för tillverkningen användes, anser sig komitén böra gifva företräde åt det system, hvilket sedan år 1882 varit antaget i Finland och som äfven förordades i 1881 års komitébetänkande.

Mot båda de sätt, enligt hvilka beskattningen på den färdiga maldrycken utgår i Nordamerika och Danmark, torde kunna anmärkas, att det förra alls icke och det senare endast genom fastställande af gränser för det skattepligtiga och det skattefria ölets styrka fäster afseende vid dryckens alkoholhalt samt således uppmuntra till bryggande af ett alkoholstarkt öl. Af dessa sätt lär det Nordamerikanska, som anknyter kontrollen vid stämplars, hvilka fästas å ölfaten, uppenbarligen icke kunna tillämpas i Sverige, der ölet utsändes å buteljer, och synes det danska, åtminstone såvidt komitén om detsamma kunnat bilda sig en uppfattning, icke erbjuda någon verksam kontroll. Om man finner det ofullständigt i

¹ I huru hög grad maltet tillverkas i bryggerierna framgår af följande siffror. I kommerskollegii berättelser för år 1889 uppgifves mälteriernas antal till 9 med en tillverkning af 2,645,944 kilogram och 26,428 hektoliter, hvilket tillhopa utgör omkring 4,020,000 kilogram malt. Maltimporten uppgifves vidare till 1,727,563 kilogram. Dessa summor utgöra tillsammans 5,747,563 kilogram, under det maltåtgången vid bryggerierna år 1890 (se bil. N:o IV) af tillverkarne uppgifvits till 35,805,050,8 kilogram.

Danmark, der i ett tätt befolkadt land maltdryckstillverkningen endast eger rum i ett mindre antal stora bryggerier, lärer det ännu mindre passa i Sverige med dess vidsträckta område och stora antal bryggerier. Komitén antager helt visst, att någon räkenskap bör föras vid hvarje bryggeri och att densamma bör spela en ganska vigtig rol i och för kontrollen, men sjelfva den förrättning, som närmast ligger till grund för skattens beräkning, måste väl på något sätt försiggå under offentlig myndighets inseende och icke helt och hållet öfverlemnas åt tillverkaren. Häri felar det danska systemet, och då det icke hos oss lärer kunna ifrågasättas, att tull, bränvinstillverkningsskatt eller hvitbetssockerstillverkningsafgift skulle utgå endast med ledning af köpmännens eller tillverkarens handelsböcker, torde sådant vitsord ej heller böra tillerkännas bryggarnes räkenskap. Två länsstyrelser hafva väl, såsom förut omnämnts, antagit, att bestämmandet af skattebeloppet skulle kunna öfverlemnas åt de myndigheter, hvilka åsätta den allmänna bevillningen. En sådan åsigt kan komitén dock icke dela. Om vitsord lemnas räkenskapen, kan debitering af skatten genast ske, och fränkänner man räkenskapen vitsord, hafva beskattningsmyndigheterna snart sagdt ingen annan ledning än godtycket och den skattskyldige intet medel att hos högre myndighet ådagalägga befogenheten af sitt yrkande om lägre beskattning än den, de underordnade myndigheterna påfört. Det må vara sant, att godtycke ingår äfven vid påförande af allmänna bevillningen och vid bestämmande i vissa fall af afgiften för utskänkning af bränvin; men den erfarenhet, som i senare fallet föreligger, manar ej till efterföljd, och vid bestämmandet af allmänna bevillningen gäller det dock endast någon procent af det inkomstbelopp, som fastställles, då deremot beloppet af tillverkningsskatten för maltdrycker kan vid en del bryggerier öfverstiga 100,000 kronor och i allmänhet komma att uppgå till belopp af den betydighet, att allt godtycke måste göras främmande för fastställandet af skattebeloppet.

Komitén, som således funnit de nordamerikanska och danska beskattningssätten icke vara för våra förhållanden lämpliga, har emellertid särskildt tagit i öfvervägande, huruvida icke möjligt vore att, såsom en minoritet inom den norska för utredning af frågan om ölbeskattning tillsatta komitén ifrågasatt, under behörig kontroll så anordna en beskattning af den färdiga maltdrycken, att skatten likasom vid bränvinstillverkningen påfördes i mån af dryckens alkoholhalt. Komitén har redan förut angifvit sin uppfattning vara, att ett sådant system vore teoretiskt riktigt. Med ett sådant system vore ock andra fördelar förenade. Så t. ex. skulle det icke göra någon skilnad, om vid öltillverkning användes malt eller surrogater därför. Skatten behöfde ej heller betalas, förr än varan vore

färdig till försäljning, och någon tvekan kunde ej förekomma, rörande det belopp, med hvilket restitution borde lemnas.

Men om ock från teoretisk synpunkt allt erkännande måste lemnas ett sådant förfaringssätt, torde detsamma i praktiken möta allt för stora svårigheter för att finnas i stort utförbart. Den likhet, förfaringssättet synes ega med nu gällande sätt för spritbeskattningen, är i grunden blott skenbar. Mellan sprit- och maltdryckstillverkningen råder nemligen den väsentliga skilnad, att under det den vid brännerierna frambragta spriten är en destillationsprodukt, som från det ögonblick, den afskiljes från mäsken och sålunda blir en såsom sprit användbar vara, kan genom sjelfva redskapen göras för tillverkaren helt och hållet oåtkomlig ända tills den blifvit uppmätt och provvad, måste deremot maltdrycken under hela tillverkningsproceduren vara fritt tillgänglig för bryggeripersonalen och således jemväl vara utsatt för de möjliga åtgärder, genom hvilka dess sammansättning i afseende å extrakt- och alkoholhalt må kunna undergå ändring. Lätt inses, i hvilken grad kontrollen härigenom försvåras. Hur stor vikt, man än vill tillägga de fabriksböcker, tillverkaren ålägges föra, måste dock, såsom ofvan anförts, bestämmandet af det tal, efter hvilket skatten bör beräknas, ske under kontroll. Skall beskattningen ske direkt efter alkoholhalten, varder detta bestämmande af två slag, bestämmandet af myckenheten och bestämmandet af alkoholhalten, och dessa två förrättningar kunna icke ske vid samma tillfälle af ölets utveckling. Alkoholbildningen fortgår nemligen alltjemt samtidigt med att ölet, innan det tappats, undergår minskning till volymen. Alkoholhalten bör således bestämmas vid aftappningen, men då svårighet möter att rätt fastställa rymden af lagerfaten, som undergå förändring i sådant afseende, kan uppmätningen af varan icke ske senare än vid densammas öfverförande från jäskaren till lagerfaten; hvarvid torde finnas nödigt att medgifva rabatt för den minskning, som kan ega rum i lagerkällaren. Kontrollörens befattning varder således ganska omfattande och besvärlig. Härtill kommer att ebulioskopet, det enda medel som i stort kan användas för alkoholhaltens bestämmande, väl må vara ganska tillförlitligt men dock fordrar någon försigtighet och vana, så att en viss teknisk utbildning förutsättes hos kontrollören, hvilken således så väl på nyss anförda grund som i följd af den tid, han måste använda inom bryggeriet, måste aflönas ej för knappt och sannolikt aldrig skulle kunna åtnöjas med mindre än 8 eller 10 kronor om dagen. När det så erfordras en eller två kontrollörer vid hvarje bryggeri och derjemte biträden med lägre aflöning, kommer kostnaden att uppgå vid hvarje bryggeri till ett synnerligen afsevärdt belopp. En följd häraf blefve att tillverkningen måste koncentreras vid några få större bryggerier;

men äfven om 30,000 kilogram malt fastställdes såsom den minsta myckenhet malt, som årligen under öfvergångstiden borde vid ett bryggeri afverkas, och af landets 554 bryggerier 371 komme att stängas (se bil. N:o IV) komme dock kostnaden för kontrollen vid de öfrige 183 bryggerierna att, med inberäkning af kostnaden jemväl för öfverkontrollörer, uppgå till omkring 700,000 kronor eller möjligen 1,000,000 kronor om året enligt hvad bil. N:o VIII närmare utvisar. Och dock skulle, oaktadt denna kostnad, kontrollen vara behäftad med en viss svaghet. För att en kontrollör må kunna fullgöra de befattningar, systemet af honom kräver, bör han vara noga bekant med bryggeriet och dess arbetssätt. Det kunde därför blifva svårt att så ofta, som önskligt vore, ombyta kontrollörer; men om en kontrollör längre tid stannade vid ett och samma bryggeri och derunder komme i det förhållande till tillverkaren, att han gynnade denne vid bestämmandet vare sig af alkoholhalten eller varumängden, skulle sådant underslef endast med svårighet kunna upptäckas. Komitén anser sig således icke för närvarande kunna tillstyrka ett sådant beskattningssätt.

*Förordn.
§§ 1 och 3.*

Deremot anser sig komitén böra förorda det system, som låg till grund för 1881 års komitébetänkande och sedan 1882 varit användt i Finland, der man, enligt inhemtade upplysningar, öfver hufvud taget är dermed ganska belåten och någon förändring deri, åtminstone för närvarande, icke är ifrågasatt. I enlighet dermed har komitén uppgjort förslag till författningar i ämnet. Det utmärkande för det nämnda systemet är att skatten utgår i förhållande till vigten af det för maldryckstillverkning använda maltet, hvilket omedelbart före inmäskningen inom bryggeriet uppväges med en sjelfregistrerande våg, hvarefter det krossas å en inom bryggeriet befintlig malkross, så förbunden med den sjelfregistrerande vågen, att intet malt kan krossas utan att först hafva genomgått våginrättningen. Då maldryckens alkoholhalt beror på vörtens ekstrakthalt och jäsningens fortgång samt ekstrakthalten beror på myckenheten af det vid tillverkningen använda maltet, träffar således skatten å maltet i en ganska väsentlig mån alkoholhalten, som hos vanliga ölsorter vexlar mellan 3 och 5, hos porter och starkare ölsorter kan uppgå till omkring 7, men hos svagdricka vexlar mellan 0,8 till 2,5 viktprocent (se bil. N:o VII). Detta kommer att dess mer ega rum som skatten utgår efter *vigten* och således tyngre drabbar det fullviktiga och goda maltet, som gifver ekstraktrikare vört, än det lättare maltet, hvilket lemnar ett lägre utbyte. Detta beräkningssätt underlättar således äfven användning af mindre viktig och värderik spanmål, hvilket är af betydelse för kornodlingen inom vissa delar af landet, då deremot en skatt, beräknad efter maltets mål, skulle föranleda tillverkaren att vilja använda de mest fullviktiga utländska kornsorter. Om det således skäligen må förväntas att

beskattningen å maltet i någon mån skall föranleda bryggerne att tillverka ett mindre alkoholstarkt öl, måste det dock framhållas, att för en större nedsättning af alkoholhalten fordras en förändring af allmänhetens vanor. Så länge nemligen ölet förtäres, tappadt å buteljer, måste detsamma för att kunna förvaras och utvärda transport ega något större alkoholhalt än då det, såsom i Tyskland, förtäres direkt tappadt från fatet.

Kontrollen å maltätgången varder ock ganska effektiv och jemförelsevis billig genom användande af den sjelfregistrerande vågen. År 1881 ansåg man sig ännu icke ega erfarenhet, huruvida de sjelfregistrerande våginrättningarne skulle visa sig tillförlitliga och varaktiga. I sådant afseende föreligger nu en fullt tillfredsställande utredning. Genom officiella uppgifter från myndigheter i Nordtyskland och Bayern har komitén inhemtat, att automatiska spanmåls- och maltvågar visat sig mycket tillförlitliga och varaktiga samt användas i tusentals exemplar i de nämnda länderna, af hvilka Bayern varit betänkt på att vid maltbeskattningen öfvergå från mätning- till vägningsmetoden. Äfven från Finland föreliggande under rättelser, som visa, att man der redan i några år användt en sjelfregistrerande våg, som angifver vigten så noggrannt som man af en sådan kan begära, samt arbetat utan att bristfälligheter eller skador yppats. Dessa uppgifter öfverensstämma med erfarenheten från de bryggerier och qvarnar i Sverige, der sjelfregistrerande våg begagnats och funnits fullt tillförlitlig. Anskaffandet af våginrättningen, hvilket likasom anskaffandet af maltkrossen torde böra åligga tillverkaren, kan i allmänhet icke anses innebära någon för honom synnerligen betungande uppoffring. Priset å en sjelfregistrerande våg af tillräcklig storlek vexlar mellan 450 och 750 kronor. Hvad angår sjelfva maltkrossen finnas redan sådana i ett stort antal bryggerier, som sjelfva krossa sitt malt, och kostnaden för anskaffandet, der sådan ej finnes, lärer, allt efter storlek och konstruktion, vexla mellan 200 och 2,000 kronor. De nämnda kostnaderna uppvägas genom minskad transportkostnad och bättre vård om det krossade maltet samt andra fördelar, som innehafvandet af redskapen medför. Användningen af en sådan sjelfregistrerande våg innebär visshet så väl för kronan som för tillverkarne att maltet kommer att lika uppvägas vid alla bryggerier, på samma gång den befriar kronan från att vid hvarje maltkrossning hafva närvarande en kontrollör, hvilkens arvode således kan sättas betydligt lägre än om han skulle dagligen och stundligen bevaka bryggeriet.

Vidare kan det för kontrollens kraftiga utöfvande stundom blifva nödigt att jemföra det krossade maltets myckenhet med resultatet af den före krossningen verkställda vägningen, hvilken jemförelse, då mätning sker, är betydligt vanskligare än vid vägning, enär maltets volym genom kross-

ningen undergår en betydlig förändring, som dessutom är i viss mån beroende på maltets beskaffenhet, så att volymförändringens storlek ej kan på förhand bestämmas.

I händelse våginrättningen skulle finnas behäftad med något fel, antingen så att den missvisar eller att annan skada å densamma uppkommit, får den naturligtvis icke användas. Det tillkommer då kontrollören att närvara vid maltets vägning och krossning; men skulle tillverkaren undandraga sig att låta afhjelpa felet eller anskaffa ny, duglig våg, lärer tillverkaren böra ersätta kontrollören för hans besvär med öfvervakande af maltets vägning och krossning. På enahanda sätt bör förfaras, då krossen är i olag eller redskap för dess drifvande ej kan användas. Erforderliga bestämmelser härom finnas intagna i förordningens §§ 3 och 20 samt ordningsstadgan § 12.

Enligt 1881 års förslag, skulle skatten utgå för torkadt eller rostadt malt, som användes för tillverkningen. Emellertid finnes så kalladt färgmalt, som antingen kan vara försockradt färgmalt, i hvilket fall det räknas till rostadt malt, eller ock s. k. *brändt malt* eller svart malt (black malt). Det senare användes vid portertillverkningen förnämligast såsom färgämne, dervid användes 10 eller 12 procent brändt malt af hela maltåtgången. Af sådan grund har det blifvit ifrågasatt, huruvida skatt skulle utgå för den senare sorten eller brändt malt, hvilket förmenats endast vara ett färgämne, oförmöget att bidra till dryckens alkoholhalt. Häremot må dock först erinras, att färgmalt kan vara af olika grader och att det således blefve vanskligt att bestämma, hvilken grad, som skulle berättiga till en gynnsammare behandling. Vidare har vid verkställd undersökning å inlemnadt prof befunnits, att nämnda maltsort, som lärer väga 39 à 40 kilogram på hektolitern, otvifvelaktigt ökar extrakthalten hos drycken. Huruvida den kan öka alkoholhalten är mer tvifvelaktigt. Undersökningen har påvisat tillvaro af socker, men det har icke kunnat afgöras, huruvida detta varit jäsbart socker, som kunnat öfvergå till alkohol, eller om det utgjort karamell, hvilket icke har denna egenskap. I anseende till det resultat, undersökningen utvisade, ifrågasattes vidare, huruvida icke för brändt malt borde erläggas en lägre skatt. För sådant ändamål skulle då erfordras, att kontrollören vid hvarje maltkrossning vore tillstädes i bryggeriet. Uppsättandet af en särskild våg för det lindrigare beskattade maltet skulle icke göra hans närvaro öfverflödig, ty det kunde ju alltid misstänkas, att äfven det torkade eller rostade maltet då skulle vägas å den våg, efter hvars anvisning den lägre skattesatsen påfördes. Då härtill kommer, att portern är en finare maldryck, som väl lärer kunna bära den af det brända maltets beskattning betingade förhöjningen i priset af ett tiondedels

öre på så kallad halfbutelj, har komitén ansctt det brända maltet böra beläggas med skatt efter enahanda grund som torkadt eller rostadt malt samt derom infört ett bestämdt stadgande i § 1.

När skatten lägges å det malt, som användes för tillverkningen, uppstår fråga, huruvida för tillverkningen få användas grönmalt, omältad spanmål, stärkelse, socker eller dylikt i stället för eller såsom tillsats till torkadt, rostadt eller brändt malt. I Norge få sådana ämnen användas utan afgift, i Nordtyskland tillätas de mot särskild skatt för hvarje olika ämne, i Bayern och Finland äro de förbjudna. Detta senare öfverensstämmer ock med det af komitén föreslagna systemet. Med *surrogaters* användande emot afgift skulle nemligen kontrollören ständigt bindas vid bryggeriet och den sjelfregistrerande vägen förlora sin betydelse. Några egentliga fördelar af dessa surrogaters användning förefinnas ej heller, utan anses de tvärtom utöfva ett menligt inflytande på maldryckens beskaffenhet. Särskildt gäller detta socker och stärkelse, som stegra alkoholhalten utan att i motsvarande grad öka de närande beståndsdelarne. Föröfrigt lärer i Sverige för maldryckstillverkning nästan icke användas annat råämne än mältad spanmål, och vid öfvervägande af dessa förhållanden har komitén icke tvekat att lika med 1881 års komitébetänkande föreslå ett bestämdt förbud mot användande af maltsurrogat.

Enligt det beskattningssystem, komitén förordar, måste *husbehofs-* *Förordn.*
brygden lemnas fri från skatt. Beskattning af densamma i ett så vid- *§§ 2 och 30.*
sträckt och glest befolkadt land som Sverige skulle medföra alltför stora svårigheter för kontrollen och göra densamma mera kostsam än inbringande och verksam, hvarjemte en sådan beskattning icke kunde undgå att synas obillig. Dess verkan skulle sannolikt blifva att en svag maldryck undanträngdes ur förbrukningen för att möjligen ersättas af någon för befolkningens sedliga tillstånd farligare dryck. Visserligen torde salubrygdens beskattande i någon mån komma att föranleda en ökning af hembrygden och sålunda en minskning i den påräknade inkomsten af skatten, likasom det äfven kan sägas, att landsbygden och de mindre städer, der hembrygd ännu är i bruk, genom rätt till dess afgiftsfria bedrifvande tillskyndas en viss fördel framför befolkningen i de städer, hvilka äro uteslutande hänvisade till förbrukning af den vid salubryggerier tillverkade, genom beskattning något fördyrade varan, men dessa omständigheter synas icke vara af den betydenhet, att de skulle kunna anses nödvändigögra beskattning å hembrygden eller förbud för densamma.

Att såsom i Nordtyskland begränsa hembrygden till de hushåll, som icke omfatta flere än tio personer öfver fjorton års ålder, förefaller olämpligt och skulle sannolikt föranleda en obehaglig kontroll och bötfällande af

personer, som icke beaktat, att rätten till hembrygd varit beroende af ett barns ålder. Deremot anser komitén en begränsning böra ega rum i så måtto, att personer, hvilka idka värdshusrörelse, handel med maltdrycker eller beskattad tillverkning af sådana drycker, icke må få idka hembrygd. Det skulle eljest blifva för åklagaremagten och domstolarne vanskligt att afgöra, om den försäljning, dessa personer idkade, afsåge endast beskattade maltdrycker eller om ej den hembrygda maltdrycken jemväl afyttrades. Eljest har komitén icke funnit skäl att uppställa någon begränsning, utan från tillämpning af förordningen fritagit tillverkning af maltdrycker för husbehof. Endast om den dryck, som vid hembrygd tillverkats, säljes, inträder ansvar. Sålunda kunna t. ex. jordbrukare sjelfva tillverka det svagdricka, de under skördetiden gifva åt sina arbetare.

I 1881 års komitébetänkande föreslogs, att skatten ej skulle drabba det malt, som å apotek användes vid tillverkning af maltinfusioner och maltextrakt under de vilkor, som särskildt stadgades. Komitén finner äfven att tillverkning af maltinfusioner och maltextrakt bör undantagas från tillämpning af författningen; men då komitén icke föreställer sig, att någon apotekare skall utvidga tillverkningen så, att han brygger jästa drycker, hvilket för honom skulle medföra strängt ansvar, har komitén icke funnit några särskilda vilkor behöfva stadgas. Till komiténs kunskap har emellertid kommit, att en fabrik finnes, der tillverkning af maltinfusioner och maltextrakt idkas, och komitén föreslår derföre skattefrihet äfven för denna tillverkning, dock under den kontroll, Kongl. Maj:t kan vilja för den samma föreskrifva. En sådan kontroll torde dock blifva särdeles enkel och hufvudsakligen afse, att anordningarne i fabriken äro sådana, att alkoholjäsning icke kan ega rum.

Inom komitén har vidare ifrågasatts, om icke *svagdricka* kunde undantagas från beskattningen. Dermed skulle vinnas, dels att en dryck som, äfven om den icke alltid är af helsosam beskaffenhet, dock för den stora arbetarebefolkningen kan anses som en nödvändighetsvara, icke fördyrades, dels ock att de bryggerier, som endast tillverka svagdricka, icke skulle erfordra samma kontroll som de öfriga. Med det föreslagna beskattningssystemet är det dock oförenligt att inom samma bryggeri skulle få tillverkas både en skattepliktig och en skattefri vara, d. v. s. krossas såväl skattepliktigt som skattefritt malt. Ett sådant medgifvande skulle erfordra kontrollpersonalens ständiga närvaro till förhindrande att skattepliktigt malt krossades å den kross, som vore afsedd för det skattefria, samt att en skattefri dryck blandades med en skattepliktig. Skulle åter svagdrickat vara skattefritt, då det tillverkades af den ene, men skattepliktigt, då det tillverkades af den andre, komme ju detta att innebära

en bestämd orättvisa mot den senare; men äfven i öfrigt vore förslaget betänkligt. En gräns mellan den skattefria och den skattepligtiga drycken kunde ju endast uppdragas genom fastställande af en viss procent, som den förra dryckens alkoholhalt ej finge överskrida. Det är redan förut nämnt, att så länge drycken finnes till, jämsningen pågår och alkoholhalten ökas. Tillverkaren har således icke i sin hand att bestämma denna. En samvetsgrann tillverkare föranledes att hålla sin tillverkning inom en ej obetydligt lägre gräns än den lagliga; men icke så den mindre samvetsgranne. Särdeles vid mer afläget belägna bryggerier kunde det befaras, att tillverkningen komme att afse en dryck, hvilkens styrka öfverstege den bestämda gränsen. Ett sätt för lagens kringgående vore, att drycken sändes i handeln med hög extrakt- och låg alkoholhalt, helt färsk efter slutad hufvudjämsning, hvarefter alkoholhalten efter hand kunde utveckla sig. Utsändes drycken å buteljer, blefve det sannolikt omöjligt att bevisa, vid hvilket bryggeri den tillverkats. Komitén är ej heller i tillfälle att uppgifva, huruledes en verksam och med ebullioskopets behandling förfaren kontroll skulle kunna anordnas. Då härtill kommer att den skatt, komitén föreslår, icke kommer att med mer än $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ öre för litern förhöja varans pris, har komitén trots förslaget om skattefrihet för svagdrickat böra förfalla.

Det är redan nämnt, att *kontrollen* öfver maltätgången skärpes genom användandet af den sjelfregistrerande vågen. Jemte denna erfordras vid bryggeriet en kontrollör. Då styrkan af det föreslagna beskattningssättet väsentligen är beroende deraf, att allt malt, som vid tillverkningen användes, äfven verkligen uppväges och beskattas och då den ständiga närvaron i bryggerilägenheterna af en kontrolltjensteman skulle blifva allt för kostsam, erfordras åtskilliga lagstadganden, hvarigenom användande vid maldrycks-tillverkningen af vare sig obeskattadt malt eller råämnen, som icke vid tillverkningen få användas, i möjligaste mån förhindras. Flera bland författningsförslagens bestämmelser afse just uppnåendet af detta mål utan anlåtande af en allt för tung och kostsam kontroll. Komitén föreslår sålunda, att utom sådan maltkross, som är förbunden med sjelfregistrerande våginrättning, i bryggeri eller tillhörande lägenheter icke må finnas någon till krossning af malt användbar redskap, med mindre den ställes under kronans lås och försegling,

att i bryggeri eller tillhörande lägenheter icke må finnas socker, stärkelse eller annat, som kan vid tillverkning af maldrycker användas i stället för eller såsom tillsats till malt,

att spannmål skall i afseende å dess förvarande inom bryggeri vara underkastad vissa föreskrifter,

att okrossadt malt icke må finnas i de egentliga bryggerilägenheterna,

att krossning af malt skall ske särskildt för hvarje brygd, samt att krossadt malt icke må finnas i bryggeriet och hvarken dit införas eller derifrån utföras.

Från dessa bestämmelser, som i allt väsentligt äro hemtade från 1881 års förslag, har komitén emellertid funnit skäl att göra ett undantag. Omständigheterna kunna vara sådana, att stundom eller vid tillverkning af viss sorts maltdryck alltid tillsättning af en ringa mängd socker erfordras i lagerkällaren, der äfven tillsättning af sockerkulör undantagsvis kan förekomma. Förslaget inrymmer därför åt Kongl. Maj:t att för visst bryggeri eller särskildt fall medgifva användande i lagerkällaren af socker eller sockerkulör, dock under kontroll.

Förordn. § 19. Till underlättande af kontrollörens uppgift bör tillverkaren vidare Ordningsst. § 16 och 17. föra en bok — *bryggjournalen* — deri för hvarje brygd anteckning sker om de olika tiderna för de särskilda brygdoperationerna, om maltåtgången, om det vunna utbytet af maltdrycker samt andra uppgifter, egnade att sätta kontrollpersonalen i tillfälle att bedöma om olaglig inmäskning egt rum. Genom bokens anteckningar kan beredas tillfälle till en tillförlitlig statistik öfver åtgången af maltdrycker.

Förordn. §§ 8, 9 o. 10. Innan tillverkning af maltdryck vid något bryggeri må efter den nya Ordningsst. § 13. lagen ega rum, skall bryggeriet besigtigas till utrönande af dess öfverensstämmelse med gällande författningar och en ritning, som till kontrollpersonalens rättelse bör finnas. Sådan besigtning påkallas af tillverkaren genom *fabriksanmälan*, som jemväl innefattar en beskrifning af bryggeriet. Hvad som sålunda besigtigats och dervid godkänts må icke af tillverkaren kunna förändras utan att förändringen sedan underkastas den kontrollerande myndighetens pröfning.

Förordn. §§ 15 o. 16. Kontrollören skall sedermera under tillverkningens hela fortgång genom *brygdanmälningar* sättas i tillfälle att följa malkrossning och inmäskning vid bryggeriet samt, lämpligt ordnande sina besök derstädes, tillse, att några olagligheter ej föröfvas. Som vid tillverkning af svagdricka genom efterlakning, tillsättning af obeskattadt malt eller maltsurrogat kan befaras, bör sådan efterlakning ej få företagas, med mindre kontrollören har kännedom om tiden dertill, så att han må kunna öfvervaka densamma. Skyldigheten att göra denna s. k. brygdanmälan kan ej anses tung, helst tillverkare vid ett regelbundet arbetande bryggeri medgifves att samtidigt anmäla flera brygder, dock högst för en tid af två veckor.

Förordn. §§ 25 o. 28. Vid inträde i tjänstgöring har kontrollören att besigtiga bryggeriet Ordningsst. §§ 14, 15. för att göra sig bekant med detsamma samt utröna dess öfverensstämmelse med ritning och beskrifningar. Med rätt att besöka bryggeriet mellan 18-25, 33 och 38. 6 f. m. och 9 e. m. alla dagar samt å andra tider, när arbete pågår,

äfvensom att alltid fordra tillträde till de egentliga bryggerilokalerna och maltkrossen, har kontrollören att uppmärksamt följa tillverkningen, så att han må kunna bedöma, om oloflig inmäskning egt rum. Han har för öfrigt att afläsa den sjelfregistrerande vågens räkneverk, att granska bryggjournalen, att anbringa lås och förseglingar, att tillse att allt är i behörig ordning o. s. v. För undersökning å vört och maldryck må han taga prof deraf. Komitén har dock icke funnit skäl att ovillkorligen föreskrifva mer än två besök i hvarje vecka. Om flera besök medhinnas, är det helt visst förmånligt, men det ligger lika mycken vikt på ett riktigt anordnande af besöken som på deras talrikhet. Slutligen, sedan vörtkokningen af det sist afverkade maltet egt rum, skall kontrollören sätta under lås eller försegling lucka till eldstad under mäske- och vörtpannor samt kran å det till sådan panna ledande ångrör. Derigenom vinnes visshet, att icke efter kontrollörens aflägsnande någon olaglig inmäskning må ega rum, hvilket möjligen kunde misstänkas vid mer aflägsat belägna bryggerier. Förslaget anvisar dock tillverkaren, huru han har att förfara, då han i anseende till reparation behöfver tillgång till eldstaden.

Komitén vågar antaga att på det sätt, som nu angifvits, skall kunna ernås en fullt verksam kontroll. Den enda fara, som egentligen kan sägas hota, är det olofliga införandet utifrån af krossadt malt eller maltsurrogat. Vid större bryggerier är sådant mindre att frukta. För att bedrägeriet skulle löna sig, erfordrades, att tillförseln egde rum i sådan myckenhet, att den icke kunde undgå uppmärksamhet. Tillverkaren skulle sannolikt icke genom ett svek, som omöjligen kunde undgå att märkas af arbetarne, vilja göra sig beroende af dessa, och en disponent skulle sannolikt icke vilja äfventyra ett strängt ansvar för en åtgärd, som skulle rikta ett antal aktieegare. Äfven vid mindre bryggerier torde införandet icke så lätt kunna ske af krossadt malt, som ju icke i större mängd kunde åstadkommas utan biträde af någon qvarnegare eller eljest på något sätt, som skulle röjas. En betydligare inmäskning, än som angåfves af maltvågens räkneverk, skulle också lätteligen iakttagas af kontrollören, så snart denne hunnit sätta sig in i förhållandena vid bryggeriet. Den frihet från kontrollens ingripande i den egentliga bryggerihandteringen, som systemet medgifver, tillika med den säkerhet emot godtycklig vägning, som den sjelfregistrerande vågen erbjuder, verka ock, att bryggarne, såsom ett uttalande från bryggareföreningen utvisar, föredraga en beskattning efter detta system framför en sådan i någon annan form.

Öfverinseendet öfver bryggerikontrollen torde böra utöfvas af chefen för finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå, åt hvilken åtskilliga befattningar uppdragits. Under honom utöfvas kontrollen af öfverkontrollö-

*Förordn.
§§ 17 o. 18.
Ordningsst.
§§ 1 och 2.*

rer och kontrollörer. Till besparing af tid och resekostnad torde tillsynen å maltdryckstillverkningen och bränvinsbränningen kunna utöfvas af samma öfverkontrollörer, hvadan antalet af öfverkontrollörer å bränvinstillverkningen torde böra ökas, men någon nedsättning af reseersättningen möjligen kunna vidtagas. Förslaget till förordning innehåller derföre endast, att öfverkontrollörer förordnas af Kongl. Maj:t, som bestämmer den dem tillkommande ersättning, och hänvisar ordningsstadgan i flera fall till ordningsstadgan för bränvinsbrännerierna i riket. För tillsättning af kontrollörer föreslås samma sätt, som nu gäller för tillsättning af kontrollörer å bränvinstillverkning.

I 1881 års komitébetänkande föreslogs för kontrollören ett dagarfvode af 2 kronor för tillsyn å ett bryggeri och någon förhöjning, då tillsynen omfattade flere, så att arfvodet för tillsynen å 8 bryggerier skulle utgöra 6 kronor; dock att, der bryggeriets storlek, lokala eller andra förhållanden sådant kräfde, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande kunde tilldela kontrollör dagarfvode i högre klass än den, till hvilken han egentligen skolat höra. Mot den sålunda föreslagna aflöningen hafva flera af länsstyrelserna erinrat, att beloppet vore för lågt synnerligast på landet. Det har vidare anmärkts, att en kontrollör icke borde hafva tillsyn vid flere än 3 eller 4 bryggerier samt att på landet förhållandena ofta vore sådana, att kontrollören icke kunde erhålla bostad annorledes än hos tillverkaren sjelf. Dessa erinringar har komitén funnit dess mer beaktansvärda, som åtskilliga kända förhållanden vid bränvinstillverkningen föranledt förhöjning af bränvinskontrollörernas arfvoden samt komitén vid uppgörande af förslag till ordningsstadga trott sig finna de bestyr, som tillkomma en kontrollör, vara af större omfattning, än år 1881 synes antagits, så att komitén föreställer sig, att högre antal än fyra bryggerier i allmänhet icke må anförtros åt samme kontrollör. Komiténs förslag innebär derföre, att dagarfvode skall utgå med tre kronor för tillsyn å ett bryggeri och med en krona för hvarje ytterligare bryggeri, vid hvilket kontrollören har tillsyn; att, der å landsbygden lokala eller andra förhållanden sådant kräfva, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande må, efter öfverkontrollörens hörande, tilldela kontrollör högre dagarfvode, dock högst fem kronor, äfvensom reseersättning; att då kontrollör utöfvar tillsyn vid bränvinsbränneri och bryggeri, åtnjuter han för tillsyn å hvarje bryggeri blott en krona om dagen; samt att Kongl. Maj:ts Befallningshafvande må ålägga tillverkare å landet att tillhandahålla kontrollör bostad och kost, det senare mot ersättning. Af den senare bestämmelsen torde framgå, att reseersättningen blott afser resa från hemvistet till bryggeriet vid tjänstgöringstidens början och återresa vid dess slut, men icke reseersättning vid hvarje besök å brygge-

riet. Ersättning för kontrollörs ytterst obetydliga kostnader för porto samt skrif- och förseglingsmaterialier har komitén ej funnit skäl ifrågasätta.

Den ersättning, komitén föreslår, är betydligt lägre än den, som tilldelas kontrollör vid bränvinsbränneri; men förhållandena äro också olika. Kontrollör vid bryggeri har icke skyldighet att dagligen eller flera gånger om dagen infinna sig vid den inrättning, som står under hans tillsyn. Han har större frihet än bränvinskontrollören att aflägsna sig från bostaden. Då brännerier oftast ligga på landet, ligga bryggerierna snarare i städer eller i köpingar, vid järnvägsstationer eller eljest å mer befolkade orter å landet. Det är således att förvänta, att kontrollörer i allmänhet skola kunna utses bland personer, boende å den ort, der bryggeriet är beläget. En sådan person, som är i tillfälle att med kontrollörsbefattningen förena annan verksamhet, kan således nöja sig med lägre arfvode än den, hvilken förflyttas till en främmande ort, der han icke kan bereda sig annan inkomst än af sin kontrollörsbefattning. Då komitén ansett sig kunna medgifva, att samme kontrollör må sex månader af tillverkningsår vara anställd vid ett och samma bryggeri under det fyra månader af samma tid är det längsta, en kontrollör får hafva befattning vid samma bränneri, beredes den förre ännu en fördel. Komitén antager således, att svårighet icke skall möta att med nu föreslagen ersättning erhålla lämpliga kontrollörer, synnerligast bland pensionerade före detta militärer.

Det är naturligtvis vanskligt att nu anställa en beräkning öfver den blifvande *totalkostnaden för kontrollen*. Dertill skulle erfordras kändedom om det antal bryggerier, som komme att fortsätta sin verksamhet efter det beskattningen påförts. Erfarenhet erfordrades äfven om hvilken ersättning i allmänhet komme att tilldelas kontrollör vid bryggeri å landet. I 1881 års komitébetänkande antogs kostnaden till omkring 180,000 kronor. Äfven nu har komitén sökt göra en beräkning och dervid antagit, att större antalet af de bryggerier, som afverka mindre än 15,000 kilogram malt om året, borde uteslutas, att ingen kontrollör erhållit flera än fyra bryggerier samt att å landet arfvodet stundom å mer bekanta ställen utgått med 3 men eljest med 4 kronor om dagen. Med ledning af denna beräkning och under antagande af sex nya öfverkontrollörer, har komitén trott sig finna, att kostnaden skulle uppgå till 300,000 kronor om året.

Beträffande det belopp, till hvilket skatten må kunna fastställas, får komitén, hvilken det icke torde tillkomma att ingå i någon undersökning af statsverkets behof af ökad inkomst, anföra, att beloppet icke torde böra sättas lägre än att staten erhåller en inkomst, som väsentligen öfverstiger kontrollkostnaden, och icke högre än till den siffra, hvartill dryckens alkoholhalt vid jämförelse med tillverkningskatten å bränvin föranleder.

Under antagande att alkoholhalten i de vanliga ölsorterna icke öfverstiger 5 volymprocent, skulle således, då skatten å 50-procenthaltigt bränvin utgör 50 öre litern eller 1 öre för hvarje procent af literns alkoholhalt, skatten å en liter öl utgöra 5 öre eller på en hektoliter 5 kronor, hvilket, med en antagen åtgång af 25 kilogram malt till en hektoliter öl, skulle betinga en skatt af 20 öre för kilogram malt, hvilken skatt således synes vara den högsta tänkbara. Med en beräknad kontrollkostnad af 300,000 kronor får man väl anse, att skatten bör inbringa omkring åtta gånger så mycket, hvilket synes förutsätta en skatt af nära 8 öre för kilogram eller det af skatteregleringskomitén föreslagna beloppet. En viss varsamhet vid påläggandet af en ny beskattning bör naturligen iakttagas för att icke öka den ovilja, med hvilken en sådan sannolikt alltid kommer att mötas. Vidare torde det vara af synnerlig vigt att tillse, att skattesiffran bestämnes så, att den förhöjning i försäljningspriset å den färdiga varan, som af beskattningen skäligen kan bära följa, vid försäljning af minsta brukliga kvantitet låter så nära som möjligt uttrycka sig i minsta gällande myntenhet. Om nemligen det skattebelopp, som faller t. ex. på en tredjedels liter eller en vanlig halfbutelj öl, endast utgör en mindre bråkdel af ett öre, blir följden antagligen den, att priset å halfbuteljen höjes med ett helt öre, hvarigenom tilverkaren eller försäljaren på köparens bekostnad tillskyndas en obehörig vinst. Å andra sidan torde ej heller skatten bära sättas så, att den för samma kvantitet uppgår till fullt öretal, enär den skeende prisförhöjningen rättvisligen bör i någon mån komma tilverkaren till godo såsom ersättning för de kostnader och olägenheter, beskattningen och den dermed förenade kontrollen bereda honom. Med beräkning, att 25 kilogram malt lemna en hektoliter öl samt att denna kvantitet lemna 280 så kallade halfbuteljer, skulle 10 öre för kilogram malt således för en hektoliter öl utgöra 2 kronor 50 öre och för en s. k. halfbutelj 0,89 öre. Komitén har också i förslaget antagit 10 öre för kilogram malt såsom ett lämpligt skattebelopp. Denna skattesats intager en moderat plats bland de belopp, till hvilka skatten i andra länder (se sid. 55 härofvän) uppgifves bestiga sig.

Till ledning vid beräkningen af den afkastning, som af en beskattning å maldryckstillverkningen kunde väntas, har komitén från Finansdepartementet fått mottaga uppgifter, som från Öfverståthållarembetet och Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länen infordrats beträffande ej mindre antalet bryggerier, hvilka under år 1890 utöfvat maldryckstillverkning till afsalu, och den tid, hvarje bryggeri under året varit i gång, än äfven, för hvarje bryggeri, myckenheten samma år afverkad malt samt tillverkningsbeloppet af porter, öl och dricka.

Från några få bryggerier hafva uppgifter icke kunnat anskaffas och från några hafva uppgifterna varit i ett eller annat afseende ofullständiga, hvarför, i afseende å de sistnämnda, vid den sammanföring af uppgifterna, som i bifogade tabeller blifvit verkställd, vissa reduktioner måst utföras, så att t. ex. vid bristande uppgift om den producerade varans mängd densamma blifvit beräknad efter den uppgifna maltafverkningen o. s. v. Vid dessa beräkningar har antagits, att en hektoliter torkadt kornmalt i okrossadt tillstånd väger 52 kilogram, samt att af 1 hektoliter malt erhållas 2 hektoliter öl.

Enligt hvad af berörda tabeller framgår har under år 1890 malt-dryckstillverkning för afsalu utöfvats vid 554 bryggerier med en maltförbrukning af 35,805,050,⁸ kilogram.

Af dessa 554 bryggerier tillhöra 248 städerna med en maltförbrukning af 27,919,990,⁹ kilogram och 306 landsbygden med en maltförbrukning af 7,885,059,⁹ kilogram.

Hela den producerade myckenheten maldrycker har enligt tabellerna utgjort 37,980 hektoliter porter, 944,649,¹ hektoliter öl och 1,210,713,⁸ hektoliter dricka, eller tillhopa 2,193,342,⁹ hektoliter.

Enligt 1881 års komitébetänkande funnos år 1880 i riket 374 bryggerier med, i afrundade tal, en maltförbrukning af 24,129,400 kilogram samt en tillverkning af 41,680 hektoliter porter, 585,340 hektoliter öl och 489,700 hektoliter dricka, eller tillhopa 1,116,720 hektoliter. (Se bil. n:r V.)

Häraf framgår alltså, att bryggeriernas antal under de sista tio åren ökats med 180 stycken samt att maltförbrukningen under samma tid stigit med 11,675,600 kilogram. Portertillverkningen har minskats med 3,700 hektoliter, hvaremot öltillverkningen stigit med 359,310 hektoliter och tillverkningen af dricka med 721,010 hektoliter. Hela tillverkningen utvisar sålunda en ökning af 1,076,620 hektoliter.

Med ledning af humleimporten ansåg man år 1881 att maltförbrukningen i landet år 1880 varit större, än hvad för samma år härofvän uppgifvits. Enligt en af svenska bryggareföreningen i april innevarande år uppgjord beräkning skulle förbrukningen af maldrycker, svagdricka undantaget, i medeltal för åren 1886—1888 utgjort 1,020,529 hektoliter. Denna beräkning, som sannolikt är tillförlitligare än de uppgifter, hvilka förekomma i Kommersekollegii berättelse, ådagalägga således, att de siffror, hvilka i tabellerna för år 1890 förekomma, icke äro för höga utan tvärtom något lägre än verkligheten. Importen, som icke torde öfverstiga 4,000 hektoliter i årligt medeltal, inverkar föga.

Då det är sannolikt, att beskattningen kommer att medföra en förminskning af förbrukningen af maldrycker, torde det kanske böra antagas

att maltåtgången kommer att nedgå till ungefär 33 millioner kilogram, motsvarande 3,300,000 kronor. Efter afdrag för kontrollkostnaden skulle således återstå en behållen inkomst af omkring 3,000,000 kronor.

Förordn.
§ 4.

Då staten, för hvarje skattepliktigt bryggeri får vidkännas kostnad i och för utöfvandet af nödig kontroll, följer häraf att staten måste fordra, att den skatt, som af bryggeriet erlägges, åtminstone till fullo betäcker kontrollkostnaden. Lagen måste af denna anledning fastställa ett minimum af skatt, som under alla förhållanden skall utgå, vare sig afverkningen uppgår till motsvarande belopp eller ej. Sådana bestämmelser finnas i Norge och Finland. 1881 års komitébetänkande föreslog i detta afseende, att skatt skulle erläggas minst med ett belopp, som motsvarade en daglig afverkning af 120 kilogram malt. Att till följd af ett dylikt stadgande åtskilliga små bryggerier skulle nödgas helt och hållet upphöra med handteringen, ansåg komitén i allmänhet icke vara att beklaga, då vid en tillverkning i så liten skala produkterna antingen måste hållas i oskäligt högt pris eller ock vara af temligen underhaltig beskaffenhet, hvarför också dylika småbryggerier i alla händelser lätt genom täflan från större och bättre skötta bryggerier blefve nödsakade att upphöra med sin verksamhet. Der ett verkligt och fortfarande behof framkallat en bryggerianläggning, kunde denna, äfven om afverkningen för hela året vore ringa, i de flesta fall bestå antingen genom att något öka afverkningen eller genom förening med annat närbeläget bryggeri eller genom tillverkningens drifvande under någon kortare del af året.

Då enligt det nu framlagda förslaget skatten skulle utgå med ett högre belopp än enligt 1881 års förslag, kan ifrågavarande minimibelopp naturligen sättas något lägre, men då ett skattepliktigt bryggeri väl i allmänhet torde böra lemna statskassan något bidrag utöfver kostnaden för kontrollen, har komitén icke ansett den minimiafverkning, efter hvilken skatt skall utgå, lämpligen kunna sättas lägre än till 100 kilogram för hvarje helgfri dag, bryggeriet anmälts skola vara i gång.

För ett bryggeri, som är i gång hela året, skulle emellertid minimiafverkningen för helt arbetsår, räknadt till 300 dagar, sålunda komma att uppgå till 30,000 kilogram, hvilket, enligt hvad tabellerna utvisa, öfverstiger årsafverkningen vid icke mindre än 371 af rikets 554 bryggerier. Ehuru bland de mindre bryggerierna ett stort antal, enligt hvad af tabellerna jemväl inhemtas, icke drifva sin tillverkning under hela året och sålunda böra kunna ega bestånd äfven med en för år räknadt mindre afverkning, har det med hänsyn till berörda förhållande synts komitén nödigt att bereda mindre bryggerier en längre tids rådruum, innan ifrågavarande stadgande tillämpas i hela sin utsträckning.

Komitén har derfor föreslagit, att för bryggeri, som varit i gång inom tolf månader före förordningens utfärdande, minimiafverkningen under de tio första tillverkningsåren skulle nedsättas till fentio kilogram om dagen. *Förordn.*
§ 47.

Komitén har härmed icke velat bestämdt utsäga, att dessa bryggerier derefter ovilkorligen skola upphöra. Sedan erfarenhet vunnits om de följder, skatten kommer att medföra för tillverkningen, torde denna fråga kunna bedömas med större säkerhet. Det nämnda medgifvandet bör dock upphöra, om bryggeri ligger nere under helt tillverkningsår, eller om bryggeri utvecklar sig så, att dess afverkning uppgår till det belopp, som i allmänhet bör af bryggerier åstadkommas.

Ett bryggeri, som är öppet hela året, skulle enligt detta öfvergångsstadgande alltså behöfva årligen afverka minst 15,000 kilogram malt, hvilken kvantitet öfverstiger årsafverkningen vid 277 bryggerier. Af dessa 277 bryggerier, hvilka tillsammans afverka allenast 1,559,757,6 kilogram malt, motsvarande i medeltal för hvarje bryggeri omkring 5,630 kilogram, äro naturligen större delen öppna endast under en del af året, hvadan åtskilliga bland dem torde kunna ordna sin verksamhet så, att den föreslagna dagliga minimiafverkningen under driftstiden uppnås.

För att emellertid än mer underlätta möjligheten för mindre tillverkare att kunna fortsätta sin verksamhet föreslår komitén, att det må bero på Kongl. Maj:ts särskilda pröfning, huru kontrollen å deras tillverkning må anordnas och huruvida kontrollkostnaden helt och hållet eller till en del bör bestridas af tillverkaren. I händelse ett bryggeri, som tillverkar svagdricka, endast brygger en gång i veckan, skulle det kunna tänkas en kontroll så anordnad, att mäskkaret står under lås samt att kontrollören, då brygd skall ske, infinner sig, borttager låset, tillser uppvägning af maltet och kvarstannar tills mäskkaret åter kan af honom sättas under lås. Möjligen kunna äfven andra sätt förekomma, då § 48 kan tillämpas. *Förordn.*
§ 48.

Att emellertid rätt många mindre bryggerier till följd af beskattningen måste komma att förr eller senare upphöra, kan icke undvikas, och torde detta förhållande i allmänhet icke kunna anses lända till skada för konsumenterna, hvilka i de flesta fall med våra dagars utvecklade kommunikationer lätt kunna få sitt behof bättre tillgodosedt från de större, mera tidsenligt arbetande bryggerierna. *Förordn.*
§ 49.

Måste en sådan mindre tillverkare upphöra med sin rörelse i följd af beskattningens införande och dermed förenade föreskrifter, fordrar dock billigheten, att kronan efter bruksvärdet inlöser hans redskap och fat. Ett liknande förfaringssätt iaktogs i de förordningar, hvilka 1855 och 1860 utfärdades beträffande vilkoren för tillverkning af bränvin. De nämnda redskapen och faten lära i allmänhet icke ega högt värde. Det har till

och med uppgifvits, att de i vissa fall endast skulle ega ett värde af några hundra kronor. Med ledning af sakkunniges omdöme torde kunna antagas, att de icke i värde öfverstiga 5,000 kronor för något mindre bryggeri. Under antagande att 200 bryggerier inlösas efter ett värde af 2,500 kronor stycket, skulle dertill erfordras en half million kronor, hvilket belopp komme att minskas med det pris, kronan vid redskapens återförsäljning kunde erhålla. Att uppgifva något belopp, som borde af Riksdagen äskas, vågar dock icke komitén. Det enklaste blefve väl, att lösesumman förskötes af Statskontoret och att, sedan försäljningssumman redovisats, skilnaden hos Riksdagen anmäldes till ersättande. I § 49 föreslås tid och sätt för anmälan samt tillvägagående vid värdering m. m.

Förordn.
§ 5.

Då flera månader åtgå mellan tiden för maltets krossning och dryckens försäljning, har komitén i fråga om tiden för skattens erläggande ansett tillverkaren böra beredas den lättnad, att skatten för det under ett helt qvartal uppvägd maltet må få erläggas på en gång inom två månader efter qvartalets utgång i stället för att enligt 1881 års förslag skatten skulle inbetalas inom fjorton dagar efter slutet af hvarje kalendermånad för det malt, som under månaden uppvägs.

Detta förutsätter dock, att säkerhet sättes för skatten. Komitén har nemligen icke ansett billigt att föreslå skattens utgående med förmånsrätt framför in-teckning i fast egendom eller förlagsin-teckning, och förmånsrätt efter 17 kap. 12 § Handelsbalken enligt dess lydelse i Kongl. förordningen den 25 april 1889 har icke synts nog betryggande. Då det ej heller funnits praktiskt, att låta tillverkaren med spanmål eller produkter ställa pant för skatten, lärer väl säkerheten få utgöras af deposition af obligationer, borgen eller dylikt. Säkerheten måste för att vara fullständig afse både det qvartal, för hvilket skatten på en gång skall erläggas, och de två månader, hvilka före dess erläggande kunna förflyta af det nya qvartalet. Såväl för ordnande af säkerhet som på det kontrollör må kunna förordnas måste tillverkare om förestående tillverkning göra anmälan, kallad *driftsanmälan*, samt dervid aflemna säkerhet.

Förordn.
§ 12.

Förordn.
§ 6.

Om uppvägd malt eller produkt deraf så väsentligt skadas, att maltet eller produkten ej kan till afsedt ändamål användas, fordrar billigheten, att skatt därför ej bör utkrävas. Då en behörig utredning alltid skall ega rum samt fråga om sådan restitution i hvarje särskildt fall torde böra underställas Kongl. Maj:ts pröfning, har komitén ansett eftergift af skatten kunna ega rum, blott skadan uppstår, innan varan lemnat lagerfaten, äfvensom att eftergiften ej bör begränsas blott till de fall, då något slags olyckshändelse föreligger.

Vid utförsel af maltdrycker hafva olika restitutionsbelopp föreslagits endast för porter och öl, enär utförsel af de svagare och billigare slagen af dessa drycker, hvilka hvarken tåla längre transport eller kunna bära fraktkostnaden, ej gerna kan ifrågakomma. För öl föreslås 2 kronor 50 öre för hektoliter och för porter 3 kronor 30 öre. Detta förslag grundar sig på en beräkning af den vanliga maltåtgången för de nämnda olika slagen maltdrycker. På det restitution för hembrygd vara ej må ega rum, måste bevis företes derom, att varan, som utföres, är tillverkad af beskattadt malt.

Förordn.
§ 7.

Den redogörelse, som komitén nu lemnat för det föreslagna systemet, torde innefatta en nödig förklaring för de olika stadgandena i förslagen till förordning och till ordningsstadga. Endast föga finnes att tillägga.

Straffbestämmelserna äro väsentligen högre än i 1881 års förslag. Detta har sin grund deri, att komitén ansett dessa bestämmelser böra bringas till öfverensstämmelse med de straffmått, som utsätts i förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin den 13 Juli 1887. Sedan förslaget i § 29 meddelat det allmänna stadgandet om ansvar för oloflig tillverkning och i § 30 behandlat frågan om öfverskridande af rätten till hembrygd, upptagas i § 31 fall, då en bedräglig afsigt föreligger eller antages föreligga, och i § 32 de fall, då öfverträdelse egt rum mot viktiga föreskrifter, utan att dock bedräglig afsigt behöfver förutsättas. § 36 stadgar förbud att yppa affärsförhållanden eller yrkeshemlighet, deraf kontrollör under sin tjänstgöring fått del. Öfriga stadganden torde vara lika med dem i förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin med endast två undantag. Det ena är, att tillverkare icke anses böra svara för hustrus, barns, tjänstefolks eller arbetares förseelser i vidare mån än såvidt gäller böter, gäldande af tillverkningskatt eller förlust af redskap och gods. Det synes nemligen hårdt att döma tillverkaren till urbota ansvar för andra än egna gerningar, och är han anstiftare, bör han enligt allmän lag dömas såsom han sjelf vore gerningsman. Det andra är, att angifvare icke anses böra få åtnjuta del i de böter, som enligt författningen ådömas nära anförvandt eller husbonde.

Förordn.
§§ 29—40.

I likhet med föregående komiténs betänkande förekommer endast i inskränkt mån förlust af redskap och gods. Med det betydliga värde, redskap och lager vid ett bryggeri ega, skulle förlust deraf sannolikt innebära en fullkomlig ruin.

I §§ 13 och 14 af förslaget till förordning äro särskilda föreskrifter meddelade i syfte att, då anmäld maltkrossning underlåtes eller tillverkningsningen af en eller annan anledning upphör, statsverket ej måtte betungas med onödig kontrollkostnad.

Förordn.
§§ 13 o. 14.

Förordn. § 20. § 20 ålägger tillverkare att i vissa fall godtgöra kontrollören för hans besvär med öfvervakande af maltets vägning eller krossning, då sådant ej kan ske i vanlig ordning.

Förordn. § 46. Enligt hvad känt är, förekommer ett eller annat bryggeri, så förenadt med qvarn eller annat verk, att en omedelbar tillämpning af den föreslagna författningen skulle derstädes genast förhindra maltdryckstillverkningens fortsättande. Till förebyggande af de förluster och öfriga olägenheter, som deraf möjligen skulle blifva en följd, har komitén i likhet med 1881 års betänkande i § 46 föreslagit, att i sådana fall det må bero på Kongl. Maj:ts särskilda pröfning, om detta oaktadt maltdryckstillverkning må ega rum vid sådant bryggeri, samt att, om särskilda kontrollåtgärder för dylikt medgifvande blifva nödiga, kostnaderna härför böra bestridas af tillverkaren.

Förordn. § 4. Komitén har ansett tillverkningsåret böra börjas den 1 Oktober. Detta öfverensstämmer med den bokföring, som bland bryggarna är den vanligaste. På så vis kommer ock tillverkningsår vid bryggeri att sammanfalla med tillverkningsår vid bränvinsbrännerierna.

Ordningsst. Genom de i §§ 29, 33 och 40 i förslaget till ordningsstadga föreslagna meddelanden erhåller Kongl. Maj:ts Befallningshafvande erforderliga uppgifter för tillverkningskattens påförande.

Hvad i öfrigt i förslagets ordningsstadga upptages torde icke erfordra vidare motivering än som innefattas i den ofvan lemnade redogörelsen för förslagets allmänna grunder.

I anledning af 1881 års komitébetänkande anmärkte två af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, att förbud borde stadgas mot söndagsarbete i bryggeri. Komitén finner dock dess mindre skäl att föreslå ett sådant stadgande, som dels 7 kap. 3 § Strafflagen torde innefatta erforderliga bestämmelser i ämnet, dels ock det af komitén uppgjorda författningsförslaget endast angifver de bestämmelser, som af beskattningen föranledas, och icke innehåller något om de allmänna villkoren för näringens idkande.

Om beskattning å tillverkningen af maltdrycker införes, torde sådant böra föranleda en ändring af nu gällande tullsatser å sådana drycker. I det senast uppgjorda förslaget till ny tulltaxa föreslås emellertid tullen för införsel af maltdrycker till 8 öre för kilogram, då införseln sker i fat, fatens vikt inberäknad, och till 15 öre litern, då införseln sker å andra kärl. Högre tullsatser har komitén icke funnit skäl att i anledning af nu föreslagen maltbeskattning ifrågasätta.

BILAGOR.

Bil. N:o I. Antal salubryggerier för hvarje stad och hvarje läns landsbygd samt deras tillverkning år 1890.

	Antal bryggerier.	Afverkad malt		Tillverkning af			Bryggerier med mindre afverkning än 15,000 kgr. malt.		Bryggerier med mindre afverkning än 30,000 kgr. malt.		Tiden, hvarunder bryggeriet varit öppet.
				Porter.	Öl.	Dricka.	An- Afverktal. ning.		An- Afverktal. ning.		
		i Hekto- liter.	i Kilo- gram.	Hekto- liter.	Hekto- liter.	Hekto- liter.	An- tal.	Afverk- ning.	An- tal.	Afverk- ning.	
Stockholms stad.	14	177,265,0	9,488,949,0	4,175,0	276,246,0	181,132,0	—	—	—	—	11 hela året, ett 11 månader, ett 10 och ett 9 månader.
Stockholms län.											
Städer:											
Sigtuna.....	1	131,0	18,000,0	—	—	1,610,0	—	—	1	18,000,0	Hela året.
Öregrund.....	1	67,3	3,500,0	—	—	320,0	1	3,500,0	1	3,500,0	Saknas uppgift.
Södertelje.....	1	2,795,0	145,340,0	110,0	5,200,0	5,498,0	—	—	—	—	Hela året.
Norrtelje.....	1	1,422,0	72,528,0	—	2,554,0	2,633,3	—	—	—	—	Hela året.
Östhammar.....	1	101,0	5,250,0	—	—	420,0	1	5,250,0	1	5,250,0	Saknas uppgift.
Vaxholm.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Landsbygden.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	5	4,516,3	244,618,0	110,0	7,754,0	10,481,5	2	8,750,0	3	26,750,0	
Uppsala län.											
Städer:											
Uppsala.....	7	17,634,9	932,247,0	—	22,993,2	28,157,1	1	10,000,0	3	42,700,0	Hela året.
Enköping.....	1	3,460,0	171,800,0	—	3,270,0	3,670,0	—	—	—	—	10 månader.
Landsbygden.....	8	1,608,6	84,810,0	—	431,8	17,054,6	6	50,419,0	8	84,810,0	5 hela året, ett 8 1/2 månader, ett 7 1/2 månader, ett 26 dagar.
Summa	16	22,703,5	1,188,857,0	—	26,695,0	48,881,7	7	60,419,0	11	127,510,0	
Södermanlands län.											
Städer:											
Nyköping.....	2	3,510,0	196,630,0	—	5,754,0	4,644,0	—	—	—	—	Hela året.
Eskilstuna.....	2	6,966,0	384,221,0	—	10,346,0	7,767,0	—	—	—	—	Hela året.
Strengnäs.....	1	1,200,0	40,885,0	—	1,315,0	1,000,0	—	—	—	—	Hela året.
Torshälla.....	1	384,6	20,000,0	—	—	2,000,0	—	—	1	20,000,0	Hela året.
Mariefred.....	2	17,8	925,0	—	—	74,0	2	925,0	2	925,0	Ett 1 månad, ett 14 dagar.
Trosa.....	1	66,0	3,060,0	—	200,0	200,0	1	3,060,0	1	3,060,0	Hela året.
Landsbygden.....	6	1,883,7	100,672,0	—	1,392,2	2,560,0	5	23,672,0	5	23,672,0	5 hela året, ett 5 månader.
Summa	15	14,028,1	746,393,0	—	19,007,2	18,245,0	8	32,657,0	9	52,657,0	
Östergötlands län.											
Städer:											
Linköping.....	2	3,782,0	205,476,0	—	5,072,0	4,622,0	—	—	—	—	Hela året.
Norrköping.....	7	19,144,0	1,078,084,0	—	28,189,0	27,645,6	—	—	1	18,278,0	Hela året.

	Antal bryggerier.	Afverkad malt		Tillverknig af			Bryggerier med mindre afverkning än 15,000 kgr malt.		Bryggerier med mindre afverkning än 30,000 kgr malt.		Tiden, hvarunder bryggeriet varit öppet.
				Porter.	Öl.	Dricka.	An-tal.	Afverk-ning.	An-tal.	Afverk-ning.	
		i Hekto-liter.	i Kilo-gram.	Hekto-liter.	Hekto-liter.	Hekto-liter.					
Söderköping	4	1,406,2	74,310,0	—	2,610,0	270,0	3	5,410,0	3	5,410,0	{Ett 8 mån., ett 66 da- dar, 2 sakna uppgift. 7 månader. Sakna uppgift. Hela året. 11 hela året, ett 1 dag, ett 235 dagar.
Vadstena	1	647,0	34,000,0	7,0	1,125,0	750,0	—	—	—	—	
Skenninge	2	787,0	51,588,0	—	1,465,7	486,0	1	2,653,0	1	2,653,0	
Motala	3	2,497,5	119,535,0	—	3,267,5	5,553,8	1	10,000,0	1	10,000,0	
Landsbygden	13	4,738,5	250,121,0	—	4,614,9	10,122,1	9	42,781,0	12	107,021,0	
Summa	32	33,002,2	1,813,114,0	7,0	46,344,1	49,449,4	14	60,844,0	18	143,362,0	
Jönköpings län.											
Städer:											
Jönköping	10	4,094,2	243,791,0	—	18,684,8	91,266,6	8	42,857,0	8	42,857,0	{4 hela året, ett 11 1/2 mån., ett 8 mån., ett 3 mån., två 100 da- gar, ett 60 dagar. 2 hela året, ett 9 mån.
Eksjö	3	850,5	46,098,0	105,0	1,465,0	322,6	2	5,657,0	2	5,657,0	
Grenna	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Landsbygden	15	7,125,5	402,652,0	65,0	13,866,1	2,283,9	12	69,047,0	12	69,047,0	{10 hela året, ett 7 mån., tre 6 mån., ett 2 mån.
Summa	28	12,070,2	692,541,0	170,0	34,015,9	93,873,1	22	117,561,0	22	117,561,0	
Kronobergs län.											
Stad:											
Vexjö	6	3,219,8	163,044,0	—	5,663,6	366,8	4	5,344,0	4	5,344,0	{3 hela året, ett 10 mån., ett 1 mån., ett saknar uppgift. 2 hela året, två 4 mån., ett 6 mån., ett 7 mån.
Landsbygden	6	394,0	20,387,0	4,0	289,3	214,6	6	20,387,0	6	20,387,0	
Summa	12	3,613,8	183,431,0	4,0	5,952,9	581,4	10	25,731,0	10	25,731,0	
Kalmar län.											
Städer:											
Kalmar	6	3,557,0	173,850,0	115,0	4,320,0	4,360,0	1	12,500,0	4	67,850,0	3 hela året, tre 10 mån Hela året.
Vestervik	3	1,407,0	82,313,0	—	2,570,0	3,154,3	1	5,313,0	2	34,713,0	
Vimmerby	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Borgholm	1	132,0	6,121,0	—	83,7	146,6	1	6,121,0	1	6,121,0	
Oskarshamn	1	2,700,0	155,728,0	—	5,359,0	601,0	—	—	—	—	
Landsbygden	32	4,841,5	274,183,0	50,0	5,234,4	9,831,1	26	126,223,0	29	173,173,0	{22 hela året, ett 7 mån., ett 6 1/2 mån., ett 3 mån., fyra 6 mån., två 5 mån., ett 2 mån.
Summa	43	12,637,5	692,195,0	165,0	17,507,1	18,093,0	29	150,157,0	36	281,857,0	
Gotlands län.											
Stad:											
Visby	4	4,601,1	252,009,0	150,0	6,692,4	1,992,6	2	18,816,0	2	18,816,0	{2 hela året, 2 sakna uppgift.
Landsbygden	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Summa	4	4,601,1	252,009,0	150,0	6,692,4	1,992,6	2	18,816,0	2	18,810,0	

	Antal bryggerier.	Afverkad malt		Tillverkning af			Bryggerier med mindre afverkning än 15,000 kgr malt.		Bryggerier med mindre afverkning än 30,000 kgr malt.		Tiden, hvarunder bryggeriet varit öppet.
				Porter.	Öl.	Dricka.	Antal.	Afverkning.	Antal.	Afverkning.	
		i Hektoliter.	i Kilogram.	Hektoliter.	Hektoliter.	Hektoliter.					
Blekinge län.											
Städer:											
Karlskrona.....	16	12,111,2	686,262,0	—	20,664,8	3,704,1	14	42,390,0	14	42,390,0	Hela året.
Karlshamn.....	3	3,332,5	175,927,0	—	4,509,0	6,128,0	—	—	2	42,600,0	Hela året.
Sölvesborg.....	1	543,3	28,250,0	—	769,0	422,1	—	—	1	28,250,0	207 dagar.
Ronneby.....	1	336,0	7,070,0	—	—	350,0	1	7,070,0	1	7,070,0	Hela året.
Landsbygden.....	1) 12	3,406,1	180,538,0	120,0	15,584,0	5,550,2	9	44,618,0	11	75,318,0	11 hela året, ett 7 mån.
Summa	33	19,729,1	1,078,047,0	120,0	41,526,8	16,154,4	24	94,078,0	29	195,628,0	
Kristianstads län.											
Städer:											
Kristianstad.....	2	3,343,0	177,070,0	—	5,289,0	2,920,0	—	—	—	—	Hela året; 11 månader.
Engelholm.....	2	982,0	54,430,0	—	1,900,0	550,0	1	7,000,0	1	7,000,0	Hela året, 10 månader.
Simrishamn.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Landsbygden.....	16	13,922,6	692,588,0	282,0	21,611,4	10,375,4	10	31,941,0	13	87,341,0	13 hela året, ett 11 mån., ett 4 mån., ett 2 mån.
Summa	20	18,247,6	924,088,0	282,0	28,800,4	13,845,4	11	38,941,0	14	94,341,0	
Malmöhus län.											
Städer:											
Malmö.....	13	23,155,4	1,188,520,2	—	35,034,9	33,712,8	—	—	5	122,574,0	11 hela året, ett 193 dagar, å ett saknas uppgift.
Landskrona.....	9	5,094,7	280,250,0	—	8,000,0	4,643,0	6	29,350,0	7	52,750,0	8 hela året, ett 11 mån.
Ystad.....	2	1,284,0	83,387,0	—	2,370,5	2,321,8	1	10,153,0	1	10,153,0	Hela året.
Lund.....	6	3,302,3	182,252,0	—	4,305,0	7,698,9	2	17,300,0	5	83,252,0	Hela året.
Helsingborg.....	12	10,464,0	614,645,0	—	15,970,0	9,390,0	7	69,275,0	10	130,025,0	10 hela året, ett 11 mån., ett 2 mån.
Skanör o. Falsterbo.....	1	64,0	3,328,0	—	—	251,6	—	—	1	3,328,0	—
Trelleborg.....	2	634,0	29,580,0	—	—	2,815,0	1	5,200,0	2	29,580,0	Hela året.
Landsbygden.....	53	22,073,7	1,137,010,5	—	25,187,8	30,276,0	40	214,509,5	50	405,329,5	39 hela året, ett 10 mån., ett 9 1/2 mån., ett 9 mån., ett 8 mån., ett 7 mån., två 6 mån., ett 180 dagar, ett 104 dagar, ett 100 dagar, ett 64 dagar, tre 52 dagar.
Summa	98	66,072,1	3,518,972,7	—	90,868,2	91,109,1	57	345,787,5	81	836,991,5	
Hallands län.											
Städer:											
Halmstad.....	2	4,894,0	280,839,0	18,0	7,754,0	1,516,0	—	—	—	—	Hela året.
Varberg.....	4	823,3	42,816,0	—	830,0	3,115,0	3	19,316,0	4	42,816,0	Hela året.
Laholm.....	1	432,3	22,480,0	—	994,0	200,0	—	—	1	22,480,0	Hela året.
Falkenberg.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kungsbacka.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Landsbygden.....	2	787,8	40,640,0	—	1,952,3	1,008,2	1	8,150,0	1	8,150,0	Hela året.
Summa	9	6,937,4	386,775,0	18,0	11,530,3	5,839,2	4	27,466,0	6	73,446,0	

1) Från 3 bryggerier utom de 12 saknas all uppgift.

	Antal bryggerier.	Afverkad malt		Tillverkning af			Bryggerier med mindre afverkning än 15,000 kgr. malt.		Bryggerier med mindre afverkning än 30,000 kgr. malt.		Tiden, hvarunder bryggeriet varit öppet.
				Porter.	Öl.	Dricka.	An-tal.	Afver-ning.	An-tal.	Afver-ning.	
		i Hekto-liter.	i Kilo-gram.	Hekto-liter.	Hekto-liter.	Hekto-liter.					
Göteborgs och Bohus län.											
Städer:											
Göteborg.....	12	63,932,0	3,442,998,0	31,590,0	49,334,0	90,817,0	—	—	—	—	{ 7 hela året, två 3 månader, ett 8 månader, ett 293 dagar, ett större delen af året.
Uddevalla.....	4	5,092,0	262,245,0	—	6,670,0	6,840,0	1	7,745,0	1	7,745,0	{ 3 hela året, ett 2 månader.
Marstrand.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kungälf.....	1	72,0	3,744,0	—	130,0	600,0	1	3,744,1	1	3,744,1	Hela året.
Strömstad.....	1	360,0	18,720,0	—	798,0	524,0	—	—	1	18,720,1	Hela året.
Landsbygden.....	10	34,570,7	1,788,480,0	45,0	57,206,0	267,073,0	4	32,544,0	5	48,144,0	{ 9 hela året, ett 10 månader.
Summa	28	104,026,7	5,516,187,0	31,635,0	114,138,0	365,854,0	6	44,033,1	8	78,353,2	
Elfsborgs län.											
Städer:											
Venersborg.....	3	3,231,4	154,096,0	—	3,775,0	3,950,0	—	—	1	25,800,0	{ 2 hela året, ett 10 1/2 månader.
Borås.....	2	2,868,0	155,240,0	—	5,200,0	2,800,0	—	—	1	25,000,0	Hela året.
Ulricehamn.....	1	240,0	12,700,0	—	400,0	150,0	1	12,700,0	1	12,700,0	11 månader.
Ålingsås.....	4	2,581,7	139,523,0	—	3,500,0	2,135,6	2	11,275,0	3	34,123,0	Hela året.
Amäl.....	2	532,7	27,700,0	—	942,1	2,648,4	1	5,200,0	2	27,700,0	Hela året.
Landsbygden.....	7	2,281,4	127,598,0	—	3,252,8	3,229,6	4	26,650,0	6	59,398,0	{ 4 hela året, ett 10 månader, ett 5 månader, ett saknar uppgift.
Summa	19	11,735,2	616,857,0	—	17,069,9	14,913,6	8	55,825,0	14	184,721,0	
Skaraborgs län.											
Städer:											
Mariestad.....	1	2,991,0	158,527,0	80,0	5,452,0	2,610,0	—	—	—	—	Hela året.
Lidköping.....	3	4,456,0	227,686,0	—	6,685,0	1,530,2	—	—	1	24,500,0	{ Ett hela året, ett 8 månader, ett 11 månader.
Skara.....	2	770,0	48,000,0	—	—	2,030,0	—	—	2	48,000,0	Saknar uppgift.
Hjo.....	1	1,200,0	66,500,0	—	2,000,0	530,0	—	—	—	—	Hela året.
Sköfde.....	2	2,913,1	157,155,0	—	5,427,0	2,740,0	1	9,000,0	1	9,000,0	Hela året.
Falköping.....	2	2,618,0	146,660,0	—	5,000,0	1,518,9	1	6,020,0	1	6,020,0	Hela året.
Landsbygden.....	6	901,5	45,984,6	—	570,1	1,969,4	6	45,984,6	6	45,984,6	{ 3 hela året, ett 2 1/2 månader, ett 7 månader, ett saknar uppgift.
Summa	17	15,849,6	850,512,6	80,0	25,134,1	12,928,5	8	61,004,6	11	133,504,6	
Vermlands län.											
Städer:											
Karlstad.....	1	1,227,0	67,460,0	—	1,676,0	954,0	—	—	—	—	Hela året.
Kristinehamn.....	2	2,877,2	160,819,1	—	3,439,0	5,920,0	—	—	1	27,219,1	{ Ett hela året, ett 10 månader.
Filipstad.....	1	1,271,0	67,850,0	—	1,701,4	1,436,4	—	—	—	—	Hela året.
Landsbygden.....	9	7,346,1	382,377,0	—	11,639,0	5,958,5	2	19,862,0	3	37,862,0	{ Ett 252 dagar, 5 hela året, ett 10 månader, ett 6 månader, ett 4 månader.
Summa	13	12,721,3	678,506,1	—	18,455,4	14,268,9	2	19,862,0	4	65,081,1	

Bet. och förslag ang. beskattning af maltdrycker.

	Antal bryggerier.	Afverkad malt		Tillverkning af			Bryggerier med mindre afverkning än 15,000 kgr. malt.		Bryggerier med mindre afverkning än 30,000 kgr. malt.		Tiden, hvarunder bryggeriet varit öppet.
				Porter.	Öl.	Dricka.					
		i Hekto-liter.	i Kilo-gram.	Hekto-liter.	Hekto-liter.	Hekto-liter.	An-tal.	Afverk-ning.	An-tal.	Afverk-ning.	
Örebro län.											
Städer:											
Örebro	4	6,143,0	315,186,0	—	8,748,3	3,882,0	1	12,300,0	2	42,298,0	Hela året, 132 dagar, 116 dagar, 104 dagar. Hela året. Hela året. Hela året. 6 hela året, två 104 dagar, ett 4 månader, ett 3 månader.
Askersund	1	1,110,0	61,850,0	—	1,430,0	1,375,0	—	—	—	—	
Nora	1	707,0	34,692,0	—	1,157,0	368,0	—	—	—	—	
Lindesberg	1	282,0	14,100,0	—	460,0	314,0	1	14,100,0	1	14,100,0	
Landsbygden	11	3,426,4	182,243,0	—	2,105,9	11,952,4	6	40,880,0	8	75,560,0	
Summa	18	11,668,4	608,071,0	—	13,901,2	17,891,4	8	67,280,0	11	131,958,0	
Vestmanlands län.											
Städer:											
Vesterås	4	3,214,0	173,208,0	—	5,203,0	3,154,0	2	4,500,0	3	30,000,0	Ett 151 dygn, ett 102 dygn, ett 40 dygn. Hela året. Ett hela året, ett 226 dagar. 8 hela året, ett 284 dagar, ett 64 dagar, ett saknar uppgift.
Arboga	— ¹⁾	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Köping	1	1,445,0	111,234,0	—	2,100,0	1,750,0	—	—	—	—	
Sala	2	5,417,0	286,878,0	—	8,602,0	5,650,0	—	—	—	—	
Landsbygden	11 ²⁾	6,791,0	382,312,0	—	1,573,7	30,597,0	2	7,960,0	4	53,000,0	
Summa	18	16,867,0	953,632,0	—	17,478,7	41,151,0	4	12,460,0	7	83,000,0	
Kopparbergs län.											
Städer:											
Falun	2 ³⁾	3,308,9	172,063,6	—	6,337,7	428,6	—	—	1	22,063,6	Hela året. 16 hela året, ett 11 månader, ett 8 månader, ett 1 månad, ett 77 dagar, ett 4 dagar, ett saknar uppgift.
Hedemora	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Säter	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Landsbygden	22	8,693,2	404,816,0	—	4,422,8	31,803,7	10	53,132,0	17	188,712,0	
Summa	24	12,002,1	576,879,6	—	10,760,5	32,232,3	10	53,132,0	18	210,775,6	
Gefleborgs län.											
Städer:											
Gefle	5	24,191,0	1,280,634,0	387,0	43,067,8	18,258,0	—	—	—	—	Hela året. Hela året. Hela året. 28 hela året, ett 10 ¹ / ₂ månader, ett 8 månader, ett 7 ¹ / ₂ månader, ett 5 ¹ / ₂ månader, ett 5 månader, två 2 ¹ / ₂ månader, ett 2 månader.
Hudiksvall	1	2,394,0	126,882,0	—	3,556,8	4,900,0	—	—	—	—	
Söderhamn	5	5,830,2	303,170,0	—	6,664,0	11,786,0	1	14,960,0	2	36,210,0	
Landsbygden	36	10,108,0	536,892,0	134,4	4,207,0	47,067,1	25	149,504,0	33	325,658,0	
Summa	47	42,523,2	2,247,578,0	521,4	57,495,6	82,011,1	26	164,464,0	35	361,868,0	

¹⁾ Uppgift saknas om ett bryggeri. — ²⁾ Dessutom 3 bryggerier, om hvilka uppgift saknas. — ³⁾ För ett tredje saknas alla uppgifter.

	Antal bryggerier.	Afverkadt malt		Tillverkning af			Bryggerier med mindre afverkning än 15,000 kgr. malt.		Bryggerier med mindre afverkning än 30,000 kgr. malt.		Tiden, hvarunder bryggeriet varit öppet.
				Porter.	Öl.	Dricka.	An-tal.	Afverk-ning.	An-tal.	Afverk-ning.	
		i Hekto-liter.	i Kilo-gram.	Hekto-liter.	Hekto-liter.	Hekto-liter.					
Vesternorrlands län.											
Städer:											
Hernösand	3	5,209,1	283,268,0	—	6,057,0	9,594,1	—	—	1	16,025,0	{ 2 hela året, ett saknar uppgift. 2 hela året, ett 9 mån. 11 hela året, ett 11 mån., ett 10 mån., ett 9 1/2 mån., tre 8 mån., ett 7 1/2 mån., två 6 mån., ett 1 månad, 2 sakna uppgift.
Sundsvall	3	21,210,5	1,189,314,0	50,0	27,141,0	22,607,0	—	—	—	—	
Landsbygden	23	15,076,3	736,510,8	—	15,178,3	36,064,1	9	61,849,4	13	155,692,8	
Summa	29	41,495,9	2,209,092,8	50,0	48,376,3	68,265,2	9	61,849,4	14	171,717,8	
Jemtlands län.											
Stad:											
Östersund	1 ¹⁾	1,780,0	89,000,0	105,0	3,367,0	1,507,0	—	—	—	—	{ Hela året. 2 hela året, två 6 mån., ett 2 1/2 månader.
Landsbygden	5	1,480,5	77,758,0	177,6	2,297,1	3,861,0	3	22,540,0	4	44,066,0	
Summa	6	3,260,5	166,758,0	282,6	5,664,1	5,368,0	3	22,540,0	4	44,066,0	
Vesterbottens län.											
Städer:											
Umeå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	{ 8 månader. Ett hela året, ett 6 mån., ett senare hälften af året.
Skellefteå	1	620,0	40,000,0	210,0	785,0	654,0	—	—	—	—	
Landsbygden	3	607,0	36,487,0	—	950,0	2,865,0	2	6,600,0	3	36,487,0	
Summa	4	1,227,0	76,487,0	210,0	1,735,0	3,519,0	2	6,600,0	3	36,487,0	
Norrbottnens län.											
Städer:											
Luleå	2	1,804,5	94,500,0	—	1,440,0	2,633,0	1	9,500,0	1	9,500,0	Ett 9 mån., ett 95 dagar. — — —
Piteå ²⁾	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Haparanda	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Landsbygden	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Summa	2	1,804,5	94,500,0	—	1,440,0	2,633,0	1	9,500,0	1	9,500,0	

¹⁾ Dessutom ett bryggeri, som varit öppet i 39 dagar, men hvarom vidare uppgift ej lemnats.

²⁾ Ett bryggeri, hvarom uppgifter ej lemnats.

Bil. N:o II. Antalet salubryggerier i städerna

	Antal brygge- rier.	Afverkad malt		Till-
				Porter.
		i Hektoliter.	i Kilogram.	Hektoliter.
Stockholms stad	14	177,265,0	9,488,949,0	4,175,0
Stockholms län	5	4,516,8	244,618,0	110,0
Upsala >	8	21,094,9	1,104,047,0	—
Södermanlands >	9	12,144,4	645,721,0	—
Östergötlands >	19	28,263,7	1,562,993,0	7,0
Jönköpings >	13	4,944,7	289,889,0	105,0
Kronobergs >	6	3,219,8	163,044,0	—
Kalmar >	11	7,796,0	418,012,0	115,0
Gotlands >	4	4,601,1	252,009,0	150,0
Blekinge >	21	16,323,0	897,509,0	—
Kristianstads >	4	4,325,0	231,500,0	—
Malmöhus >	45	43,998,4	2,381,962,2	—
Hallands >	7	6,149,6	346,135,0	18,0
Göteborgs och Bohus >	18	69,456,0	3,727,707,0	31,590,0
Elfsborgs >	12	9,453,8	489,259,0	—
Skaraborgs >	11	14,948,1	804,528,0	80,0
Vermlands >	4	5,375,2	296,129,1	—
Örebro >	7	8,242,0	425,828,0	—
Vestmanlands >	7	10,076,0	571,320,0	—
Kopparbergs >	2	3,308,9	172,063,6	—
Gefleborgs >	11	32,415,2	1,710,686,0	387,0
Vesternorrlands >	6	26,419,6	1,472,582,0	50,0
Jemtlands >	1	1,780,0	89,000,0	105,0
Vesterbottens >	1	620,0	40,000,0	210,0
Norrbottens >	2	1,804,6	94,500,0	—
Summa (städerna)	248	518,541,2	27,919,990,9	37,102,0
> (landet)...	306	152,064,1	7,885,059,9	878,0
Hela riket.....	554	670,605,3	35,805,050,8	37,980,0

inom hvarje län samt deras tillverkning år 1890.

verknings af		Bryggerier med mindre afverkning än 15,000 kgr. malt.		Bryggerier med mindre afverkning än 30,000 kgr. malt.		
Öl.	Dricka.	Antal.	Afverkning.	Antal.	Afverkning.	
Hektoliter.	Hektoliter.					
276,246,0	181,132,0	—	—	—	—	Stockholms stad.
7,754,0	10,481,5	2	8,750,0	3	26,750,0	Stockholms län.
26,263,2	31,827,1	1	10,000,0	3	42,700,0	Upsala >
17,615,0	15,685,0	3	3,985,0	4	23,985,0	Södermanlands >
41,729,2	39,327,3	5	18,063,0	6	36,341,0	Östergötlands >
20,149,8	91,589,2	10	48,514,0	10	48,514,0	Jönköpings >
5,663,6	366,8	4	5,344,0	4	5,344,0	Kronobergs >
12,332,7	8,261,9	3	23,934,0	7	108,684,0	Kalmar >
6,692,4	1,992,6	2	18,816,0	2	18,816,0	Gotlands >
25,942,8	10,604,2	15	49,460,0	18	120,310,0	Blekinge >
7,189,0	3,470,0	1	7,000,0	1	7,000,0	Kristianstads >
65,680,4	60,833,1	17	131,278,0	31	431,662,0	Malmöhus >
9,578,0	4,831,0	3	19,316,0	5	65,296,0	Hallands >
56,932,0	98,781,0	2	11,489,1	3	30,209,2	Göteborgs och Bohus >
13,817,1	11,684,0	4	29,175,0	8	125,323,0	Elfsborgs >
24,564,0	10,959,1	2	15,020,0	5	87,520,0	Skaraborgs >
6,816,4	8,310,4	—	—	1	27,219,1	Vermlands >
11,795,3	5,939,0	2	26,400,0	3	56,398,0	Örebro >
15,905,0	10,554,0	2	4,500,0	3	30,000,0	Vestmanlands >
6,337,7	428,6	—	—	1	22,063,6	Kopparbergs >
53,288,6	34,944,0	1	14,960,0	2	36,210,0	Gefleborgs >
33,198,0	32,201,1	—	—	1	16,025,0	Vesternorrlands >
3,367,0	1,507,0	—	—	—	—	Jemtlands >
785,0	654,0	—	—	—	—	Vesterbottens >
1,440,0	2,633,0	1	9,500,0	1	9,500,0	Norrbottens >
751,082,2	678,996,9	80	455,504,1	122	1,375,809,9	Summa (städerna).
103,566,9	531,716,9	197	1,104,253,5	249	2,129,812,9	> (landet).
944,649,1	1,210,713,8	277	1,559,757,6	371	3,505,682,8	Hela riket.

Bil. N:o III. Antalet salubryggerier å landsbygden

	Antal bryggerier.	Afverkad malt		Till-
		Porter.		
		i Hektoliter.	i Kilogram	Hektoliter.
Stockholms stad	—	—	—	—
Stockholms län	—	—	—	—
Upsala >	8	1,608,6	84,810,0	—
Södermanlands >	6	1,883,7	100,672,0	—
Östergötlands >	13	4,738,5	250,121,0	—
Jönköpings >	15	7,125,5	402,652,0	65,0
Kronobergs >	6	394,0	20,387,0	4,0
Kalmar >	32	4,841,5	274,183,0	50,0
Gotlands >	—	—	—	—
Blekinge >	12	3,406,1	180,538,0	120,0
Kristianstads >	16	13,922,6	692,588,0	282,0
Malmöhus >	53	22,073,7	1,137,010,5	—
Hallands >	2	787,8	40,640,0	—
Göteborgs och Bohus >	10	34,570,7	1,788,480,0	45,0
Elfsborgs >	7	2,281,4	127,598,0	—
Skaraborgs >	6	901,5	45,984,6	—
Vermlands >	9	7,346,1	382,377,0	—
Örebro >	11	3,426,4	182,243,0	—
Vestmanlands >	11	6,791,0	382,312,0	—
Kopparbergs >	22	8,693,2	404,816,0	—
Gefleborgs >	36	10,108,0	536,892,0	134,4
Vesternorrlands >	23	15,076,3	736,510,8	—
Jemtlands >	5	1,480,5	77,758,0	177,6
Vesterbottens >	3	607,0	36,487,0	—
Norrbottnens >	—	—	—	—
Summa (landet) ..	306	152,064,1	7,885,059,9	878,0
> (städerna)	248	518,541,2	27,919,990,9	37,102,0
Hela riket	554	670,605,3	35,805,050,8	37,980,0

inom hvarje län samt deras tillverkning år 1890.

verknin g a f		Bryggerier med mindre afverkning än 15,000 kgr. malt.		Bryggerier med mindre afverkning än 30,000 kgr. malt.		
Öl.	Dricka.					
Hektoliter.	Hektoliter.	Antal.	Afverkning.	Antal.	Afverkning.	
—	—	—	—	—	—	Stockholms stad.
—	—	—	—	—	—	Stockholms län.
431,8	17,054,6	6	50,419,0	8	84,810,0	Upsala »
1,392,2	2,560,0	5	28,672,0	5	28,672,0	Södermanlands »
4,614,9	10,122,1	9	42,781,0	12	107,021,0	Östergötlands »
13,866,1	2,283,9	12	69,047,0	12	69,047,0	Jönköpings »
289,3	214,6	6	20,387,0	6	20,387,0	Kronobergs »
5,234,4	9,831,1	26	126,223,0	29	173,173,0	Kalmar »
—	—	—	—	—	—	Gotlands »
15,584,0	5,550,2	9	44,618,0	11	75,318,0	Blekinge »
21,611,4	10,375,4	10	31,941,0	13	87,341,0	Kristianstads »
25,187,8	30,276,0	40	214,509,5	50	405,329,5	Malmöhus »
1,952,3	1,008,2	1	8,150,0	1	8,150,0	Hallands »
57,206,0	267,073,0	4	32,544,0	5	48,144,0	Göteborgs och Bohus »
3,252,8	3,229,6	4	26,650,0	6	59,398,0	Elfsborgs »
570,1	1,969,4	6	45,984,6	6	45,984,6	Skaraborgs »
11,639,0	5,958,5	2	19,862,0	3	37,862,0	Vermlands »
2,105,9	11,952,4	6	40,880,0	8	75,560,0	Örebro »
1,573,7	30,597,0	2	7,960,0	4	53,000,0	Vestmanlands »
4,422,8	31,803,7	10	53,132,0	17	188,712,0	Kopparbergs »
4,207,0	47,067,1	25	149,504,0	33	325,658,0	Gefleborgs »
15,178,3	36,064,1	9	61,849,4	13	155,692,8	Vesternorrlands »
2,297,1	3,861,0	3	22,540,0	4	44,066,0	Jemtlands »
950,0	2,865,0	2	6,600,0	3	36,487,0	Vesterbottens »
—	—	—	—	—	—	Norrbottnens »
193,566,9	531,716,9	197	1,104,253,5	249	2,129,812,9	Summa (landet).
751,082,2	678,996,9	80	455,504,1	122	1,375,869,9	» (städerna).
944,649,1	1,210,713,8	277	1,559,757,6	371	3,505,682,8	Hela riket.

Bil. N:o IV. Antalet salubryggerier i

	Antal brygge- rier.	Afverkad malt		Till-
		Porter.		
		i Hektoliter.	i Kilogram.	Hektoliter.
Stockholms stad	14	177,265,0	9,488,949,0	4,175,0
Stockholms län	5	4,516,3	244,618,0	110,0
Upsala »	16	22,703,5	1,188,857,0	—
Södermanlands »	15	14,028,1	746,393,0	—
Östergötlands »	32	33,002,2	1,813,114,0	7,0
Jönköpings »	28	12,070,2	692,541,0	170,0
Kronobergs »	12	3,613,8	183,431,0	4,0
Kalmar »	43	12,637,5	692,195,0	165,0
Gotlands »	4	4,601,1	252,009,0	150,0
Blekinge »	33	19,729,1	1,078,047,0	120,0
Kristianstads »	20	18,247,6	924,088,0	282,0
Malmöhus »	98	66,072,1	3,518,972,7	—
Hallands »	9	6,937,4	386,775,0	18,0
Göteborgs och Bohus »	28	104,026,7	5,516,187,0	31,635,0
Elfsborgs »	19	11,735,2	616,857,0	—
Skaraborgs »	17	15,849,6	850,512,6	80,0
Vernlands »	13	12,721,3	678,506,1	—
Örebro »	18	11,668,4	608,071,0	—
Vestmanlands »	18	16,867,0	953,632,0	—
Kopparbergs »	24	12,002,1	576,879,6	—
Gefleborgs »	47	42,523,2	2,247,578,0	521,4
Vesternorrlands »	29	41,495,9	2,209,092,8	50,0
Jemtlands »	6	3,260,5	166,758,0	282,6
Vesterbottens »	4	1,227,0	76,487,0	210,0
Norrbottens »	2	1,804,5	94,500,0	—
Summa	554	670,005,3	35,805,050,8	37,930,0

Summa maldrycker

riket samt deras tillverkning år 1890.

verknig af		Bryggerier med mindre afverkning än 15,000 kgr. malt.		Bryggerier med mindre afverkning än 30,000 kgr. malt.		
Öl.	Dricka.	Antal.	Afverkning.	Antal.	Afverkning.	
Hektoliter.	Hektoliter.					
276,246,0	181,132,0	—	—	—	—	Stockholms stad.
7,754,0	10,481,5	2	8,750,0	3	26,750,0	Stockholms län.
26,695,0	48,881,7	7	60,419,0	11	127,510,0	Upsala >
19,007,2	18,245,0	8	32,657,0	9	52,657,0	Södermanlands >
46,344,1	49,449,4	14	60,844,0	18	143,362,0	Östergötlands >
34,015,9	93,873,1	22	117,561,0	22	117,561,0	Jönköpings >
5,952,9	581,4	10	25,731,0	10	25,731,0	Kronobergs >
17,567,1	18,093,0	29	150,157,0	36	281,857,0	Kalmar >
6,692,4	1,992,6	2	18,816,0	2	18,816,0	Gotlands >
41,526,8	16,154,4	24	94,078,0	29	195,628,0	Blekinge >
28,800,4	18,845,4	11	38,941,0	14	94,341,0	Kristianstads >
90,868,2	91,109,1	57	345,787,5	81	836,991,5	Malmöhus >
11,530,3	5,839,2	4	27,466,0	6	73,446,0	Hallands >
114,138,0	365,854,0	6	44,033,1	8	78,353,2	Göteborgs och Bohus >
17,069,9	14,913,6	8	55,825,0	14	184,721,0	Elfsborgs >
25,134,1	12,928,5	8	61,004,6	11	133,504,6	Skaraborgs >
18,455,4	14,268,9	2	19,862,0	4	65,081,1	Vermlands >
13,901,2	17,891,4	8	67,280,0	11	131,958,0	Örebro >
17,478,7	41,151,0	4	12,460,0	7	83,000,0	Vestmanlands >
10,760,5	32,232,3	10	53,132,0	18	210,775,6	Kopparbergs >
57,495,6	82,011,1	26	164,464,0	35	361,868,0	Gefleborgs >
48,376,3	68,265,2	9	61,849,4	14	171,717,8	Vesternorrlands >
5,664,1	5,368,0	3	22,540,0	4	44,066,0	Jemtlands >
1,735,0	3,519,0	2	6,600,0	3	36,487,0	Vesterbottens >
1,440,0	2,633,0	1	9,500,0	1	9,500,0	Norrbottnens >
944,040,1	1,210,713,3	277	1,559,757,6	371	3,505,682,8	Summa.

2,193,342,9 hektoliter.

Bil. N:o V. Antalet salubryggerier i riket

	Antal brygge- rier.	Afverkad malt		Till-
				Porter.
		i Hektoliter.	i Kilogram.	Hektoliter.
Stockholms stad	18	142,205,4	7,394,680,8	8,911,0
Stockholms län	2	5,446,5	283,218,0	—
Upsala >	9	17,297,8	899,485,6	—
Södermanlands >	9	6,962,9	362,070,8	—
Östergötlands >	26	30,944,1	1,609,093,2	—
Jönköpings >	17	9,558,6	497,047,2	78,5
Kronobergs >	14	2,404,2	125,018,4	54,9
Kalmar >	37	12,324,7	640,884,4	—
Gotlands >	2	3,297,4	171,464,8	—
Blekinge >	29	15,686,1	815,677,2	172,7
Kristianstads >	8	11,086,5	576,498,0	130,8
Malmöhus >	67	34,252,9	1,781,150,8	34,5
Hallands >	6	5,722,0	297,544,0	12,7
Göteborgs och Bohus >	26	73,408,5	3,817,242,0	31,404,0
Elfsborgs >	11	6,056,8	314,927,6	—
Skaraborgs >	14	9,226,8	479,793,6	109,9
Wermlands >	14	9,562,8	497,239,6	—
Örebro >	17	8,050,1	418,605,2	—
Westmanlands >	6	10,945,8	569,181,6	—
Kopparbergs >	11	5,010,0	260,520,0	—
Gefleborgs >	15	25,834,7	1,343,404,4	615,1
Westernorrlands >	7	13,740,1	714,485,2	—
Jemtlands >	5	1,792,4	93,204,8	—
Westerbottens >	3	2,134,1	110,973,2	157,0
Norrbottens >	1	1,077,6	56,035,2	—
Summa	374	404,027,8	24,129,445,6	41,631,1

Summa maldrycker

samt deras tillverkning år 1880.

verknig af		Bryggerier med mindre afverknig än 18,000 kgr. malt.		Bryggerier med mindre afverknig än 36,000 kgr. malt.		
Öl.	Drieka.					
Hektoliter.	Hektoliter.	Antal.	Afverknig.	Antal.	Afverknig.	
202,001,8	154,092,8	—	—	—	—	Stockholms stad.
6,804,2	5,103,1	—	—	—	—	Stockholms län.
26,291,4	25,476,9	5	41,806,7	5	41,806,7	Upsala >
7,510,5	9,361,8	5	33,506,8	6	55,884,0	Södermanlands >
36,050,5	37,494,6	12	86,434,8	15	166,127,4	Östergötlands >
15,614,8	1,865,5	12	68,936,7	13	96,838,8	Jönköpings >
3,393,5	966,2	12	68,243,1	14	125,018,4	Kronobergs >
16,424,8	9,301,2	25	145,838,3	34	367,284,4	Kalmar >
3,663,8	3,140,4	—	—	—	—	Gotlands >
20,607,6	5,723,8	25	142,190,2	26	166,822,6	Blekinge >
16,806,0	3,057,8	3	19,839,0	4	45,063,6	Kristianstads >
33,730,2	55,881,5	48	344,697,3	56	573,550,8	Malmöhus >
8,451,0	3,275,7	2	16,369,2	3	40,024,4	Hallands >
54,297,3	79,164,9	11	134,327,1	13	187,581,3	Göteborgs och Bohus >
7,987,6	5,804,0	5	49,113,2	7	96,879,6	Elfsborgs >
12,136,0	7,620,9	8	62,577,3	10	116,667,7	Skaraborgs >
14,536,4	6,286,3	5	51,810,9	8	128,218,0	Wermlands >
10,521,0	6,882,3	11	85,030,2	13	144,424,8	Örebro >
14,764,4	15,143,5	—	—	2	42,683,2	Westmanlands >
6,521,8	7,098,9	6	43,875,3	9	124,931,1	Kopparbergs >
41,455,4	25,084,5	6	55,760,6	8	113,604,8	Gefleborgs >
18,368,8	18,205,8	—	—	3	91,825,5	Westernorrlands >
3,041,1	1,057,4	3	21,409,8	4	41,553,8	Jemtlands >
2,682,4	2,198,4	—	—	2	63,172,5	Westerbottens >
1,674,9	418,7	—	—	—	—	Norrbottnens >
585,337,2	489,700,9	204	1,471,706,5	255	2,829,903,4	Summa

1,116,725,2 hektoliter.

Bil. N:o VI. Precisionsebullioskopet jämfördt med Sallerons destillator och Pyknometermetoden vid bestämning af alkoholhalten i maltdrycker.

	Ebullioskop.				Sallerons destillator.			
	Vattnets kokpunkt.	Ölets kokpunkt.	Vigts % alkohol.	Efter korrektion för extrakt.	Vol. % vid försökstemp.	Vol. % vid 15° C.	Vigts % alkohol.	Differens.
Bayerskt öl	100,6°	95,9°	4,94	4,67	6,25 vid 18°	5,95	4,76	— 0,09
Pilsner öl	100,25	95,95	3,83	3,65	5,00 > 19°	4,50	3,60	+ 0,05
Bayerskt öl	100,20	95,30	4,49	4,25	6,00 > 21°	5,20	4,16	+ 0,09
Pilsner öl	100,15	96,25	3,41	3,27	5,00 > 21°	4,30	3,44	— 0,17
Pyknometer.								
					Egentl. vigt vid 15°.	—	Vigts % enl. Tornöe.	
Vanligt öl	100,15	95,10	4,65	4,40	0,99236	—	4,29	+ 0,11
Iskallardricka	99,97	96,87	2,63	2,55	0,99537	—	2,50	+ 0,05
Münchener öl	99,87	94,60	4,90	4,63	0,99202	—	4,50	+ 0,13
Tyskt fatöl	99,92	95,06	4,44	4,21	0,99237	—	4,29	— 0,08
Vanligt öl	99,84	94,95	4,47	4,24	0,99255	—	4,16	+ 0,08
Imperial Stout	99,98	94,22	5,48	5,15	0,99085	—	5,22	— 0,07
Vanlig porter	99,93	93,67	6,09	5,68	0,99010	—	5,70	— 0,02
Fatsvagdrika	99,74	98,74	0,78	0,78	0,99861	—	0,72	+ 0,06
Utspädd sprit	99,79	93,48	6,15	—	0,98949	—	6,10	+ 0,05
D:o d:o	100,02	97,64	1,96	—	0,99639	—	1,93	+ 0,03
D:o d:o	100,32	91,56	9,52	—	0,98474	—	9,40	+ 0,12

För beräkning af vigtsprocenten alkohol ur kokpunktsdifferensen har tabellen på sid. 10 i Professor Waages afhandling »om ebullioskopet» blifvit använd samt till korrektion för ekstrakthalten tabellen på sid. 12 dersammastädes. För beräkning af vigtsprocenten ur egentliga vigten vid pyknometermetoden har användts en af Universitetsstipendiaten H. Tornöe utarbetad tabell, hvilken af Herr Tornöe blifvit stäld till undertecknads förfogande.

Af förestående jämförande försök synes, att för alkoholhalter, som ligga inom de för maltdrycker vanliga gränserna, precisionsebullioskopet anger alkoholhalten med en för både teoretiska och praktiska behof tillräcklig noggrannhet. Instrumentet är derjemte lättskött, och en bestämning utföres dermed fortare än med någon annan af de mera brukliga metoderna.

Stockholm den 21 November 1891.

A. G. Ekstrand.

Bil. N:o VII. Analyser af maltdrycker från olika delar af Sverige.

	Antal prof.	Vigtsprocent alkohol.		
		Högst.	Lägst.	Medeltal.
Porter	16	7,20	4,28	6,02
Bayerskt öl	166	5,26	3,30	4,19
Pilsner öl	40	4,89	3,40	3,78
Iskällardricka	68	3,42	2,06	2,72
Svenskt öl	17	4,00	1,52	2,18
Dricka	47	2,56	0,79	1,76

Obs. Ofvanstående utgör en sammanfattning af analyser, som under senare åren verkstälts vid samtliga kemiska stationer och vissa andra för komitén bekanta kemiska anstalter.

Bil. N:o VIII.

Förslagsberäkning

öfver kostnaden för kontrollen å tillverkning af maltdrycker i Sverige, i händelse skatt å sådan tillverkning skulle utgå efter alkoholhalten i den färdiga varan.

Härvid antages dels att kontrollen, under tillsyn af öfverkontrollörer, utöfvas af kontrollörer med dagarfvode af 10, 8 eller 6 kronor, biträdde af vaktmästare med dagarfvode af 4 eller 3 kronor, dels ock att alla bryggerier, hvilkas årliga maltafverkning understiger 30,000 kilogram, upphöra. Återstående 183 bryggerier delas efter maltafverknigen i fyra klasser på följande sätt:

1:sta klassen	28 bryggerier, hvilkas maltafverkning öfverstiger 300,000 kg.
2:dra »	26 » » » » » är mellan 150,000 och 300,000 kg.
3:dje »	78 » » » » » » » 50,000 » 150,000 »
4:de »	51 » » » » » » » 30,000 » 50,000 »

Alternativ I.

(Hvarje bryggeri antages vara i gång hela året).

28 bryggerier af 1. kl. med vardera 2 kontrollörer à 10 kr. o. 2 vaktmäst. à 4 kr.	kr.	286,160:—
26 » » 2. » » » 1 kontrollör » 10 » » 2 » » 4 » »		170,820:—
78 » » 3. » » » 1 » » 8 » » 1 » » 4 » »		341,640:—
51 » » 4. » » » 1 » » 6 » » 1 » » 3 » »		167,535:—
	kronor	966,155:—
Byråer för undersökning af alkoholhalten	»	50,000:—
5 nya öfverkontrollörer à 6,000 kr.....	»	30,000:—
	Summa kronor	1,046,155:—

Alternativ II.

(Hvarje bryggeri antages vara i gång 11 månader eller 330 dagar. Vid uppgörande af detta alternativ har man sökt att i möjligaste mån inskränka kontrollpersonalens antal).

28 bryggerier af 1. kl. med 1 kontrollör à 10 kr. och 2 vaktmästare à 4 kr.	kr.	166,320:—
26 » » 2. » » » 1 » » 10 » » 1 » » 4 » »		120,120:—
78 » » 3. » » » 1 » » 8 » » 1 » » 3 » »		283,140:—
51 » » 4. » » » 1 » » 8 » »		134,640:—
	kronor	704,220:—
6 öfverkontrollörer à 7,000 kronor.....	»	42,000:—
	Summa kronor	746,220:—

Innehållsförteckning.

	Sid.
<i>Skrifvelse till konungen</i>	3.
<i>Förslag till förordning</i>	5.
<i>Förslag till ordningsstadga</i>	20.
<i>Motiv</i>	31.

Bilagor:

N:o I. Antalet salubryggerier för hvarje stad och hvarje läns landsbygd samt deras tillverkning år 1890.....	77.
» II. Antalet salubryggerier i städerna inom hvarje län samt deras tillverkning år 1890.....	84.
» III. Antalet salubryggerier å landsbygden inom hvarje län samt deras tillverkning år 1890.....	86.
» IV. Antalet salubryggerier i riket samt deras tillverkning år 1890.....	88.
» V. Antalet salubryggerier i riket samt deras tillverkning år 1880.....	90.
» VI. Utlåtande angående precisionsebullioskopet af d:r Å. G. Ekstrand.....	92.
» VII. Sammandrag af analyser å maltdrycker från olika delar af Sverige.....	93.
» VIII. Förslagsberäkning öfver kostnaden för kontrollen å tillverkning af maltdrycker vid beskattning efter alkoholhalten.....	94.